

Sayı:1 Yıl:1 Bahar 2009

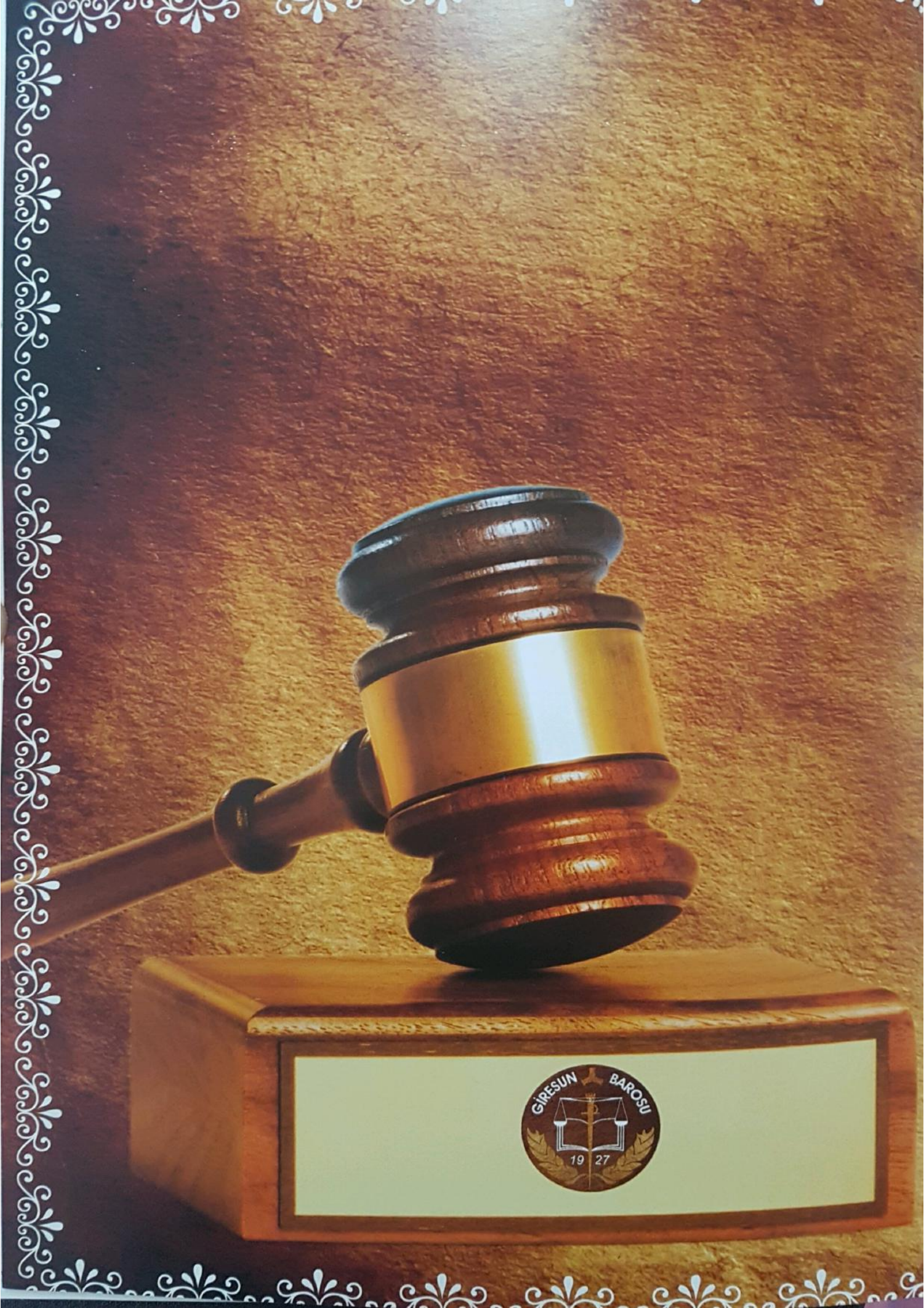
Giresun Barosu

Bülteni

Adalet Mülkün Temelidir

Türkiye Barolar Birliği Giresun'da Toplandı

AVUKATLIK ANDIMIZ

“Hukuka,
ahlaka,
mesleğin onuruna ve
kurallarına
uygun davranacağıma
namusum ve
vicdanım üzerine
ant içerim.”

(Avukatlık Kanunu Madde 9)

Dört ayda bir yayımlanır.
Yıl: 1 Sayı: 1

Giresun Barosu Adına Sahibi
Baro Başkanı
Av. Gültekin Uzunalioğlu

Sorumlu Yazı İşleri Müd.
Av. Uğur Köse

Yayıncı Sorumlu
Yön. Kur. Üyesi
Av. Yalçın Özdemir

Yayın Kurulu
Bşk. Av. Murat Bektaş
Bşk Yard. Av. M. Bahadır Akçay
Yazman Av. Filiz Yüksel
Üye Av. Türkan Yaşar
Üye Av. Selçuk Beyazyüz
Üye Av. Pembe Aydın

Editörler
Av. Murat Bektaş
Av. M. Bahadır Akçay

Röportajlar
Av. Filiz Yüksel
Av. Pembe Aydın

Yönetim Yeri
Giresun Barosu,
Adliye Sarayı / Giresun
Tel: 0454 215 76 56 - 57
Faks: 0 454 215 76 58
web:
www.giresunbarosu.org.tr

Yapım / Production

tanıtım ve danışmanlık hiz.

BİLGİ!
AJANS

Tel: (0.454) 212 96 25
(0.454) 212 63 10

e-mail: bilgiajans@hotmail.com

Matbaa
MELİSA MATBAACILIK

Başkandan / Av. Gültekin UZUNALIOĞLU	4
Seçim / Giresun Barosunda Yeni Dönem Başlıyor	6
Giresun Barosu	10
Konferans / Hukukun Kalbi Giresun'da Attı	12
Hukuk Etiği / Hukukçu Etiği Hâkim ve Savcı Etiği	18
Başkanlarımızla Röportaj / Av. Nurten Pamuk AKDAĞ	22
Başkanlarımızla Röportaj / Av. E. Şansal DİKMEN	26
Başkanlarımızla Röportaj / Av. Mehmet Ali GÜNEY	32
Baromuzdan Haberler	36
Özel Hukuk / Yasal Şufa (Önalım) Hakkının Kullanılmasında Süre Sorunu	38
Kamu Hukuku / Türk Anayasa Sistemi Süresince Hukuk Devleti	42
Konuk Yazar / TBB, Sosyal Yardım ve Dayanışma Fonu İle Avukatın Yanında	44
Yargıtay Kararları	46
Spor / Giresun Barosu Halı Saha Futbol Turnuvası	47
Uluslararası Hukuk / Uluslararası Hukuk ve Uluslararası Ceza Mahkemesi	48
Basından	52
Pratik Bilgiler	54
İstatistikler	55
Ruhsat Alanlar	56

KOMİSYONDAN

“Acaba yetiştirebilecek miyiz? Kaç sayfa olmalı, kapak rengi ne olmalı, yazıları hangi karakterde yazmalıyız, bu resim daha mı iyi acaba, röportaj kaç tane olsa, acaba bir sonraki sayıya koysak olur mu?” Gibi daha bir çok soruya cevap ararken hazırlıklar bitti ve ilk sayımızla karşınızdayız.

Bizler dergi komisyonu üyeleri olarak Giresun Barosu’nda daha önce hiç çıkarılmamış olan, baro dergisini hazırlamak üzere bir araya geldik. Bu dergi Giresun Barosu için bir ilk olmasının yanı sıra bizler içinde ilk olma özelliğini taşıyor. Bizlerinde daha önce hukuk dergisi anlamında bir deneyimi bulunmamakta. Komisyon olarak çalışmaya başladığımız ilk günden bugüne kadar baro dergisi için yapılması, yazılması gerekenleri ortaya koyduk ve bir dergi taslağını çıkarmayı başardık.

İlk sayımızda Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Sayın Halil Adıgüzel ve değerli meslektaşlarımız Av. Ahmet Köksal, Av. Erol Günaydın ve TBB Sosyal Dayanışma Fonu Doktoru Cengiz Yavuz’dan dergimiz için yazı istedik. Kendileri bizleri kırmayarak yazılarını sizlerle ve bizlerle paylaşmayı kabul ettiler, kendilerine katkıları için teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Her dergide bir röportaj olsun diyerek bir söyleşi köşesi hazırladık. Ve ilk sayımızda bugüne kadar Giresun’da baro başkanlığı yapmış olan değerli büyüklerimiz Av. Nurten Pamuk Akdağ, Av. E. Şansal Dikmen ve Av. Mehmet Ali Güney ile keyifli saatler eşliğinde röportajlarımızı yaptık. Meslek yaşantılarını, geçmişlerini bizlerle paylaşan değerli baro başkanlarına şükranlarımızı sunuyoruz.

Dört aylık bir süreç neticesinde, emeğimizi ortaya koyarak sizlere özel dergi sunmaya çalıştık. Elbette ki bu sayımızda bir takım eksiklerimiz, hatalarımız olacaktır. Ancak gelecek sayılarda dergimizi daha da güzel bir seviyeye taşıyacağımızı umuyoruz. İlk sayımızla MERHABA..!

BAŞKANDAN

Cumhuriyetimize, Atatürk İlkelerine, Hukuka ve İnsan Haklarına karşı saldırıların karşısında dimdik ayakta durarak bunlara geçit vermeyeceğiz. Güçlü ve bağımsız savunma demokratik rejimlerin en önemli unsurudur. Bağımlı ve güçsüz bir yargıda her zaman yürütme karşısında ezileceğinden bu gibi ülkelerde tam demokrasiden söz edilemez.

Av. Gültekin UZUNALIOĞLU

Giresun Baro Başkanı

1 Nisan 1926 günü Giresun'umuzda ateşlenen hukuk meşalesini bugünlere kadar onurla taşımanın gururunu yaşıyoruz.

Giresun'da Baromuzun kuruluşu 1 Nisan 1926 tarihi olduğundan Türkiye'de çoğu barodan daha önce yaşama geçmiş bulunmaktayız. İlk Baro Başkanımız olan B. Tefrik'ten başlayarak, 11. Baro Başkanı olarak tarafımıza emanet edilen Baromuzun meşalesini ve bayrağını, yönetici arkadaşlarımla Giresun Barosunun hiçbir zaman sapmadığı çizgisi olan Laik Cumhuriyet, Atatürk İlkeleri ve Hukuka uygun olarak taşıyacağız.

Katılımcı ve çoğulcu demokrasi anlayışına sahip olduğumuz için Giresun Barosunu tüm meslektaşlarımızla el ele vererek birlikte yönetme anlayışındayız. Sevgi ve saygı her zaman ilkemiz olduğundan meslektaşlarımızla birlik, beraberlik ve dayanışma içinde olacağız.

Cumhuriyetimize, Atatürk İlkelerine, Hukuka ve İnsan Haklarına karşı saldırıların karşısında dimdik ayakta durarak bunlara geçit vermeyeceğiz. Güçlü ve bağımsız savunma demokratik rejimlerin en önemli unsurudur. Bağımlı ve güçsüz bir yargıda her zaman yürütme karşısında ezileceğinden bu gibi ülkelerde tam demokrasiden söz edilemez. Yargı bağımsızlığı ancak güçlü ve bağımsız savunma ile mümkündür. Güçlü ve bağımsız bir savunma olmazsa yargı bağımsızlığının olması mümkün değildir. Güçlü ve bağımsız savunma mesleğinin oluşması için mücadele edeceğiz.

Giresun Barosu olarak şehrimize ve toplumumuza liderlik yapan ve yol gösteren bir anlayış içindeyiz. Bu amaçla Giresun tarihinde bir ilk olan 07-08 Mart 2009 tarihinde Türkiye Barolar Birliği Giresun Toplantısını tertip etmenin heyecanını ve gururunu hep birlikte yaşadık. Bu toplantı çerçevesinde Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu ve Türkiye Barolar Birliği Denetleme Kurulu Toplantıları Giresun'da yapıldı. Yine 08.Mart 2009 tarihinde Karadeniz Bölgesi Baro Başkanları toplantısı şehrimizde yapıldı. Bu toplantı sırasında Giresun Barosu-Giresun Üniversitesinin ortaklaşa düzenlediği Hukuk Devleti konulu konferansımıza konuşmacı olarak Türkiye Barolar Birliği Başkanımız Av. Özdemir Özok ile Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Süheyl Batum katılmışlardır.

07-08 Mart 2009 tarihlerinde Türk Hukukunun kalbi Giresun'da atmıştır. Yine ilklerimizden biri olan bu derginin hazırlanmasında ve elinize ulaşmasında büyük bir özveri ile çalışan dergi ve Yayın Komisyonu Koordinatörü Av. Yalçın ÖZDEMİR, Komisyon Başkanı Av. Murat BEKTAŞ, Başkan Yardımcısı Av. Mustafa Bahadır AKÇAY, Yazman Üye Av. Filiz YÜKSEL, Üye Av. Pembe AYDIN, Üye Selçuk BEYAZÜZ, Üye Av. Türkan YAŞAR'a Giresun Barosu ve Yönetim Kurulu adına şükranlarımı sunarım. Meslektaşlarımıza sosyal bir tesis olması ve Giresun Barosuna taşınmaz kazandırmak amacı ile Giresun Adliyesi yakınında bir daire satın aldık. Bu binamızın tefrişatını en kısa sürede tamamlayarak meslektaşlarımızın kullanımına açacağız. Meslektaşlarımızın daha güzel şeylere layık olduğunu düşünüyoruz.

Mensubu olmaktan onur ve gurur duyduğumuz Giresun Barosunu daha yükseklere taşımak inancındayız.

Genel Kurul Başkanlık Divanı

Giresun Barosunda Yeni Dönem Başlıyor

Giresun Barosu Olağan Genel Kurulu 1 Kasım 2008 tarihinde Adliye Binasında saat 10.00'da başladı. Yapılan yoklamanın ardından Başkan ve Başkan adaylarının ortak önerileriyle Genel Kurul Başkanlık Divanına Av. Recai Yanıkömeroğlu başkanlık ederken, Başkan Yardımcısı olarak Av. Yakup Akın ve üyeler Av. Dilek Ejder ile Av. Pınar Kasapoğlu divan kurulunda görev aldılar.

Divan Kurulu üyesi Av. Pınar Kasapoğlu'nun Genel Kurul gündemini okumasının ardından Av. Şansal Dikmen'in teklifiyle Genel Kurul gündem maddelerinden 4. ve 5. maddenin birlikte okunması teklifi oybirliği ile kabul edildi.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunmasının ardından daha önce tekrar aday olmayacağını açıklayan Gi-

Av. Mehmet Ali Güney

resun Barosu Başkanı Av. Mehmet Ali Güney açılış ko-
nuşmasını yaptı.

Yapılan Genel Kurulda 2006-2008 döneminin yönetim
kurulu çalışma raporu, yönetim kurulu maliyet hesap
raporu, faaliyet hesap raporu ile CMK hesap raporu
okundu. Av. Mürsel Çakır'ın tahmini bütçe ile ilgili ra-
porunu, Av. Cemal Kayış'ın Denetleme Kurulu
raporunu okumasının ardından eski yönetim oybirliği
ile ibra edildi.

Baro ödentilerinin saptanması ve levhaya yeni yazılacak
avukatlardan alınacak giriş keseneğinin saptanması için
Divan Başkanlığına Av. Mehmet Ali Güney, Av. Tuğrul
Yanıkoglu, Av. Arzu Kurt, Av. Metin Turgut, Av. Mürsel
Çakır, Av. Yeşim Özkan Beşikçi tarafından verilen öner-
gede 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 81/2. maddesi
uyarınca Avukat giriş keseneğinin bir önceki dönem-
deki miktarın artırılarak 2009 yılı için 280,00 YTL, 2010
yılı için 300,00 YTL; Baro yıllık keseneğinin bir önceki
dönemdeki miktarının artırılarak 2009 yılı için 160,00
YTL 2010 yılı için 180,00 YTL olması teklif edildi. Verilen
önerge divan üyesi Av. Pınar Kasapoğlu tarafından
okundu ve önergenin oylanmasına geçildi. Verilen
önerge yapılan oylama sonucu oybirliği ile kabul edildi.

Giresun Adliyesi Konferans Salonunda 152 avukatın
katılımıyla gerçekleşen Genel Kurulda Staj ve Eğitim
Merkezi, Adli Yardım, CMK Bürosu ve Sosyal Tesis ola-
rak kullanılmak üzere müstakil bir bina alımı veya kira-
lanması hususunda Yönetim Kuruluna yetki verilmesi
de karara bağlandı. Av. Şansal Dikmen bu konuda yö-
netim kuruluna yetki verilmesi yanında bu konunun
Olağan Genel Kurulda görüşülerek karara bağlanma-
sını teklif etti. Av. Gönül Uzunalioglu yönetim kuruluna
bu konuda tam yetki verilmesi gerektiğini belirtti.

Divan Başkanı bu konuda hazırlıkların yapılıp çalışma-
ların duyurulması hususunda görüş bildirdi. Görüşler
bildirildikten sonra bu hususun oylamasına geçildi ve
yönetim kuruluna bu konuda yetki verilmesi oybirliği ile
kabul edildi.

Gündemin 11. maddesi uyarınca Yönetim Kuruluna
tavsiye niteliğinde Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi hazırlaması için yetki verilmesi görüşülerek oybirliği ile kabul edildi. Bunun ardından meslektaşlarımız gündemin 14. maddesine göre serbestçe görüşlerini bildirmek, beklenti ve sıkıntılarını dile getirmek, yeni kurulacak yönetimden isteklerini bildirmek üzere söz alarak kürsüye geldiler.

Av. Eylem Sürücü, Avukat bekleme odalarında müvek-
killerin konuk edildiğinden yakınlıkla meslektaşları-
mızın bu konuda daha özenli davranmasını istedi. Av.
Yakup Akın, Destek Primi kesintilerinin kaldırılması,
hukuk fakültelerinin çokluğu ve özel üniversitelerin
açmış olduğu hukuk fakültelerine Türkiye Barolar Birliği-
nin tepki göstermesi gerektiğine değinirken, Avukatlık
Sınavının tekrar konulması ve avukat sayısının artışıyla
ilgili önlemler alınması gerektiğini belirtti. Silah ruhsatı
alırken avukatlardan harç alınmaması gerektiğini dile
getiren Akın, alınan ruhsatın da daimi olması gerektiğini
söyledi. Yeşil pasaport hakkının avukatlara tanınması
gerekliliği ile emekli aylıklarının yetersiz olduğunu, adli-
yelerde avukat araçları için park yeri eksikliğini, noterlik
kanununda değişiklik yapılarak Noter yardımcılarını ve
kâtiplerin sınav yapılarak öncelikli olarak avukatlardan

Av. Yakup Akın

Av. Eylem Sürücü

seçilmesi, icra dairelerinde gelen müzekkere cevaplarının dosyaya yerleştirilmesi işleminin avukatlara yapılmasının yanlışlığı, adli personelin avukatlara karşı davranışları konusunda meslek içi eğitim seminerleri düzenlenmesi ve Hâkimler Savcılar Yüksek Kuruluna Türkiye Barolar Birliğinin temsilci göndermesi konusunda çalışma yapılması gerektiği dile getirildi.

Söz alan Av. Ahmet Ak ise Avukat bekleme odalarında sigara içilememesi gerektiği konusunda görüş bildirirken Av. Mustafa Tosun ise bu görüşe karşı çıkarak sigara yasağına da karşı olduğunu belirtti. Sigara kullanmayan Av. Mustafa Tosun'un bu yaklaşımı meslektaşlarımızca tebessümle karşılandı.

Av. Erdal Sezer kürsüye gelerek ilçelerdeki CMK hizmetlerinin yürümediğini bazı büyük gazetelerde CMK hizmetlerinin vatandaşa yanlış anlatıldığını ve tepki uyandıracak haberler yapıldığını bu konuda başta TBB olmak üzere tüm baroların tepki göstermesi gerektiğini söyledi.

Av. Bilal Güdük söz alarak genç meslektaşların avukatlık onur ve saygınlığına yeteri kadar özen göstermediğini bu konuda müvekkilleriyle olumsuz ilişkiler kurduklarını bu durumun meslek onuruyla bağdaşmadığını, ileride telafisi imkânsız zararların ortaya çıkabileceğini, adliye personelinin aynı okuldan mezun olmalarına rağmen hâkim ve savcılara gösterilen nezaketi avukatlara göstermediklerini bu konuda çalışma yapılması gerektiğini beyan etti. Av. Mehmet Turan ise avukatların Cumhuriyete ve onun temel ilkelerine sahip çıkması gerektiğini belirtti.

Av. Rüştü Kurt UYAP'taki sıkıntıların giderilmesi konusunda baroların çalışma yapması gerektiğini dile getirdikten sonra divan Başkanı Av. Recai Yanıkömeroğlu tüm görüşleri toparlayarak avukatlar arasındaki rekabetin haksız rekabet değil daha iyi hizmet rekabeti olması gerektiğini ve bu hususta Staj Eğitim merkezlerinde eğitim verilmesi ve avukatların Amme hizmeti verdiklerini hiçbir zaman unutmamaları gerektiğini söyledi.

Yapılan konuşmaların ardından Başkan adaylarının yönetim kurulu aday listeleri divana sunularak Divan Kurulu üyesi Av. Pınar Kasapoğlu tarafından okundu. Giresun Barosu Başkanlık Seçimi için aday olan Av. Tuğrul Yanıkoğlu, Av. Şükrü Kocuk, Av. Gültekin Uzunalioğlu ve Av. Serdar Özgürol Genel Kurula hitaben tespit ve ileriye dönük projelerinden bahseden konuşmalarını yaptılar.

Görev süresi dolan Başkan Av. Mehmet Ali Güney kapanış konuşması yaparak Genel Kurul ve seçimin tüm meslektaşlara hayırlı olması dileklerini ve teşekkürlerini sundu.

Divan başkanı Av. Recai Yanıkömeroğlu Genel Kurulu kapatarak toplantının bittiğini ve seçim işlemlerinin saat 17.00'a kadar süreceğini bildirdi. Av. Oğuzhan Kılavuz, Av. Gökmen Memiş ve Av. Murat Turan'dan oluşan sandık kurulu oyların sayımına geçti. Sayım sonucunda Av. Tuğrul Yanıkoğlu ile Av. Gültekin Uzunalioğlu 49'ar oyla ilk sıraları paylaşırken Av. Şükrü Kocuk 40, Av. Serdar Özgürol 13 oyda kaldı. Avukatlık Kanunu Yönetmeliğinin 56 maddesindeki "Adayların aldıkları oylar-

Av. Erdal Sezer

“Bırakın adalet yerini bulsun,
isterse kıyamet kopsun.”

Freud

Av. Gültekin Uzunaliöglü

Av. Şükrü Kocuk

da eşitlik olması halinde, meslek kıdemi fazla olan, kıdemlerin eşitliği halinde ise adayların en yaşlısı ön sırada yer alır.” hükmü uyarınca meslekte kıdem olarak daha fazla süreye sahip olan Av. Gültekin Uzun-

aliöglü Giresun Baro Başkanı seçildi. Bunun yanında oluşan sonuçlara göre Yönetim Kurulu, Denetim Kurulu, Disiplin Kurulu ile Türkiye Barolar Birliği Delegeleri açıklandı.

Av. Tuğrul Yanıkoğlu

Av. Serdar Özgürol

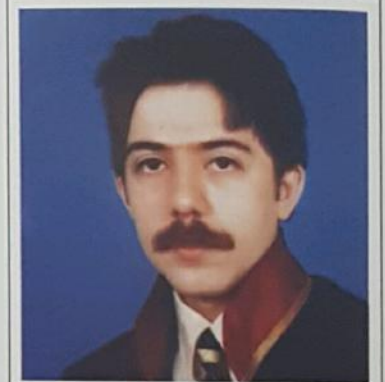
YÖNETİM KURULU

Av. Uğur KÖSE
Bşk. Yard.

Av. Gültekin UZUNALIOĞLU
Başkan

Av. Ahmet KÖKSAL
Genel Sekreter

Av. Ahmet ŞENYUVA
Sayman

Av. Halis ARSLAN
Üye

Av. Hakan MUTLU
Üye

Av. Arzu KURT
Üye

Av. Tezcan SÜRÜCÜ
Üye

Av. Yalçın ÖZDEMİR
Üye

DENETLEME KURULU

Av. Cüneyt YEŞİLTEPE

Av. M. Haşim YANIK

Av. Alptekin GÖRECI

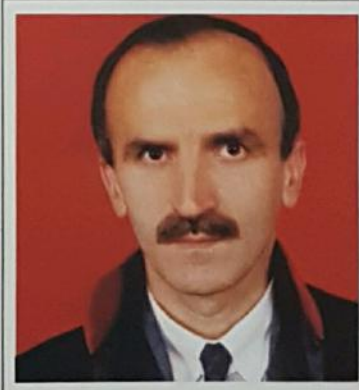
DİSİPLİN KURULU

Av. Erdal SEZER

Av. Bülent AYDIN

Av. Alaattin AKÇAY

BAROLAR BİRLİĞİ DELEGELERİ

Av. M. Ali GÜNEY

Av. Serkan ÖZDEMİR

Hukukun Kalbi Giresun'da Attı

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok, TBB Yönetim ve Denetleme Kurulu üyeleri ve eşleriyle Karadeniz Baro Başkanları Toplantısı ve Olağan TBB Yönetim Kurulu toplantılarını Giresun'da yapmak üzere ilimize geldiler. 7 Mart Cumartesi günü Giresun Cumhuriyet Başsavcısı Radi Akyol, Ağır Ceza Reisi Halil Adıgüzel, Baro Başkanı Av. Gültekin Uzunalioğlu ve baromuz avukatlarınca karşılanan Özok ve üyeler Baro Başkanlığımızı ziyaret ettiler. Ziyaret sırasında baro toplantı salonunda bir konuşma yapan TBB Başkanı Özok, zaman zaman çok sert ve kesin eleştirilerinin olduğunu ancak ne iktidardaki ne de muhalefetteki hiç bir siyasi partiye ön yargılarının olmadığını söyledi. Konuşmasına "Eleştirilerimizin tamamı ülkemizdeki anayasal düzenin gerçekten hepimizin arzu ettiği ve

beklediği hukuk devletinin yaşama geçmesidir. Hiç kimsenin inancı, dini, tercihleri, yaşamı bizim tercihlerimiz olamaz. Artık Türkiye bunları aşmalı. Ama zaman zaman mevcut iktidar ve birçok iktidarlar hepimizin ortak değeri olan moral değerini günlük politik konulara alet ediyorlar. Bu son derece yanlıştır." dedi.

"İran, Irak, Afganistan, Pakistan gibi ülkelere gittiğinizde Türkiye'nin ne kadar büyük bir ülke olduğunu, Türkiye'nin çağdaş, uygar ve aydınlık bir dünyadaki bugüne kadar gelen evrensel değerlere ne kadar yakın olduğunu bir kez daha görüyorsunuz. O nedenle herkes kendi özelini, moral değerini ve kendi inançlarını yaşamak zorundadır. Ama hiç kimsenin kimseye şu yada bu şekilde dayatmaya, Türkiye'nin bu ak yüzünü bu

aydınlık yüzünü karartmaya hakkı yoktur.” diye devam etti. Ülkemizde laik hukukun, aklın ve bilimin egemen olmasını istediğini, Türkiye’nin parti kapatma davalarından uzaklaşması gerektiğini ve partilerin geleceğinin demokratik bir yaklaşımla halk tarafından belirlenmesi gerektiğini bu nedenle TBB’nin kapatma davasıyla alakalı açıklama yapmadığını çünkü halkın beğenmediği partiyi sandığa gömeceğini bununda gerçek demokrasi olduğunu ifade etti.

“Ergenekon başta olmak üzere biz hiçbir davada taraf olmadık. Çünkü TBB hukuktan yana, adil yargılanmaktan taraftır. Biz bugün Ergenekon davasında kim kuşkuluyorsa, kim zan altındaysa, kesin şüphe varsa CMK’nın verdiği yetkiye göre gidilip yakalansın istiyoruz.” Diyen Özok, tutuklama ve sorgu evresinde gördüğü yanlışlıklara sert tepki göstererek “Bana bir usulde gösterilsin. Şu madde, bu yasa bunu getiriyor diye. Hayır, böyle birşey yok. Önce çağıracaksınız. Güvenlik güçleriyle kafasını iterek. Yani bunlar son derece yanlış şeyler. Bunlar hukuka yara veriyor. Bizim hukuktan başka bir çıkış yolumuz yoktur.” dedi.

Savcıların sadece karalayan değil, sanığın lehine olan şeyleri de ortaya çıkararak kişi olmasını gerektiğini ve bunun kamu adına yapacağını dile getiren Özok, “Tarafların, objektif, yansız bir insan, bu Ergenekon davasının çok sağlamlık, çok sessiz, çok usulüne uygun, çok hukuka uygun yapıldığı konusunda kesin bir kanaat olduğunu söyleyebilir mi? Bizim söylediğimiz bu. Ha bundan gocunan varmış, istediği kadar gocunsun. Canı sıkılan varmış. İsteddiği kadar sıkılsın. Biz ne söylediğimizi biliyoruz. Söylediğimizin nereye vardığını da biliyoruz. Nereye varacağını da biliyoruz. Hukukun ‘H’sini bilmeyen insanlar bize hukuk dersi vermesin. Biat ve itaat kültüründen gelen insanlar bize demokrasi dersi vermesin.” diyerek sözlerini noktaladı.

Baro toplantı salonunda yapılan konuşmanın ardından Baro Başkanlığı, baro kalemi ve avukat bekleme odasının bulunduğu kata çıkarak avukatlarla buluşan Özok Baro Başkanımız Av. Gültekin Uzunalioğlu ile birlikte ruhsat nağmesi alamaya hak kazanan meslektaşımız Ayşegül Çakır’a avukatlık yeminini yaptırarak ruhsatını verdi. Ardından Giresun Barosunun TBB yönetimi onuruna düzenlediği yemeğe geçen Barolar Birliği Üyeleri Giresun Üniversitesi ve Giresun Barosunun ortak düzenlediği “Hukuk Devleti” konulu konferansa katıldılar.

HUKUK DEVLETİ KONFERANSI

Üniversitemizin Güre Yerleşkesi Konferans Salonunda oturum başkanlığını Giresun Barosu Başkanı Av. Gültekin Uzunalioğlu’nun yaptığı konferans, Giresun Milletvekili Eşref Karabrahim, Giresun Vali Yardımcısı Sadık

İkizler, Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Osman Metin Öztürk, Giresun Cumhuriyet Başsavcısı Radi Akyol, Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Halil Adıgüzel, TBB Başkanı Özdemir Özok ile Yönetim ve Denetleme Kurulu Üyeleri ve Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Süheyl Batum, avukatlar ve davetliler katıldı.

Açılış konuşmasını yapan Başkanımız Av. Gültekin Uzunalioğlu başta Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Osman Metin Öztürk olmak üzere emeği geçen herkese teşekkür ettikten sonra konuşmasında “Ulu Önder Atatürk’ün kurduğu Cumhuriyetimizin en önemli unsuru olan hukuk devleti ilkesi son günlerde yıpratılmaya çalışılmaktadır. Bazen hukuk devleti ilkesine uygun düşmeyecek hukuk ihlalleri, adil yargılama hakkına uygun düşmeyecek eylemler ile temel hak ve özgürlüklere karşı kabul edilemeyecek müdahaleler sıkça görülmektedir. Ancak Cumhuriyete ve hukuk devletine karşı olan bu ihlal ve saldırılara karşı Türkiye Baroları olarak mücadele ediyoruz ve etmeye de devam edeceğiz. 7-8 Mart günleri Giresun’umuz için, Hukuk için önemli bir gündür. Giresun barosunun davetlisi olarak ilimize gelen TBB Başkanımız ve TBB Yönetim Kurulumuz ile öğrencisi olduğum Prof. Dr. Süheyl Batum hocamızı da Giresun da ağırlamaktan gurur duyuyorum. Çünkü Türk Hukukunun kalbi Giresun’da atmaktadır” dedi.

Ardından konferansı ortak olarak düzenlediğimiz Giresun Üniversitesi’nin Rektörü Prof. Dr. Osman Metin Öztürk söz alarak kürsüye geldi. Konuşmasında Yüksek Öğrenim Sistemimizdeki aksaklıklardan bahseden Öztürk, “Baro Başkanımızın dediği gibi bizim için önemli bir gün. Gerçekten de Türk Hukuk sisteminin kalbi burada atıyor. Hem ilimizin büyük hukukçuları Başsavcımız, Ağır Ceza Mahkemesi Başkanımız ile ilimizin baro yönetimi ve avukatlarımız hem de ülkemizin TBB Başkan ve Yönetim Kurulları ile hocamızın duayeni Süheyl Batum hocamız aramızda. Bundan duyduğum mutluluğu ifade etmek istiyorum.

Hukuk devleti idare edilenlerin hukuk güvencesini sağlayan, idare edenlerin de uymak zorunda olduğu sistemin adıdır. İdare edilenler sadece gerçek kişiler değildir. Üniversiteler de idare edilenler arasında nevi şahsına münhasır kurumlar arasındadır. Türk Yüksek Öğrenim sistemi içerisinde de idare eden YÖK ve idare edilen üniversiteler karşımıza çıkar. Türk Yüksek Öğrenimi 2547 sayılı kanunla düzenlenmiştir. Bu kanun hem zorlayıcı hem düzenleyici hem de yol göstericidir. Kıt kaynakların rasyonel kullanılmasını sağlar. Fizikteki vektörler gibi tüm kuvvetlerin aynı yönde olmasını ve dolayısıyla bileşkenin güçlü ve yüksek çıkması amacına hizmet eder. YÖK'ün teorik olarak işlevi budur. Ancak burada önemli olan YÖK'ün belirlediği hedef ve ilkelere isabet derecesidir. Bu ilkelere isabet yüksek ise başarılı diyebiliriz ancak Amerikan Sistemi ve Avrupa yüksek öğrenim alanı baz alınıyor ve üniversiteler bunlara yönlendiriliyor, Avrasya modeli göz ardı ediliyorsa Türk Yüksek Öğreniminden endişe etmemek mümkün değildir. MEB'in ciddi bir öğretim planlaması ve ülkenin nitelikli insan ihtiyacı belirlenmeden binlerce öğrenciyi yurt dışına gönderiyor ise kuruluşundan bu yana 86 yıl geçmesine rağmen hala tartışılan Cumhuriyet rejiminin bir o kadar daha tartışılacağı anlamına gelir.

Yüksek öğrenimi sadece ihtiyaç duyulan nitelikli iş gücünü yetiştirmekle görevli değildir. Bunun yanında Cumhuriyete sadakatle hizmet edecek gençleri yetiştirmekle de mükelleftir. Mevcut mevzuat hükümlerine ve yargı kararlarına rağmen kılık-kıyafet konusunda üniversitelerin karşı karşıya kaldığı sıkıntıların adli makam-

ların dikkatini çekmemesi ve böylelikle kendine daha fazla uygulama alanı bulması hem Türk yüksek öğretimin içinde bulunduğu durumun hem de idarenin hukuka fiilen ne kadar bağlı olduğunu görmemiz konusunda dikkate alınması gereken bir husustur.

Üniversitelerin yönetsel ve bilimsel olarak özerk olmalıdır. 1981 de kabul edilen 2547 sayılı YÖK kanunu üniversitelerden özerkliği esirgeyen bir kanundur. Anayasaya dayanarak üniversitelere verilen özerklik sadece bilimsel özerkliktir ve bu da çok sınırlıdır. Türk yüksek öğreniminin içinde bulunduğu durum iç açıdan değildir. Demokrasi, insan hakları ve özgürlük gibi evrensel değerlerin bayraktarlığını yapanların ve bu bağlamda kamu yönetimi reformu adı altında merkezi idarenin yetkilerini yerel yönetimlere aktarmaya etnik ve dinsel öğeleri üniter yapıyı koruma konusunda endişeye yol açacak şekilde öne çıkarmaya ve avantajlar tanımaya ayrılıkçı ve bölücü unsurlarla bağlantısını kesmeyen kişilerin siyasi süreçte kendilerini ifade edebilmelerine ortam hazırlamaya çalışanların aynı hoşgörüyü ve serbestliği üniversitelere çok görmeleri hukuk devletinin bu günü ve geleceği açısından üzerinde durulması gereken bir konudur.” dedi.

Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Osman Metin Öztürk'ün konuşmasının ardından konuşmasını yapmak üzere davet edilen Türkiye Barolar Birliği Başkanı Av. Özdemir Özok üniversitemizin faaliyetlerinden memnuniyetini dile getirerek “Giresun Üniversitesinin tanıtım filmi izleyince çok etkilendim. Türkiye’de özerk bağımsız üniversiteyi tanımlayan ve Türkiye’ye aydınlık beyinler yetişmesinde emeği geçen Giresun halkına ve Sayın Rektörümeye teşekkür ediyorum.” dedi. Başkan Özok konuşmasına şöyle devam etti: “Ülkemizde barış ve huzurun egemen olduğu ve herkesin kendisini güven içinde hissettiği ve her şeyin hukuk içinde çözümlendiği bir Türkiye özlemiyle yanıp tutuşuyoruz. Anayasa Mahkemesi bir kararında hukuk devletiyle ilgili yaptığı tanımlamaya göre hukuk devleti; Anayasanın 2. maddesinde Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan, insan haklarına dayanan bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemlerin hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzenini kurup bunu geliştirerek sürdüren, anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık yasaların üstünde yasa koyucunun dahi bozamayacağı temel hukuk ilkeleri ve anayasanın bulunduğu bilincinde olan ve hukuk güvenini sağlayan devlettir.

Bu tanımlamada ifadesi bulunan hukukun üstünlüğü kavramının yaşama geçmesinde TBB'nin önemli katkıları vardır. Özellikle kurucu başkanımız merhum Prof.

Dr. Faruk Eren büyük gayret göstermiştir. Eski çağlarda egemenlik idari ve askeri gücün başında bulunan soylular ve küçük zümrelerin hâkimiyetinde ve halk ise bu zümreler karşısında sömürülüyorlardı. İtiraz -ise engizisyon mahkemelerinde en ağır cezalara çarptırılıyorlardı. Cezalar keyfi veriliyordu ve bu uygulamalar uzun yıllar sürerek insanlara karanlık çağı yaşatmıştır. 20. yüzyılda anayasalara giren hukuk devleti ilkesi devlet içinde egemenliğini kullanan kişilere karşı elde edilen bir sonuçtur.

Hukuk devleti anlayışında insan hakları, temel hak ve hürriyetler güvence altına alınmalı ve insanlık onurunun korunması yanında eşitlik ilkesi temel amaç olmalıdır. Osmanlının mutlak monarşiden günümüz demokratik yapısına gelmesi hiç kolay olmamıştır. Bugün dahi hukuk devleti kavramının içini dolduramadığımız Türkiye'yi düşündüğümüzde Osmanlı İmparatorluğunun içinde bulunduğu durumu gözümüzün önünde canlandırmalıyız. Fransız Devrimi öncesi ve sonrasında yayınlanan 1789 insan ve vatandaşlık hakları bildirisine, Osmanlı Devleti öncelere sessiz kalmış, daha sonra tüm dünyayı sarsan bu gelişmelere etkisiz kalamayacağını anlayınca, araştırma başlatmıştır. Bu nedenle yapılan araştırma sonucu Reis-ül Küttap Ahmet Atıf Efendinin hazırladığı raporda; Fransız ihtilali, dinsizlerin ve bozguncuların kafalarından çıkmış bir fitne ve fesat ateşinden başka bir şey değildir. Voltaire ve Rousseau denen zındıklar ve onlar gibi diğer maddiyatçılar, uzun zaman, peygamberleri ve hükümdarları küçük düşüren, dinsizliği kışkırtan, eşitlik ve cumhuriyeti ballandıran fikirler yaymışlardır. Halkın büyük bir kısma da bu zehirli fikirlere kanarak, kendilerini bu dünyada tam mutluluğa kavuşturacak sanısıyla eşitlik ve hürriyet ilkelerine yürekten bağlanmıştı.

Halk vicdanından Allah korkusunu silen ve onu türlü kötülöklere sevk eden ihtilalin fesatçı ve bozguncu önderleri, bununla da yetinmeyerek, insan hakları adına verdikleri beyannameyi bütün dillere çevirip yaymak suretiyle her yerde halkı meşru hükümdarlara karşı ayaklanmaya davet etmişlerdi” denilmektedir. Ülkemizde hala Atıf Efendi'nin torunlarından kişiler bulunmaktadır. Türk gençliği bunlara fırsat vermeyecektir. Bu ortamda Osmanlının Gülhane Fermanıyla, Kanuni Esasiye kabul etmesini lütfen anlayın. 200 yıl geriye gittiğinizde o dönemde bile insanlar aydınlığı, çağdaşlığı ve ışığın geldiği yeri aramışlar ve bütün bu fetvayı yayınlayanları takdirle ve şükranla anmak gerekiyor. Bugünün çağdaş, aydınlık cumhuriyetinin tohumunu o zaman atmışlardır. Sadece Atatürk devrimleri değil. Atatürk devrimleri, sadece 200 yıllık bir birikimin taçlandığı bir tarihtir. O yüzden herkesin hakkını, tarihte herkese teslim etmek mecburiyetindeyiz.

1961 Anayasası, 2 tane çok önemli kurum getirmiştir. Bunlardan bir tanesi Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, diğeri ise Anayasa Mahkemesi. Anayasa Mahkemesi ile Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, yargı bağımsızlığının teminatı olan son derece önemli 2 kurumdur. Yargı organları denetledikleri kuruma göre değişik nitelik taşır. Yasama işlemlerini Anayasa Mahkemesi, idari eylem ve işlemleri İdare Mahkemeleri ve Danıştay, hepimizin bildiği gibi kişi dokunulmazlıklarını adli yargı güvencesi ve teminatı altındadır. İşte tam burada hukuk eğitimi ön plana çıkar. Hukukçuya verilen önem o ülkedeki siyasal ve sosyal yapının kalitesiyle doğrudan ilgilidir. Bugün ülkemizde hukuk öğretiminin çağın gerekleriyle uyumlu olmadığı, yargıdaki aksaklıkların kaynağının da hukuk eğitimindeki eksikliklerden kaynaklandığını söyleye biliriz. Nitelikli ve donanımlı hukukçulara ülkenin ihtiyacı vardır. Hukukçu olmazsa devlet sıradan bir örgütlenme ve yönetme mekanizması olmaktan öteye gidemez. Ona çağdaş özelliklerini kazandıracak olan hukukçudur. Bu bakımdan biat ve itaat kültüründen arındırılmış aydınlık ve çağdaş hukukçular yetiştirmek son derece önemlidir.

Bu konunun önemi Ord. Prof. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu tarafından şöyle açıklanmaktadır; hukuk adamı sıfatını taşıyan kişi bu sığata layık olmalıdır. Bu ise feragat ve fedakârlık ister, yüreklilik ister. Adalet tarihinin temiz yapraklarında ancak böyle feragatli fedakâr cesur yargıçlar yer alır. Hangi anayasa hangi yasa konulursa konulsun, bir ülkede hukuk devleti ancak sağlam, bilgili ve yürekli yargıçların yargı görevi başında bulunmasıyla başka bir deyimle yargı görevi başında bulunanların bükülmez, bilgili ve yürekli olmalarıyla ancak gerçekleşebilir. Bu olmadıkça hukuk devleti kavramı anayasa kitaplarının yaprakları arasında tutsak kalmaya mahkûmdur denilmek suretiyle ortaya konulmuştur.” dedi.

Son günlerde gündemi sıkça meşgul eden yardımlara da değinen Özak, her gün hamalların sırtındaki buzdolapların çamaşır makinelerinin fırınların sosyal devletle uzaktan yakından ilgisi olmadığını vurgulayarak "Türkiye'de yaşanan kirli çözülme öyle boyutlara vardı ki yapılan her türlü hukuki ve ahlak dışı ayırılma ve yeniden yapılanma gibi çok ilginç yaklaşımlarla savunulabilmektedir. Kadın diyor ki evimde su yok bulaşık makinesi ile çamaşır makinesi veriliyor. Ey kurban olduğum Allah'ım devletin en sade kamu görevlisinden en yetkili valisine kadar siyasi iktidarın bir ajanı gibi çalışan bir anlayışın yaygınlaştığı ülkemizde değerli dostlar biz hangi hukuk devletini tartışıyoruz. Hangi hukukun üstünlüğünü tartışıyoruz? Çözüm için demokratik laik sosyal hukuk devletinin bütün kural ve kuramlarıyla işletmek için bir arınma hareketi başlatarak öncelikler devleti, ülkeyi ve toplumu sur gibi saran çarpık siyaset anlayışı başta olmak üzere yolsuzluk rüşvet talan ve soygun odakları yanında karanlık güç odakları ve çeteleri yok etmek en azından bu ortamı yaratanları, yaratanların kurtarıcılığına şiddetle karşı çıkmak ile ancak kurtulunabilir.

Hukukun egemen olduğu herkesin akşam yatarken başını yastığa ben bu ülkede yarın çok rahat ve huzurlu hukukun o güvenceli şemsiyesi altında garantili uyuyorum diyebileceği barış, huzur ve kardeşliğin egemen olduğu bir Türkiye'de buluşmak üzere hepinize saygılarımı sunuyorum." diyerek sözlerini tamamladı.

Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Süheyl Batum ise konuşmasında "Değerli arkadaşlar. Bazı saptamalar yapacağım. Çünkü Türkiye de gençlerin kafasında bazı kavramların içlerinin boşaltılması, yerine başka kavramların konulması için çok ciddi bir çaba gösterilmektedir. Kavramların içini boşaltıp kendi istekleri doğrultusunda doldurulması durumunda insanların bazı değerler etrafında birleşmeleri engellenmiş oluyor. Amaç da bu zaten. Cumhuriyet diyorsun, laiklik diyorsun hukuk devleti diyorsun sosyal devlet diyorsun, bütün kavramların içini boşaltıyorsun. Bu sadece iktidarların işi değil belki. 160'lü yıllarda İngiltere bazı gelişmelere sahne olarak demokrasi anlamında büyük bir aşama kaydetti. Aynı şekilde Amerika da 1787'de bağımsızlıktan sonra bir anayasa yaptılar. Oda bir aşama kaydetti. Daha sonra Fransa da Fransız insan hakları ve yurttaşlar bildirgesi yayınlandı. Neydi bu belgelerle gelinen aşama. Daha kökleri 1215 Magna Carta'ya kadar uzatılan bir yürüyüşün, bir sürecin son aşamasına geldiği düşünülüyordu o zaman. 17.-18. yüzyılda. Neydi bu aşama, devlet yeni bir biçim kazanıyordu artık. Hukukla çerçeveleniyordu ve devletin unsurları da değişmeye başlıyordu. Eskiden klasik devle-

ti anlattığımızda biz derdik ki insanları olacak, toprak parçası olacak ve bunun üzerinde teşkilatlanmış bir güç olacak, oysa bu aşamada bulunan devlette artık bu üç unsurun yanına bir unsur ekleniyordu. Bu da hukuk dur. Yani hukuk devletidir.

Hukuk devleti olunca ne değişecekti. İlk olarak eşit bireyler olacak, bunlar kuralların yapımına beraber katılacak. İkinci olarak herkesin doğuştan var olduğu değişmez ve devredilmez hakları olduğu kabul edilecek ve bu haklarda hukuk kurallarının yapımına da yansıtacak ve güvene altına alınacak. Üçüncü artık hukuk kuralları insanların düşünemeyeceği, konuşamayacağı, değiştiremeyeceği, eleştiremeyeceği tanrısal kurallara değil, devlet, bireylerin doğrudan yaptığı hukuk kurallarıyla yönetilecekti.

Aynı zamanda toplumun iradesini yansıtan aynı zamanda onun iradesi ile olan Anayasalar olacaktı. Bu durumda hukuk devletine ulaşıldığı düşünülürdü. Oysa bunlar yeterli miydi? Tabii ki hayır. Yetmedi de zaten. Neden yetmedi, bir kere çok uzun bir süre kural koyma işini geleneklerden ve tanrıdan alarak halkın temsilcilerine verdiklerinde ya bu halkın temsilciler yanlış yaparsa, buna bir kural getirmediler. Birinci sebebi buydu. İkinci sebebi ise halkın temsilcilerini de denetleyecek yargının bağımsız olması sorununu hemen çözemediler. Demek ki hukuk devletinin eksiği bunlardı. Peki, bu aşamada Türkiye daha doğrusu Osmanlı ne yapıyordu? Osmanlı İmparatorluğu'nda gelişmek ve batılılaşmak için dış kuvvetlerin baskısı ile önce 1839 Gülhane hattı Hümayun, 1856 ıslahat fermanı ve 1876'da anayasayı yapmıştır. Ama ne Avrupalı olmuş ne demokratikleştirmiş ne çağdaştırmış ne hukuk devleti yapmış ne de Osmanlıyı yıkılmaktan kurtaramamıştır. Bunu sebebi kuralları Osmanlı toplumunun daha kendisi koymuyor. Ama uğraşmış.

Yapımı uzun yıllar süren mecelle var. Harika bir belge, 16 kitap ama ne yapmış eşya ve borçlar hukuku mecelleye göre, aile ve miras hukuku şeriatı göre, bir bölünme. Bir tarafta kapitülasyonlar hukuku o da bir bölünme. Bunların bir bölümünü ne Osmanlı halkı ne de padişahı denetleyemiyor, değerlendiremiyor ne de değiştiremiyor. Bu yüzden hukuk devleti olamıyor. İkinci olarak evrensel insan haklarına uygun olacak ve bunlarla devlette bağlı olacak. Ama devlet bağlı değil. Neden? Mukaddes ve sorumsuz bir padişah vardır.

Türkiye Cumhuriyeti hukuk devletine ulaşmak için Osmanlı'nın yapamadığını yapmıştır. Cumhuriyet hukuk devletini gerçekleştirmiştir. Bunu yapmasına rağmen

“Kanunlar örümcek ağıları gibidir:
zayıfları ağa yakalıyor, güçlülerse
ağı delip geçer.”

Balzac

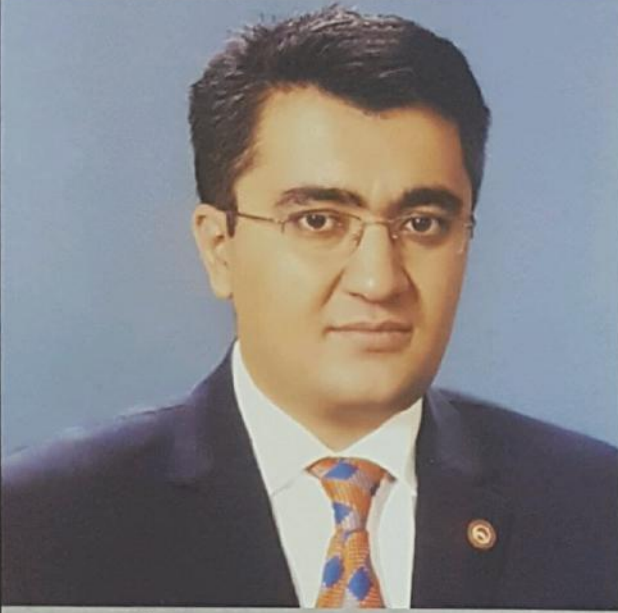

Ülkemiz bugünlere nasıl gelmiştir. İlk olarak kadının temsil etkisi kısıtlanmıştır. Kadınların dünya parlamentolarda bulunma oranı %20'dir. Bu oran İskandinavya ülkelerinde %41,4 e ulaşmıştır. ABD'de bu oran %21,7 civarında olup dünya ortalamasının biraz üstündedir. Avrupa'da ise bu oran %19,3'dür. Arap ülkelerinde bu oran %9,7'dir. Ülkemizde ise bu oran %9,09 olup Arap ülkelerinden daha geri bir durumdayız. Hukuk devleti dediğimizde halkın kendi kanunlarını yapması anlıyoruz. Öyle bir parlamento kuruyoruz ki kadın yok. O zaman hukuk devleti büyük bir yara alır.

Avrupa hukuk devleti kurduktan sonra 200 yıl yargı bağımsızlığını sağlayabilmek için çaba göstermiştir. Yasamanın da yargı tarafından denetlenmesini sağladılar. Bu denetim bizim ülkemizde de uzun yıllardan sonra gerçekleşti. Oysa şu anda ülkemizde Başbakan Yardımcısının “ne yetkisi var ya bunların, bizim irademiz varken burada yüksek seçim kurulu, yargı, mahkeme diye bir kurum mu varmış” anlayışına gelebilmiş olması çok büyük bir tehlikedir. Gençlerin mutlaka bunun farkına varmış olması lazım. Bu sorun o iktidar bu iktidar sorunu değil, hukuk devletinin eksiklerini giderip bu güne kadar gelen kavramların içini boşaltıp bir kenara atmamak lazım.” dedi.

7-8 Mart programı kapsamında Giresun Barosu tarafından düzenlenen etkinliklere 8 Mart Pazar günü Jasmin Otel'de yapılan meslek sorunları ile ilgili paneller devam edildi. Panel Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok'un konuşmasıyla başladı.. Başkan Özok, konuşmasında Türkiye Barolar Birliği olarak hiçbir grup, kişi ideolojinin karşısında veya yanında durmadıklarını ifade etti. Başkan konuşmasına kendisine hukukçuyum diyen kişinin, özellikle de avukatların kendi toplumunda ve dünyada gelişen olaylara kayıtsız, duyarsız kalamayacağını belirtti. Kendilerinin bu mesleği saygın, kişilikli, kimlikli bir şekilde, insanların bu çocuklara kulak verelim diyecekleri şekilde yaptıklarını ifade etti. Ülkenin geleceğini karartacak her türlü girişime karşı ülkeyi korumanın kendi görevleri olduğunu, kendilerinin buldukları görev gereği doğru bildiklerini, kendisi ve arkadaşları adına yerine getirmeye mecbur olduklarını belirterek sözlerini bitirdi. Panelde Türkiye Barolar Birliği Genel Sekreter'i Av. Güneş Okuyucu'nun katılımıyla devam edildi. Okuyucu, meslektaşlardan gelen soruları cevapladı. Panelde Son olarak Dr. Cengiz Koca bir konuşma yaptı. Koca konuşmasında barolar birliğinin avukatlara yapmış olduğu sağlık yardımlarını anlattı. Avukatların hangi koşullarda ve hangi tedavi türlerinde sağlık yardımlarından yararlanabileceklerini açıkladı.

Halil ADIGÜZEL

Giresun Ağır Ceza Mahkemesi ve Adalet Komisyonu Başkanı

HUKUKÇU ETİĞİ HÂKİM VE SAVCI ETİĞİ

Bugün hukukumuzda bir etik sorun varsa sorumlu insanlar da var demektir. Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri, avukatlar, hâkim ve savcılardan işini gereği gibi yapmadığından veya bu etik değerlere önem vermediğinden kaçının bir yaptırımla karşılaştığı sorusu sorulduğunda cevap hiç denecek kadar azdır. 3040 Yıl önce bilinen öğretim üyelerinin, avukatların, hâkim ve savcılarının sahip oldukları saygınlık bugün yok denecek kadar azdır. Avukatlık gerçekten çok önemli bir meslektir. Kendisini savunamayan biri kendisi yerine daha iyi savunacak birini aradığında avukatlık mesleği ortaya çıkmıştır. Avukatlık mesleği haksızlığın karşısında duruşu simgeler.

Genel olarak etik kavramı "insanların töresel ya da ahlaki ilişkilerini, davranış biçimlerini ve görüşlerini araştıran felsefe dalı" olarak tanımlanmıştır. Etik, bazen ahlakla eş anlamlı olarak da kullanılmaktadır. Ahlak ise, insan ilişkilerinde, iyi ya da doğru, kötü ya da yanlış olarak adlandırılan değer yargılarıdır.

Hukuk ve ahlak kavramları arasında da yakın ilişki olmasına rağmen aralarında farklılıklar da vardır. Tarih boyunca var olan temel ahlaki değerler zaman içerisinde hukuk kurallarına dönüşmüştür.

Hukuk kurallarının ihlali halinde yaptırım söz konusudur. Ahlak kuralları ise toplumda var olan yazılı olmayan kurallar olup insan davranışlarına belirli sınırlamalar getirmesine rağmen dış dünyada bir yaptırımı yoktur.

Hukuk kuralları yazılı kurallardır. Ahlak kuralları ise yazılı kurallar değildir.

Hukuk kuralları dışa dönük kurallar olmasına rağmen, ahlak kuralları içe dönük kurallardır.

Hukuk kuralları devletler tarafından oluşturulur, ahlak kuralları toplumlar tarafından oluşturulur.

Hukuk kuralları ile ahlak kuralları arasındaki temel fark ise, hukuk kurallarının ahlak kurallarına göre yaptırım gücünün yüksekliği, hukuk kurallarına aykırı davranıldığında, devletin zor kullanma yoluyla bu aykırılığı gidermesi ve hakkı yerine getirmesidir. Bunun dışında hem hukuk kuralları hem de ahlak kuralları, toplumsal düzen kuralları olup her ikisi de toplumun birlikte yaşamasını sağlamaya, toplum düzenini ayakta tutmaya yarar.

Hukuk ve ahlak arasında farklılıklar bulunsa da, bu iki kural birbirini yok sayamaz. Her şeyden önce ahlak hukuk kurallarına uygun davranmayı emretmek olup,

birçok hukuk kuralının temelinde de, o topluluğa malolan ahlaki değer yargıları vardır. Hukuk ve ahlak vicdan konusunda da birleşirler. Ahlak kişinin vicdanı ile hesaplaşmasını, toplumsal vicdan da toplumun kendisi ile hesaplaşmasını gerekli kılar.

Etik kurallar ise, ahlak kurallarından ve yasalardan farklı özellikler gösterir. Ahlak nasıl davranılması gerektiğine ilişkin yazılı olmayan standartları kapsar, etik ise daha soyut kavramlara dayalıdır. Ahlak kavramı aynı eylem için farklı gruplarda farklı değerlendirmeler içerebilir. Hatta aynı grup içerisinde bile zaman içinde farklı yorumlara yer verebilir. Meslek etiğine ilişkin ilkelerin evrensel olma arayışı vardır, kolay kolay değişmez.

Etik, bir bilim olup ahlak ve ahlaki davranış doktrindir. Etiğin amacı, ahlakın ve onun vazgeçilmez kavramları olan iyilik, kötülük, erdem, mutluluk, ahlaki kişilik ve onurlu yaşamak gibi kavramları bir temele dayandırmak, açıklamak ve yorumlamaktır.

Etik ile yasa arasındaki ilişkiye bakıldığında ise; etik ilkelerin oluşturduğu değer yargıları sadece vatandaşları ve yasa uygulayıcıyı değil, aynı zamanda yasa koyucuları da kapsar. Karşılaşılan her durumun yasal düzenlemelerde yer alması, tanımlanması ve sınırlandırılması mümkün değildir. Etik değerlerle bu boşlukların doldurulması gerekir. Etik değerler uzun süren gelişmelerin sonucunda ortaya çıkar. Ancak yasal düzenlemeler etik tartışmalardan sonra oluşur.

Bu genel açıklamadan sonra etik, ahlak ve hukuk ilişkisinin doğal hukuk anlayışı içerisinde bir ideral değildir. Bu konuda gerek iç hukukta gerekse uluslararası düzenlemelerde birçok pozitif kural bulmak mümkündür.

Anayasamızın 138. maddesinin 1. fıkrasında “Hâkimler görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdani kanaatlerine göre hüküm verirler” denilmektedir. Burada vurgu yapılan vicdani kanaattir. Hâkim, karar verirken kendi vicdanı ile başa kalıp bir değerlendirme yapacaktır. Vicdani kanaatin oluşması sırasında kanun ve hukuk ölçü olarak dikkate alınacak olup, vicdani kanaat noktasında bu sınırdır. Vicdani kanaate göre karar vermek, keyfi karar vermek değildir. Sınırları ve ölçüsü belirtilse bile, hukukun son noktası, temel hukuk metni olan Anayasaya göre dahi, vicdandır.

Hakimletin sahip olmaları gereken vasıfları Mecelle de “Hâkimler, hakim, fehim, müstakim ve emin, mekin ve metin olmalıdırlar” (m. 1792) denilerek bugün dahi geçerli olan ölçülerde özel olarak sayılmıştır.

2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununda da etik kurallardan bahsedilmektedir. 2802 sayılı kanunun 68. maddesi meslek etiği kurallarını pozitif hukuk kuralı haline getirmiştir. Maddede “yer değiştirme cezası;

- Kusurlu veya uygunsuz hareket ve ilişkileriyle mesleğin şeref ve nüfuzunu veya şahsi onur ve saygınlığını yitirmek,
- Yaptıkları işler ve davranışları ile görevini doğru ve tarafsız yapamayacağı kanısını uyandırmak,
- Hatır ve gönüle bakarak veya kişisel duygulara kapılarak görev yaptığı kanısını uyandırmak,
- Greve dokunacak surette kendi kusurlarından dolayı, meslektaşlarıyla geçimsiz ve dirliksiz olmak,
- Maddi tayin ve deliller elde edilmemiş olsa bile, rüşvet aldığı veya irtikâpta bulunduğu kanısını uyandırmak,
- Doğrudan doğruya veya aracı eliyle hediye istemek, görev sırasında olmasa dahi çıkar sağlamak amacıyla verilen hediyeyi kabul veya iş sahiplerinden borç istemek veya almak,

Hallerinde uygulanır.” denilerek objektif dürüstlük ilkesi yasa metni haline getirilmiştir. Yasada kişisel olarak dürüst davranma değil, etik olarak kendisi dışındakilerde uyandırdığı izlenim esas alınmıştır. 2802 sayılı kanunun 69. maddesinde meslekten çıkarma cezası düzenlenmiş olup 68. maddede de belirtiler yer değiştirme cezasının 2 veya 3 defa olması halinde meslekten çıkarma cezası verileceği düzenlenmiştir.

Uluslararası kurallar arasında en önemlisi ise, Birleşmiş Milletler’in Hindistan’ın Bangalor kentinde belirlediği “Bangalor Yargı Etiği” ilkeleridir. Bangalor Yargı Etiği konumuzla ilgili olduğu için kısaca değinmekte fayda var.

1- Bağımsızlık ve tarafsızlık. Bu kural 2802 sayılı kanunda 4. maddede düzenlenmiştir. Bu maddede “Hâkimler mahkemelerinin bağımsızlığı ve hâkimlik temi-

nati esaslarına göre görev yaparlar" denilmektedir. Hâkim, müdahale, tehdit, baskı, teşvik ve değer etkilerinden uzak olmalı, karar vermek zorunda olduğu ihtilafın taraflarından bağımsız olmalı, vicdani hukuk anlayışı içinde bağımsız olmalı, karar vermek zorunda olduğu konuda diğer hakimlerden bağımsız olmalı,

2- Doğruluk ve tutarlılık. Hakim, kendisine olan güveni güçlendirmek amacıyla, etik standartlar sergilemeli, görevini yaparken tarafsız, ön yargısız, iltimasız yapmalı, adil yargılamayı etkileyecek yorum yapmamalı, serzenişe yol açacak tavırlardan kaçınmalı, hal ve hareketleri ile yargının doğruluğu konusundaki inancı kuvvetlendirmelidir.

3- Dürüstlük ve mesleksi onur. Hakim, mesleğiyle bağdaşmayan tüm görüntü, hal ve hareketlerden kaçınmalı, kendisinden kaynaklanan yakışıksız görüntülerden kaçınmalı, toplumdaki statüsü gereği bazı kişisel kısıtlamaları kabul etmeli, ailesinin, kendisinin ve diğer sosyal ilişkilerinin, mesleki davranışlarını veya vereceği yargısal kararları etkilemesine izin vermemeli, kendisinin ve ailesinin mal varlığını bildirmelidir.

4- Etkilenmeye açık olmama. Hakim, ailesinin sosyal ilişkilerinin yargısal kararlarını etkilemesine izin vermemeli, bir kişinin kendisini etkileyebileceği izlenimini vermemeli, Hakim ve aile üyeleri, hediye, kredi, bağış ve iltimas talebinde bulunmamalı, bir kişi veya gruba karşı önyargılı hareket etmemeli

5- Ehliyet ve liyakate öncelik. Hakimler kendileri için yapılan eğitim ve diğer fırsatları, eğitim ve becerisinde kullanmalı, nazik ve düşünceli olmalı. Personelini de bu yönde teşvik etmeli

Bu ilkelerin temeli saydamlık ve halkın yargıya olan güvenini sağlamaya yönelik olmalıdır. Adil yargılanma kadar, adli yargılanma kanısı da önemlidir.

Yargı Etiği ve Bangalor Yargı Etiği Kuralları yargı kararlarına da girmiştir. Yüksek Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 20.11.2007 tarih 2007/583 E. 2007/244 sayılı kararında özetle "yargı görevi yapanların uyacağı kurallar etik kurallarına aykırı davranış Bangalor Yargı Etiği kurallarından bahsederek, "yargı mensupları, bağımsızlık, tarafsızlık, doğruluk, tutarlılık, dürüstlük, eşitlik, ehliyet ve liyakat koşullarına sahip olmalıdırlar, hakim ve savcılar kendilerine verilen görev ve tanınan yetkileri

ulusal hukuk sorunlarıyla evrensel anlamda kendilerini bağladığında kuşku bulunmayan Bangalor Yargı Etiği ilkeleri ve savcılar için etik ve davranış biçimlerine ilişkin Avrupa esasları "Budapeşte ilkeleri kurallarına tabi olarak yerine getirmelidirler.

Hâkim ve savcılarının hukuka veya etik kurallarına aykırı davranışlarının kişilerin mağduriyetine yol açması ve kamunun zararına neden olması yada kişilere haksız bir kazanç sağlaması TCK 257. maddesinde yaptırımına bağlanan görevi kötüye kullanma suçunu oluşturur denilmektedir.

İç hukukumuzda, Anayasada, kanunlarda, uluslararası hukukta ve mahkeme kararlarında yer alan bu kuralla sonucu yargı niteliği gereği etik ile iç içe ve ayrılmaz olduğundan yargının etik ilkeleri içinde barındırmasının yanında insanların yargıya güvenlerini dolayısıyla adalete güvenlerini sağlamak için adalet hizmetinde çalışanların içsel olarak ahlaklı ve dürüst davranmaları tek başına yeterli olmayıp insanlara karşı ahlaklı ve dürüst olduklarını göstermek zorundadırlar.

Yargılamada en önemli unsurlardan biri verilen kararın doğruluğu kadar ilgili taraflar üzerinde oluşturduğu güvendir. Bahsedilen kurallar sadece hâkim ve savcılar için geçerli değildir. Bu kuralların diğer meslektaşları avukatlar hatta noterler için dahi geçerli olduğunu düşünmek gerekir. Bu bağlamda hukuk adamı olarak tanımlanılabilirse:

Hukuk adamı öncelikle insan olmayı başarmakla ilgili bir kavramdır. Hukuk adamı bilincinde adaleti üstün bir değer olarak taşıyan ve onu üstün bir duygu olarak kişiliğinin bir parçası haline dönüştürmüştür.

Hukuk adamı başka insanların yaşamı ve geleceğinden dair karar verme yetkisinin üstün bir düzey ve sorumluluk gerektirdiğini bilir.

Hukuk adamı güçlü bir bağımsızlık duygusuna sahip hiçbir etki ve yönlendirmeye boyun eğmeyen özgür bir kişiliktir.

Hukuk adamı güven veren güçlü kişilik yapısını, üstün değerleri, kendi kendisini denetleyen vicdan yapısını zengin bilgi birikimini ve yüksek davranış gücünü sağlayan donanıma sahiptir.

Hukuk adamı doğruluk ve dürüstlükten asla ödün ver

mez. Hukuk adamı yerine getirdiği görevin bireysel varlığını ve özel yaşamını aşan bir etkinlik alanı doğurduğunu bilir.

Hukuk adamı bilim, sanat ve kültür adamıdır.

Hukuk adamı nitelemesi adaletin gerçekleşmesi yönünde sadece karar verme konusunda olanları değil, kararın oluşumu sürecine katılan savunma kademesinde yer alan tüm unsurları ve yasalaştırma süreci içinde yer alan belli unsurları da kapsar.

Her hukukçunun bir şey söylerken, yazarken ve bir sorunu çözerken ciddi bir araştırma yapma zorunluluğu vardır. Bu zahmetli bir iştir. Bu zahmetli işle uğraşmak istemeyen kişiler alışılan sistemi sürdürme çabası içindedirler.

Bir kitap karıştırmadan, kanuna bakmadan, hikâyeler anlatan dilekçeler gerçek bir hukuki dayanağı olmayıp bu tür karar ve dilekçeler yazmak kolay ve caziptir.

Bu etik kuralların yerleşmesi için: Hukuk Fakültelerinden başlayarak hukuk bilinci içinde hukukçular yetiştirilmeli, stajda bu işin üzerinde ciddiyet ve hassasiyetle durulmalı, meslek içinde denetlenmeli, aykırı davranışlar hemen gerekli yaptırımlarla karşılaşmalıdır.

Bugün hukukumuzda bir etik sorun varsa sorumlu insanlar da var demektir. Hukuk Fakültesi öğretim üyeleri, avukatlar, hâkim ve savcılardan işini gereği gibi yapmadığından veya bu etik değerlere önem vermediğinden kaçının bir yaptırımla karşılaştığı sorusu sorulduğunda cevap hiç denecek kadar azdır. 3040 Yıl önce bilinen öğretim üyelerinin, avukatların, hâkim ve savcılarının sahip oldukları saygınlık bugün yok denecek kadar azdır.

Avukatlık gerçekten çok önemli bir meslektir. Kendisini savunamayan biri kendisi yerine daha iyi savunacak birini aradığında avukatlık mesleği ortaya çıkmıştır. Avukatlık mesleği haksızlığın karşısında duruşu simgeler.

Hâkimler hukukun hem kölesi hem efendisidir. Çünkü hâkimler ağır bir manevi yük altındadır. Hâkimler bu açıdan hukukun kölesidir. Ama onlar sözünü söyledikten sonra bu söz ne kadar yanlış olursa olsun artık söylenecek söz yoktur. Bu onların sadece yeterli hukuk bilgisine değil ,gereklî insan donanımına sahip olmasının da zorunlu kılmaktadır.

Sonuç Olarak:

Hukukun etik temeli bir tarafa bırakıldığında işlevini yerine getirmesi mümkün değildir. Hukuk adamı hukukçu kimliği , hukukçu etiği, hakim savcı etiği, avukatlık kimliği gibi kavramların geliştirilmesi, bu bilinci korumak için çaba gösterilmeli, duayen olan hukukçular örnek olmalı yeni yetişenlere sevgiyle yaklaşmalı, genç hukukçuların da mesleğin başında kazanmış olduğu “hakim”, “savcı”, “avukat” kimlikleriyle mesleğin kıdemli durumundaki hukukçuların da aynı kimlikte dolaşmalarına aldırmandan gerekli saygıyı göstermesi gerekir.

“Yasalar karşısında insan başkalarının haklarına tecavüz ettiği zaman suçludur. Etiksel olarak ise bunu aklından geçirdiği andan itibaren suçludur”

Immanuel Kant

Bu vesileyle Giresun Barosu dergisinin hayırlı olmasını diliyorum yayın hayatında uzun bir ömür diliyorum .

Kaynakça

- 1- İbrahim Okur (Adalet Bak. Müsteşar Yard.) - Mahkemelerin Yönetimi Adaletin Kalitesi ve Etkinliği konulu sempozyum konuşması
- 2- Doç. Dr. Bahir Güneş Türközer Adalet Dergisi 27. sayı “Hukuk Adamı konulu makalesi
- 3- Emrullah Aycı Yargıtay Tetkik Hakimi, “Yargı Etiği Açısından UYAP” adlı makale
- 4- Doç. Dr. Muhammet Özkes Ülkemizde Hukukun vicdan ve Ahlak Sorunu adlı makale
- 5- Bangalor Yargı Etiği Kuralları
- 6- 2802 Sayılı Kanunu
- 7- Meşe İctihat Programı
- 8- İnternet

Siz Kendinizi Avukat Nurten Pamuk Akdağ'ı Bize Nasıl Tanıtırsınız?

İlk, orta ve lise tahsilimi Giresun'da tamamladım, Giresun Lisesi mezunuyum. Sonra İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne girdim.

Okulu maalesef 4 yılda bitiremedim. Lisede çok başarılı olmama rağmen bazı özel nedenlerden ötürü 7 yılda bitirdim.

1971 yılında Giresun'da avukatlığa başladım, o yıldan bu yıla fasılasız serbest avukat olarak çalışıyorum. Hiçbir kuruma bağlı olarak çalışmadım, serbest olarak çalışmayı seviyorum. Çünkü özgürlüğüme fazla düşkün birisiyim, hiç bağımlı olmayı düşünmedim, yani hakimlik savcılık hiç düşünmedim.

Peki Neden Hukuk?

Sosyal bilimlere yatkınım, sosyal olaylar beni hep ilgilendirmiştir. Lisede fen mezunuydum ama nedense sosyal bilimlere daha yatkınım. Toplumsal olaylara kafa yormayı, o konuda kendimi geliştirmeyi daha çok sevdim, işin başından bu yanada öyle oldu.

İlk ve Tek Kadın Baro Başkanımız

AV. NURTEN

PAMUK AKDAĞ

İle Röportaj

Uzun Yıllar Giresun'da Tek Kadın Olarak Avukatlık Yaptınız. Bunun Size Dezavantajları ya da Avantajları Oldu mu?

Hiçbir dezavantaj yaşamadım ama çok büyük avantaj da yaşamadım. Ben toplumda insanlara kadın erkek diye bakılmasından yana değilim. Bu ayrım çok yanlış ve maalesef bugün bu ayrım çokça yapılıyor, özellikle kadınlar tarafından çok yapılıyor.

Mesela feminist hareket, hiç sempati duymadığım, yaklaşmadığım bir olaydır. Kadın erkek diye başladığınızda ya da kadın hakları diye başladığınızda otomatik olarak kadınla erkeği ayırıyorsunuz. Erkek egemen toplumda kadını otomatikman ikinci plana koyuyorsunuz. Oysa insan vardır, kadın erkek ikinci plandadır.

Niye ayırıyorsunuz, bir erkek bir işi yapabiliyorsa kadın da erkekle aynı tahsili yapmışsa o da aynı işi yapabilir. Bu iş daha çok erkek işidir ya da bu toplumda ben tek başıma bayan avukat olarak çalışıyorum diye hiç düşünmedim.

Uzun yıllar tek bayan olarak çalıştım. Şimdi bayanların bu mesleği seçmesinden ötürü çok mutluyum. Güzel

bir meslek güzel bir tahsil, hukuk tahsili çok önemli bir olay her şeye bakışınız çok farklı oluyor, insanlara olaylara bakışınız çok farklı oluyor, her şeye geniş bir perspektiften yaklaşıyorsunuz.

Avukatlığınız ilk yıllarında Giresun'da az sayıda avukat vardı o yıllarda müvekkillerin size bakış açısı nasıldı?

Evet, az sayıda avukat vardı ve genellikle aynı jenerasyonduk biz ama kadın olduğum için tepki görmedim. Aksine kadınlara daha cazip bakıyorlar, daha çok güveniyorlar, yani işini daha düzgün yapar, daha çok sahip çıkar diye düşündüklerini çok daha sonra gördüm, başlarda böyle düşünmemiştim. Ben aynı zamanda mesleğimle birlikte siyasete de başladım. CHP içinde çok yoğun siyaset yaptım. Yine siyasette de tepkiyle karşılaşmadım. Yani kadın neden siyaset yapıyor neden kahvelere gelip nutuk atıyor neden kürsülerde konuşuyor propaganda yapıyor diye hiç tepkiyle karşılaşmadım. Tersine büyük bir saygıyla, sempatiyle karşılandım. Bunu şimdi geriye dönüp baktığımda görüyorum. Bu tabii hayattaki duruşunuzla çok alakalı bir şey, ben kendime muhafazakar topluma liberal bir insanım. Erkek egemen bir toplumda yaşıyoruz. Bir kadının kendini ön plana çıkarabilmesi için bazı şeylere çok önem göstermesi gerekiyor. Oturuşundan davranışına, giyinişinden konuşmasına, açacağı konudan dile getireceği her şeye çok dikkat etmelidir. Ben çok küçük yaşta bu yana böyle terbiye aldım, ailemin böyle bir geleneği var. İnsan topluma saygılı bir aileyiz.

Gerek mesleği gerekse de siyaseti hiç tepki görmeden sürdürebilmemin sebebi doğru duruştur. Hayatta doğru duruş sergiliyorsanız, her işi saygınlıkla yaparsınız. Geriye dönüp baktığımda doğru duruş sergilediğimi görüyorum.

Şu Ana kadar Giresun'da Baro Başkanlığı Yapan Tek Kadın Başkan Sizsiniz. Kendi Başkanlık Döneminizi Nasıl Değerlendiriyorsunuz?

Normal değerlendiriyorum, yani bende herkes gibi bir baro başkanıydım. Benden önce kadın başkan olmadı, çünkü o dönemde benden başka bayan yoktu. Siz kadın ya da erkek Baro Başkanı ayırımı yapmayın, Baro Başkanlığını kim iyi yapacak diye düşünün. Tansu Çiller bu ülkede başbakan oldu. Bence çok kötü bir başkanlık yaptı, kadınların geri gitmesinin önemli bir sebebi de O'dur. Türkiye de kadınların bütün haklarının var olduğuna inanıyorum, yasalarda ufak tefek ayrıcalıklar vardır ama asıl sorun, Türkiye'de kadınların haklarını bilmemesi ve yeterince kullanmamasından kaynaklanıyor. Her türlü hakkımız var, her türlü mesleği yapabili-

yoruz. En az erkekler kadar zekiyiz, onlardan daha becerikliyiz ama haklarını bilmiyor kadınlar. Benim bu şekilde düşünmem de ailemin katkısı var, ailemden böyle terbiye aldım.

Türkiye ve Giresun'da Hukukun İşleyişini Nasıl Değerlendiriyorsunuz?

Giresun'da iyi buluyorum. Giresun adliyesinde çalıştığım bütün dönemlerden çok memnunum. Kararlar yanlış da olabilir, doğru da. Önemli olan kararların yanlış verilmesidir. Ben meslek hayatım boyunca bir iki tane yanlış karara rastladım. Onun dışında rastlamadım. Genellikle ben Giresun Adliyesinin çalışma tarzından çok memnunum. Giresun Adliyesinde hem çalışanlardan hem karar makamlarından hiç şikayetim olmadı.

Bir tane yanlış karar olduğunu sanıyorum, onu da yargılama dışı bir nedenden ötürü verildiğini sanıyorum. Bir hakim arkadaş çok da iyi arkadaşta ama birazda benim gevezeliğimden tavır aldı bana, ne yazık ki Yargıtay'da onadı ama haksız karar verdi onu biliyorum, onu net yaşadım. Başkalarının baskısı altında kalmadı, benim bir söylemimden etkilenerek yanlış bir karar verdi.

Girdiğiniz İlk Duruşmayı Bizimle Paylaşır mısınız?

Çok enteresandı. Cübbemi ilk Asliye Ceza Mahkemesi nde giydim. Müvekkil, meskun mahalde ateş etmek, sarhoşluk gibi suçlardan yargılanıyordu. Muhittin Bayraktar diye bir hakim vardı o zaman. Tabii bende ilk Duruşmanın heyecanı var. Dosyayı okudum, tanıklar benim müvekkili suçluyor, silah attı bağırıyor çağırıyor diyorlar. Müvekkil tutuklu, tahliye isteyeceğim, ceza verilecekse de ertelensin diyeceğim; böyle şeyler tasarlıyorum kafamda. Notlarımda da öyle şeyler yazıyor. Duruşmaya girdim. Müvekkil ifade verdi yapmadım dedi, tanıklar ifade vermeye başladı. Allah benim

müvekkilim hiçbir şey yapmamış, hazırlık ifadesinde her şeyi yaptığını söylüyor ama duruşmaya girdik hiçbir şey söylemiyor. Şimdi ben ne diyeceğim düşüncesiyle şok oldum. İkinci tanık girdi o da hiçbir şey yapmadı diyor.

Hakim bu sefer hazırlık ifadesini okudu, şunu söylemişsin şimdi niye böyle diyorsun, dedi. Tanık durdu kaldı, hiç ses yok, ne bu ifadem doğru diyor ne önceki ifadem. Muhittin Bey de birazcık bağırın çağırın bir hakimdi, başladı bağırmaya. O bağırınca benim elim ayağım titremeye başladı. Hakim tanığa doğru söyle seni hapse atarım derken tanık hiç ses çıkarmadan olduğu gibi yere düştü. Tabi tanık orda düşerken ben de burada düşeceğim. Hemen doktor geldi, polis geldi.

Neyse ondan sonra dinlenen tanıklar da yapmadı dediler. Sıra bana geldi. Ben de titriyorum, bir şeyler diyeceğim, tahliye talep edeceğim falan ama acaba sesim çıkacak mı çıkmayacak mı, aslında çok çekingen biri değilim ama bir yandan adam orda düştü bayıldı bir yandan da hakim sıkıştırıyor benim aldığım notlarda başka şeyler yazıyor. Acemisin, yenisin, ilk duruşman. Neyse ayağa kalktım, baktım ayaklarım titremiyor, bir baktım konuşuyorum, ilk duruşmada tahliye aldım.

Peki Meslek Yaşantınızda Hukuk ve Ceza Davaları Arasında Bir Tercihiniz Oldu mu ?

Ben hukuk davalarını tercih ederim. Cezada yapacağım fazla bir şey yok cezada belli başlı şeyleri yapabiliyorsunuz. Asıl insanın kafasını çalıştıran mesleki maharetini ortaya koyabildiğimiz davalar hukuk davalarıdır, özellikle idari davalardır. Ben kafamı çalıştırarak, kendimi yorarak bilgi birikimimi ortaya koyarak iş yapmayı severim. Benim meslekte önemli bir prensibim vardır.

Bir; müvekkile asla umut vermem en kazanılacak gördüğüm davada bile bu davayı % 100 kazanırım kesin kazanırım, asla demem. Ben savunma mekanizmasıym gerekli bütün verileri ortaya koyarım delillerin toplanmasına yardımcı olurum ama karar verecek olan başka bir organdır. Olaylar karşısında herkesin yorumu farklıdır ben böyle yorum yapıyorum ama karşımdaki de benimle aynı yorumu yapacak mı onu asla bilemezsiniz.

Bu bana üniversitede bir hocamın anlattığı bir derstir. Hocamız şöyle bir şey anlatmıştı. Sınıfta bir mizansen düzenliyor, eşkiyalar geliyorlar, sınıfı basıyorlar, olay çıkıyor, vuruyor kırıyor çekip gidiyorlar. Ne yaşadık diyor hoca, yazın bakalım diyor sınıfta kaç öğrenci varsa o kadar farklı yorum çıkıyor ortaya. Netice olarak insanların olayları yorumlayışı değerlendirmesi delilleri değerlendirmesi çok farklı oluyor. Ben bir tek anlaşmalı boşanma davası hariç biz bu davayı kesin kazanırız

dememiştir. Bir de tek taraflı düşünüyorsunuz size geleni dinliyorsunuz karşınıza ne çıkacağını bilmiyorsunuz. İkinci prensibimde dava açılırken kazanılır üstün körü dava dilekçesi ile asla dava açmam. Ararım, araştırmam o davayı kazanabilmek için her şeyi toplarım ve ilk etapta ortaya koyarım. Benim için bu çok önemlidir. Kazanamayabilirim de ama davayı kazanmak için elinizden gelen ne varsa ilk etapta ortaya koymalısınız. Ben meslekte bu iki prensipten hiç vazgeçmedim.

Sizin Mesleğe Başladığınız Dönem İle Şu Anda Mesleğe Başlayanların Karşılaştığı Sorunlar Arasında Ne Gibi Farklılar Görüyorsunuz?

Bizim sizden daha şanslı olduğumuza inanıyorum. Bir kere biz çok iyi yetiştik. Bizim okuduğumuz zamanlarda, 60'lı yıllarda, hukuk fakültesi bir Ankara'da bir İstanbul'da vardı, sonradan da İzmir'de açıldı. Biz hakikaten bu işin piri hocalarla yetiştik. Sıddık Sami Onarlar, Edip Çelikler, Mahmut Belikler, Hüseyin Nami Kubalılar gibi her konuda çok mükemmel olan hocalarla yetiştik. Lise temelimiz de iyiydi. Giresun özelinde sayımız çok azdı. Giresun o zaman ekonomik bakımdan çok daha iyi durumdaydı yani biz para kazanabilir miyiz kaygısını hiç taşımadık. Çok rahatlıkla işe girdik hemen hemen ilk yılında herkes makul bir parayı kazanabilirdi.

Sizin dezavantajlarınız çok. Bir kere iyi hocalarla yetiştirmiyorsunuz toplama hocalarla yetiştirmiyorsunuz, stajları nasıl yapıyorsunuz bilmiyorum ama staj bu mesleğin en önemli aşamasıdır, biz o bakımdan da şanslıydık harika staj yaptık. Ayrıca Giresun ekonomisi büyük düşüşte hemen hemen bizim zamanımıza göre ekonomik gelişme yok. Düşen bir ekonomide siz çok kişi, pay almaya çalışıyorsunuz. Yani şimdi hem pasta küçüldü hem de sayı arttı. Sizi çok şanssız buluyorum ama hukuk tahsil etmiş bir kişinin de avukatlık yapmasından yanayım çünkü yapılan zor tahsili ancak bu bağlamda kullanabilirsiniz.

Bizlerle Röportaj Yaptığınız İçin Size Teşekkür Ediyoruz ve Biz Genç Avukatlara Nasıl Tavsiyelerde Bulunmak İstersiniz?

Ben de sizlere teşekkür ediyorum. Sizlere söyleyeceklerim, öncelikle kişilikli olun kimseyi kendinizden üstün görmeyin, kendinizi de kimseden üstün görmeyin. Doğru bildiğinizi zaman zaman zemin gözetmeksizin söyleyin. Patavatsız olun da demiyorum ama bir şeyi yanlış görüyorsanız bu yanlış diyebilin. Kişilikli ve dürüst olun. Kendinize güvenin, hukuk tahsili yapmak gerçekten çok önemli bir olay. Eğer bunu özümseyebilirsiniz, bir hukukçu nosyonu kazanabilirsiniz, bu çok önemli ve her hukukçunun da bunu kazanması lazım.

(-) (+)

*Hoşça kal,
İki gözümün insanca bakışı
Gecelerin deniz feneri
Yüksek gerilimli küçük dağların
Akşamı tepeleri*

*Hoşça kal,
Yakamoz ışığındaki açık kahverengi çakıl taşı,
Yağmurlu peştamal altındaki çocuk,
Hüznün sevince boğulduğu pan flüt*

*Hoşça kal,
Merhaba, iyi akşamlar, güle güle
Gecenin kıyı balıkları
Ve ölümün diğer adları*

*Hoşça kal,
Dudağımdaki uçukluk,
Yüzümdeki en insancıl yangın.
Eş zamanlı bütün özdeşlikler
Artılar, eksiler
Bütün balıkçı kürekleri*

*Hoşçakalın
Dudaklarımızda kalan bütün sözcükler
Tümceler, metinler, paragraflar
İki gözümün içi sözcüğü
Kanımda pıhtılaşan sevda
Hiçbir ölçünün yetmediği
Gözlerimin bağışlanmaz suçluluğu*

Paris Baro Başkanlığı'nı ziyaret anısı

Hukukla Geçen 42 yıl

AV. E. ŞANSAL DİKMEN'le söyleşi

Avukatlığa Nasıl Başladığınızı Anlatır mısınız?

1959-60 öğretim yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne girdim. 1963 yılında mezun oldum. Giresun'da staja başladım. Ancak askere gitmek için staja ara verdim. Askere gittim, iki yıl yedek subaylık yaptım. Dönünce stajımın geri kalanını tamamlayarak 1967 Şubat ayında mesleğe başladım.

Avukatlığı Tercih Etmenizdeki Neden Neydi?

Aslında hukuku öğrenimi ilk tercihim değildi. Çok önem vermemiştim. Benim tercihim İTÜ mimarlık, İstanbul Üniversitesi kimya mühendisliği veya jeoloji idi. 1959 yılında Vefa Lisesinde okumuştum. Çok donanımlı bir liseydi, kimya donanımlı laboratuvarları vardı. Bunların da

etkisiyle kimya mühendisi olmayı düşünürdüm; ama O Yıllarda mimarlık da cazibesi olan önemli bir meslekti. Kimya birinci, jeoloji ikinci, hukuk üçüncü tercihimdi. Ben hukuku kazandım. Hukuka kaydımı yaptırdım ama aklımda hep kimyaya geçmek vardı. Bu nedenle derslere pek devam etmedim. Ancak başladıktan sonra hukuk hoşuma gitmeye başladı. O yıllarda Hukuk Fakültesi'nin öğretim üyeleri, Demokrat Parti iktidarının baskılarına karşı, yapılanların hukukla bağdaşmadığı şeklinde demeçler verirlerdi. Hatta hiç unutmam 28 Nisan 1960'ta, her zamanki gibi Hukuk Fakültesi'ne gittim.

Anayasa Hukuku dersine girdim, hocamız Hüseyin Nami Kubal'ıydı. O sırada DP'nin ezici çoğunluğu oluşturduğu TBMM den, İsmet İnönü'ye Meclis'ten çıkarıl-

CONSEIL DE L'EUROPE COUNCIL OF EUROPE

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde

ması cezası verilmesi ile Tahkikat Komisyonu adında bir komisyon kurulup, TBMM bünyesindeki bu komisyona tutuklama yetkisi dahil yargılama yetkisi verilmesi olayları tırmandırmış ortamı gerginleştirmişti. Derste bu konular konuşuldu. Hem hocalarımız hem de öğrenciler bu olaylara sert tepkiler veriyordu. O sert tepkiyle biz öğrenciler, İÜ Hukuk Fakültesi nin önündeki Atatürk Heykeli önünde toplanıp İstiklal Marşı söyleyip saygı duruşunda bulunduk. Ben de o heyecana katıldım.

Polis öğrencilerin üstüne hücum etti, Beyazıt Meydanına kaçtık. Hükümet sıkıyönetim ilan etti. Bundan sonra hukuk çok hoşuma gitti, bilinçli olarak ayrılmamaya karar verdim. 27 Mayıs'ta ordanın müdahalesi ile de anayasa konusu Türkiye'nin gündemine oturdu, artık benim hukuku bırakmam mümkün değildi. Hukuka adeta aşık olmuşum. Artık tercihim sonuna kadar hukuk olmuştu. Bir daha da o tercihimden dönmedim. İki ki tesadüfler beni hukuk yazmaya zorlamış. Fakülte-
deyken Hakim olmayı düşünüyordum.

O tarihlerde (1963) hakimliğe girmek çok kolaydı.

Sınav, mülakat gibi şeyler yoktu. Ne varki, Hukuk ve hak kavramları, yeni anayasa hazırlıkları Hakimlik mesleğine yönelişimi tetikledi. Hatta o zamanlar 4 yılda fakülteyi bitiren azdı. Bizden hakim olmamız beklenirdi. Hakime de çok ihtiyaç vardı. Sonra ailem beni Bulancak'a çağırdı. Bulancak'ta hiç avukat olmaması, işlerin yoğunluğu, hakim olunca tayin yerimin neresi olacağını belirsizliği, ayrıca aktif siyasette bulunma imkanımın olmayışı Nedeniyle de hakimliğe başvurmaktan vazgeçtim. Hatta askerdeyken biz yedek subaylara Milli Savunma Bakanlığı'ndan hakim olma teklifi gelmişti. Onu da bir Hafta kadar düşündüm ama reddettim ve Bulancak'ın ilk avukatı olarak büromu açtım.

1967 yılından bugüne kadar da avukatlığa fiilen devam ediyorum. Bu yıllar arasında sadece iki yıllık bir kesintim oldu. 1980 yılındaki darbede ben de tutuklandım. Gözetim ve tutukluluk 2 yıl sürdü. Bu süre içerisinde hiç mahkeme önüne çıkarılmadım. İki yıl sonra "pardon hata yapılmış" denildi ve özgürlüğüme kavuştum.

O dönemde yaşadığım ilginç bir anımı da anlatayım.

Tutuklanmadan önce baktığım bir dava yetkisizlik nedeniyle Erzincan'a gelmiş. Bana bu davaya girmem için sanıkların avukatı olarak askeri mahkemeden duruşmaya katılmam için tebligat geldi. Ben ise o sırada Erzincan Sıkı Yönetim Askeri Cezaevi'nde tutukluydum. Gelen tebligata şaşdım ama görev kabul ettim. Elimde kelepçe, kolumda bir avukat arkadaşımın aldığı avukatlık cübbesi ile Erzincan 3. Ordu Askeri Mahkemesi'nde duruşmaya girdim. Müvekkillerimi savundum. Bu arada savunduğum müvekkillerimin daha sonra beraat ettiğini söylemeliyim. Bu iki yıllık kesintiden sonra mesleğime devam ettim. 1994'te Baro Başkanı seçildim ve 2004 yılına kadar bu görevimi sürdürerek 10 yıl süreyle Baro Başkanlığı yaptım. Bundan dolayı Baromuz mensubu meslektaşlarıma, beş dönem boyunca beni tercih ettikleri için teşekkür ediyorum.

Günümüzde Hukukun Gelmiş Olduğu Evreyi Nasıl Değerlendiriyorsunuz?

Hukukun Türkiye'de bulunduğu durum hiç iyi değil. 42 yıl önce de hukukla ilgili eleştirilerde bulunuyordum, şimdi daha da endişeli ve tedirginim. Özellikle Ergenekon operasyonu ile ilgili ciddi sıkıntıları var. Bir avukatın siyasi fikri ne olursa olsun, CMK'nın işletilme biçiminden rahatsız olması gerekir. Bu durumun Türk Yargı Sistemine büyük yaralar açacağı endişesini taşıyorum. Kendini hukukçu olarak gören herkesin özellikle avukatların bu endişeyi taşıması gerektiğine de inanıyorum. Nitekim İstanbul'daki soruşturmanın olumsuz etkilerinin çevremizde de görülmekte olduğunu düşünüyorum. Yanılmış olmayı çok isterdim. Maalesef bazı yargı mensubu meslektaşlarımız -gerçi onların havaları bizi meslektaş olarak görmeme şeklinde- bu soruşturmanın etkilerini yaşıyor.

CMK'nın ruhuna ve felsefesine aykırı soruşturmaların ayak seslerini bir hukukçu olarak hissetmemek mümkün değil. Adalet üçgeninin savunma köşesi, yani bu köşenin temsilcisi olan avukatlar, üçgenin diğer köşesi olan "SAV" ile karşı karşıya getirilmişlerdir. Oysa "Adil Yargılanma" hakkının hayata geçebilmesi için "SAV" ile "Savunmanın", çağdaş hukukun belli ilkelerinde uzlaşarak görev yapması gerekir.

Herkesin bir gün avukata ihtiyacı olacaktır. Hatta bugün herhangi bir soruşturmayı yürütenlerin bile zamanı gelince savunma ihtiyacı olacağı gerçekliğini gözden uzak tutmamak gerekir. Olmamasını dilerim. Ama Türkiye'nin geçeceği bu. Nitekim Türkiye'de başbakanların,

cumhurbaşkanların, bakanların yargılandığı; hatta hukuk ihlalleri yapılarak haksız şekilde idam edildiğini unutmamak gerekir. Daha somut söyleyeyim; Yassıada duruşmalarında, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını yargılayan mahkemelerde hukuk çiğnenmeseydi, hukuk çevreleri hukuksuzluklara duyarsız, tepkisiz kalmalardı daha sonraki hukuk ihlallerinin önü açılmamış olurdu. Yani demek istediğim özet olarak şudur:

Ben avukatları ve Baroları hukukun güvencesi olarak görmekteyim. Bizim yani savunmanın zaafa uğratıldığı yerde, bağımsız yargıdan söz edilemez. **1136 sayılı Avukatlık Kanununda, avukatların yargının kurucu unsuru olarak yazılmış olmasına rağmen**, maalesef savunmanın katkısı günümüzde göz ardı edilmektedir. Bu durumda **avukat meslektaşlarının kusuru olmadığını söylemek güçtür.** Ancak kimsenin gocunmamasını dileyerek gözlemimi ifade etmek istiyorum. Hiç kimse gocunmasın. Önceden bilgisayarlara kaydedilmiş kararların tefhim edildiği kanaati hukuk camiasına bir gözlem olarak yaygınlaşmaktadır. Bu kanaatin yaygınlaşması hukuk için, yargı için endişe vericidir. Bu imzaladığımız Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne, adil yargılanma hakkına da aykırıdır.

Ayrıca duruşmada, Avukat bulunmadan yargılama yapılması geleneğinin de oluşmaya başlaması endişe vericidir. Bu endişe verici oluşumun yaygınlaşma ihtimali karşısında, Avukatların duyarlılıklarını artırması görevleridir diye düşünmekteyim. Onların her duruşmaya girmeleri üstüne üstlük hazırlıklı girmeleri gerekir. Ancak avukatlarla, savunmaya gösterilmesi gereken duyarlılığa hazırlık soruşturmasında ve son soruşturmada yargı makamlarının göstermesi gerekir. Bu yapılmazsa Yargı içine kapanmış demektir. Yargı bağımsızlığının; Barolar ve avukatlar olmadan sağlanamayacağı gerçeğini yargının tüm mensuplarının kabullenmesi gerekir. Bu neden söylemekteyim; çünkü Yargının başında bir siyasi parti mensubu Adalet Bakanı vardır. Müfettişler bu bakanlığa bağlıdır.

HSYK'daki müsteşarın Bakanın atadığı bir kişi olması nedeniyle yargının özlük işleri bağımsızdır denemez kanısındayım. Maalesef yargının bağımsız olmamasından yargı mensuplarının savunma kadar rahatsız olmadığı bir ortam oluşmaya başlamıştır düşüncesindeyim. Yargının bağımsızlığı için bence, HSYK'da Türkiye Barolar Birliği'nin en az 3 temsilcisi ve Adalet Komisyonlarında mutlaka Baro yönetiminin temsilcisi olması gerekir. Çünkü Barolar adliyenin dışarı açılan pencereleri-

dir. Buradan yargıya oksijen gelecektir. Taze hava ve oksijenle birlikte virüs de gelecek diye bu pencereleri kapatırsak yargının boğulması söz konusu olabilir. Bu nedenle yargının bu pencerelerin açılmasına imkan vermesi lazım. Biz avukatlar ve barolar yargının akciğerleriyiz.

Bilindiği gibi yargının üç köşesi vardır. Sav, savunma ve yargılama. Bu üç köşe Yargının Kurucu unsurlarıdır. Bunlardan biri olmazsa adil ve kalıcı yargıdan söz edemeyiz. Hiç kimse kendisini uzman hekim yerine koymasın. Deyim yerindeyse hepimiz pratisyen hekim olarak hukuk fakültesinden mezun olmaktadır. Bunun hiç istisnası yoktur.

Zaman zaman savunmaya Yasayla verilen yetkilerin ihlal edildiği şikayetleri konuşulmaktadır. Son zamanlarda en çok konuşulan bir ihlal olarak bir konuya değinmek istiyorum. CMK'da çok açık ve net olarak; **"Müdafi Avukat vekaletname ibraz etmeksizin dosyaya bakmaya ve ayrıca dosyadan fotokopi almaya yetkilidir"** denilmiştir. Yasanın bu açık ve net hükmüne rağmen, hazırlık soruşturması yapan bazı meslektaşlarımız bu hüküm yokmuş gibi "bir kalem yönetmeliği" ve/veya genelgesine itibar ederek savunmaya verilmiş bu hakkın engellenmesine neden olmaktadırlar.

Kanun varken ondan daha alt bir norm olan yönetmeliğe itibar etmek bizce vahim bir durumdur. Kanun hükmüne itibar eden çok sayıda savcı meslektaşlarımı saygıyla anıyorum. Ancak yukarıda belirttiğim durumlar varsa, bunun bir hukuk ihlali, bir kanun ihlali demek olduğunu söylemek zorundayız.

Diğer yandan bir duruma açıklık getirmek istiyorum. **Dosyayı bakmak, fotokopi almak isteyen avukatın sanığın müdafi olduğunu nereden bileceğiz?** Bu soru ve sorun yasaya aykırı olarak vekaletname isteme durumunu haklı göstermez. Bu sorun sanık-şüpheli ilişkisini kanıtlama sorunudur. İlişkiyi kanıtlama için vekaletname gerekmez. Avukatın yanında sanık "Bu benim müdafimdir" dediği anda sorun kalmaz. **(CMK'nın emredici hükmü)** Ya da tutukluysa, cezaevinden vereceği yazılı bir dilekçe ile avukatının kim olduğuna ilişkin iradesini belirtebilir. Bunun dışındaki yorumlar savunmaya kısıtlılık getirme eylemlerinin dışı vuran yansımalarıdır diye düşünüyorum. Çünkü bir hukuk adamı kanun varken kanuna aykırı bir yönetmeliğe itibar etmemeyi savunmamalıdır görüşünü savunuyorum.

Meslek Hayatınızda Karşılaştığınız İlginç Bir Anınızı Meslek Hayatınızda Karşılaştığınız İlginç Bir Anınızı Bize Anlatır mısınız?

Çok anı var, bir tanesini seçeyim. 1980'den önceki dönemde idamla yargılanan üç ya da dört sanıklı bir davada ben katılan vekiliydim. Ama felsefi ve hukuki inancım da idam cezalarının kalkması yönündeydi. Bunun için de hukuk platformlarında görüşlerimi belirtiyordum. Sanıklar, o zamanki Ceza Kanununun 450. maddeye giren taammüden adam öldürmekten yargılanıyorlardı. Katılan Avukat olarak sanıkların cezalandırılmasını istiyordum. Ama bizim sanıklara uygulanmasını istediğimiz ceza, suçun sabit olması halinde ölüm cezasıydı.

Bu durum benim için bir çıkmaz yaratmıştı. Müvekkil de komşum olduğu için davasını ayrıca ekonomik nedenlerle de almak zorundaydım. Geçimimizi sağlamak bir gerçektir. Davanın son celsesine geldiğimizde tüm deliller, sanıkların bu işi yaptıkları yönündeydi. Katılan vekili olarak benim esas hakkındaki son mütalaamı bildirmem aşamasına gelindi. Ciddi bir bocalama içindeydim. Bulduğum durumun istismar edileceğini de seziyordum. Çünkü hem idama karşıydım hem de bu davada insanların idam edilmesi sonucunu yaratacak bir talepte bulunmaktaydım. Ben de kendimce iki durumu da birleştirecek bir sentez yaptım. Son sözümde, sanıkların eylemleri sabit olmuştur, TCK 450'ye göre cezalandırılmalarını istiyorum ancak felsefi inancım nedeniyle idam cezalarına karşı olduğumdan verilecek cezanın hürriyeti bağlayıcı bir cezaya çevrilmesini diliyorum dedim. Fakat sanıkların suçu sübut bulmasına rağmen mahkeme, sanıkların tümünün beraatine karar verdi. Ölenin yakını olan müvekkilim yanıma geldi, "ben sizi iyi bir avukat olduğu için tuttum. Ancak siz sanıkların ölüm cezasına çarptırılmamasını istememekle tahliye ve beraatlerine sebep oldunuz. Lütfen davamdan çekilin" dedi. Hala aklıma geldikçe beni rahatsız eden bir anıdır. Yargıtay kararı benim belirttiğim doğrultuda bizim lehimize bozdu ama ben yara aldım.

Peki siz rahatsızlık duymadınız mı? Sonuçta felsefi inancınız idam cezasının kalkması yönünde ama bir yandan da müvekkilinizin hakkını savunuyorsunuz.

Sonucun o şekilde olacağını bilseydim, son savunmayı öyle yapmazdım hatta davayı almazdım. Müvekkilin

bizim bakış açımızla bakmayacağını düşünemedim. Aslında ya o davayı almamam gerekiyordu ya da öyle konuşmamam gerekiyordu. Deneyimsiz olmaktan gelen bir sakarlıktır benim yaptığım. Müvekkil sanıkların lehine konuştuğumu sandı belki de. Mahkeme bile belki öyle düşündü. Hep üzülürüm ben bu toyluğu nasıl yaptım diye. Güya kendimle çelişmemek için mertçe davrandım. Şimdi öyle söylememin yanlış olduğunu düşünüyorum. Çünkü hukukçu olmayan insanlar bunu bizim gibi değerlendirmezdi. Biz Avukatlar müvekkillerin doğrusunu söylemek durumundayız diye düşünüyorum.

Eşinizle Tanışmanız da Hukuk Sayesinde Olmuş?

1980 askeri darbesinden sonra iki yıl tutuklu olarak kaldım. Bu sürenin bir yıldan fazlasını Erzincan Askeri Cezaevi'nde geçirdim. Ben Erzincan'dayken yakınlarım bana avukat tutmak istediler. Ben avukata ihtiyacım olmayacağını söyledim. Şaka yollu da ben zaten avukat beğenmem demiştim. Bana biz sana senin beğeneceğin bir avukat bulduk dediler ve ona vekaletname verdim. Bir gün avukatım geldi ve tanıştık. Av. Nurdan Özden diye birisi. Hakikaten beğendim. Avukatlık ücreti veremediğim için de kendisine evlenmeyi teklif ettim, şaka tabii ki. O zor koşullarda ilişkimiz başladı.

12 Eylül darbesinin getirdiği mutsuzluk, Erzincan Barosu Avukatlarından Avukat Nurdan Özden ile 22 yıllık bir mutluluğa dönüştü. Diğer yandan, benim gibi sonradan değil, işin başında, tereddüt etmeden hukuk fakültesini tercih eden kızlarım, Pınar ve Zeynep şu anda hukuk fakültelerinde öğrenim görmekteler. Bu ise mutluluğumu bir kat daha pekiştiren bir diğer güzellik. 12 Eylül darbesinin benim için en büyük faydası eşimdir. İyi ki tutuklanmışım, iyi ki Erzincan'a gitmişim, iyi ki şu anda mutlu olduğum eşimle tanışmışım, iyi ki benim avukatım olmuş.

Genç Meslektaşlarınıza Önerileriniz Neler?

Duruşmaya bir hakimden, bir savcıdan çok daha fazla konusuna hakim ve donanımlı olarak girmelidirler. Aksi takdirde avukatlar bir dolgu malzemesi olarak, bir konu mankeni olarak algılanabilir. Siz konunuza hakimseniz uygulayın ya da uygulamasın, göreceksiniz yargıçlar avukatları dinlemek zorunda kalacaklardır. Savunmanızda hiçbir şekilde mahkemeye saygısızlık yapmayın.

Ama haklarınızı da çiğnetmeyin. Çünkü bu haklar avuktardan ziyade yurttaşlara, sanıklara yada hakları ihlal edildiğine inanmış olanlara verilmiş haklardır. Bu haklardan geri adım atmayın. Uygun üslupla bu haklardan vazgeçmeyeceğinizin kararlılığını gösterin.

Adalete, hakka giden yolda, usul hukuku çok önemlidir. Meslektaşlar arasındaki dayanışmayı asla unutmayın. Siyasi düşüncelerinizi savunduğunuz davaya katmayın. Davada; olay sizinmiş gibi taraf olmayın. Taraf olursanız avukatlığınızın düzeyi düşer. Savunduğunuz doğru, sizin doğrunuz olmayabilir. Müvekkilinizin doğrusunu savunduğunuzu bilin. O doğru size çok ters gelmiyorsa onu savunmanızın bir görev olduğunu bilincinde olun. Ya da davayı almayın. Bu duygu ve düşüncelerle meslektaşlarıma saygı ve sevgilerimi iletiyorum.

Sokrates'in şu sözünü hiç unutmayalım:

"Savunmanın erdemi doğru bildiğini söylemek, Yargıcın erdemi ise doğruyu bulmaktır."

AŞKIN SONSUZ ERTELENİŞİ

Yüzümde kuzeyin ılıman esintileri
Ellerim karalanmış,
Tuzlu, kömür dudaklarında.
Erteledik,
En güzel, en olgun çağında,
Sevginin yaralayıcı güzelliğini.

Havanın sertliğine karşı giyinik,
Baskının karanlığına karşı
Kuşanmışken aklım "on dördlü yapısını"
Toprağı öperken kutsal düşünceyle
Erteledik, belki de en güzelini aşkın.

Ve şimdi, hiçbir suçumuz yokken
Sade bir gül temizliğindeki aşkın
Sonsuz günahkârlarıyız.

Temyiz ediyorum.

AV. MEHMET ALİ GÜNEY İle Röportaj

Mesleğe Ne Zaman Nerde Başladınız? Kısaca Bize Anlatabilir misiniz?

Ankara Hukuk Fakültesi mezunuyum. 1969-1970 yıllarında stajımı Ankara Barosu'nda yaptım ve avukatlığa Ankara barosuna kayıtlı avukat olarak başladım. 1975 yılında Giresun'a naklimi aldirdim. Rahmetli annem o zaman hayattaydı ve rahatsızlığı vardı. Bende evin tek ve en küçük erkek çocuğu olduğumdan ablamlar geri dönmeme istiyorlardı ve her ay bana annen çok hasta buraya gel diyorlardı.

Bende her zaman acaba anemimi kaybettim korkusuyla sürekli Giresun'a gidip geliyordum ve sonunda eşim çocuklarımla beraber buraya taşınmaya karar verdim Kafamda Giresun'da biraz kaldıktan sonra Ankara'ya

geri dönmek vardı ama Giresun'u, ülkemi çok seviyorum ve Giresun'dan kopamadım. 1975 yılından bu yanada Giresun barosunda kayıtlı avukat olarak mesleğimi sürdürüyorum.

Ankara'da Nerde Nasıl Avukatlık Yaptınız?

Ankara'da yıl kadar avukatlık yaptım. Stajdan önce yurt içi hizmetler şubesinde çalışıyordum. Evliydim ve bir kızım olmuştu. Stajımı rahmetli Av. Ali Cicioğlu'nun yanında yaptım. Kendisi çok saygıdeğer, etik değerlere bağlı bir insandı. Kendisi, saygıyla ve sevgiyle bağlı olduğum bir insandı, Allah rahmet eylesin. Ben Asliye Hukuk Mahkemesi'ndeki stajımı da Baki Kuru'nun yanında yaptım ve Ankara'da Posta caddesinde büro açtım.

Peki Giresun'a Döndüğünüzde Mesleğimize Nasıl Devam Ettiniz?

Giresun'a geldiğimde ilde çok az sayıda avukat vardı. Sayının 40-45 civarında olması gerekir. O zaman ki başkanımız Ahmet Ersöz idi. Çok sevgi dolu, meslektaşlarıyla çok iyi iletişim içinde olan, duayenimiz, büyüğümüzdü, Allah rahmet eylesin. Onunla aynı mesleği yapmanın gururunu yaşıyorum. Sayımız o kadardı ve bizim o zamanlar baro odamız halk evleri gibiydi. Kültürel, siyasal konuların tartışıldığı bir yerdi. Tartışma derken tabii ki karşılıklı saygı ve sevgi çerçevesinde gerçekleşirdi. Birbirine çelme takan, onun elinden işini alan kimse yoktu. Herkes yardımlaşma ve dayanışma içindeydi. Ben de iki dönem baro başkanlığı yaptım ve son dönemde aday olmayarak başkanlığı bıraktım.

O zaman barolarda çok büyük imkanlar yoktu. Mesela buraya geldiğimizde 5-6 kişi bende dahil cebimizden para vererek 2. el bir fotokopi makinesi aldık. Yani yırtık koltuklar, masalar falan büyük imkansızlıklar içinde yaptık bu işi. Şimdi ise mahkeme salonları, avukat odaları çok değişti. Bunda şimdiki başsavcımızın da çok büyük

katkıları var. Biz Şansal Beyin başkanlığı dönemiydi, eski adliyeydik. Bir avukat odamız vardı, kapımız kapanmıyor idi. Şansal Bey'e dedik yaptıralım diye. O da durumu savcıyla görüştü. Savcı ilk etapta karşı çıktı Adalet Bakanlığı'na sormam gerekir dedi. Şu anda ise adliye çok rahatız, üç tane avukat odamız var. Artık her şey herkesin hizmetinde. Bu tabii bir imkan meselesi. Bunda sayın başsavcımızın da çok büyük katkıları var. Hakikaten kendisi çok anlayışlı bir insandır. Baroda da imkanlar gün geçtikçe arttığından gelişim hızla devam ediyor.

Siyasetle de İç İçe Bir Yaşam Geçirdiniz. Mesleğinizi İcra Ederken Bir Yandan da Siyaset Yapmaya Devam Ettiniz ve Birkaç Dönem Milletvekili Adaylığınız da oldu...

Şimdi bu konuda hep şöyle bir soru soruyorlar bana. Artık siyaseti bıraktınız mı? Esasen siyaset benim mesleğim değil benim mesleğim avukatlık. Ama ülkeye hizmet etmek isteyen her insan siyaset yapmak zorunda kalıyor. Ve ben bazı dönemlerde sırf mesaj vermek, gençlere örnek olmak için siyaset yaptım. Yani ben

hiçbir zaman bir partinin programına bağlı kalmadım.

Günümüz şartlarında ben, avukatları bu toplumun aydınları olarak görüyorum ve avukatların içinde biraz bilgi bickrimi var ise ülke sorunlarına sahip çıkmaları gerektiğini düşünüyorum. Bu nedenle de sivil toplum örgütlerinin içinde barolar birliğinin en üst seviyede olması gerektiğine inanıyorum. Ben de bu amaçlarla siyasete girdim.

Hiçbir zaman illa ki milletvekili olacağım diye bir hırsım olmadı. Milletvekili olayım, belediye başkanı olayım, bir yerlere geleyim diyerek çalışmadım hiçbir zaman. Ama hakikaten ben siyasetçiymişim gibi algılanıyor. Çünkü 25-30 yıl parti il başkanlığı yaptım. Bunun 15 yılı iktidar partilerinde geçti. Her zaman dimdik ayakta durdum. Kişisel çıkar hesabı hiçbir zaman yapmadım. Siyaseti ülkemi sevdiğim için, insanlara hizmet edeyim, onlara imkanlar sunayım diye yaptım.

Ama maalesef bizim ülkemizde siyaset demokratik kurallar içinde yapılmıyor. Hatta şu anda üyesi olduğum parti de yok. Siyasette vefa denilen bir şey yok. Herkes seni kendi çıkarı için bir müddet kullanıyor. Benim öyle bir kompleksim yok ama yine de siyasetçi olarak algılanıyorum ve sizler gibi gençleri, ülkesini seven yurttaşlarımızı siyaset yapmaya davet ediyorum.

Ne kadar ülkesini seven, birikimli dürüst onurlu insan siyasete girerse diğerleri de bu sayede silinirler diye düşünüyorum. Yine de siyaset yaparken az da olsa aileni düşüneneceksin, ben varımla, yoğunla, her şeyimle uğraştım. Ailemi ve çocuklarımı dahi ihmal ettim. Pişman değilim çünkü şükürler olsun onlardan her zaman çok destek gördüm.

Milletvekili Adaylığınızdan Bahsettiniz. Seçilseydiniz O Dönemlerde Avukatlar İçin Özel Bir Planınız Var mıydı veya Giresun için?

Avukatlar için özel bir planım yoktu. Ayrıca bir yasa çıkacaksa bu da sırf Giresun için çıkmaz. Öncelikle ülke insanı mutlu olsun ki Giresun halkı da o zaman mutlu olur. Ama meslek açısından şöyle bir husus var. Parla-mentonun %51'inde avukat bulunuyor. Hatta meclis başkanlarına dahi bakıyorum bunların dahi birçoğu avukat. Ama bu arkadaşlar meslek için hiçbir şey yapmadılar (tabi yasa bazında). En azından biz yargının kurucu unsuruyuz diyoruz. Nerede yazıyor bu? Avukatlık yasasında, birde CMK'nın bir iki maddesinde öylesi-

ne geçiyor. Peki uygulama böyle mi? Anayasada var mı? Şimdi bunu anayasal bir hak haline getirmek mümkün değil mi? Madem ki avukat yargının kurucu unsuru savcı, yargıç gibi onu da anayasaya koysunlar, bu durumu Anayasa hükmü haline getirsinler.

Dünyada avukatların en çok aşağılandığı ülke ve hak ettiği yere gelemediği ülke maalesef Türkiye'dir. Avukatlık batıda en olumlu mesleklerin başında geliyor. Yurtdışına gittiğiniz zaman anlatıyorlar insanlar, başkalarını tepeden tırnağa kadar ararken senin avukat olduğunu öğrenince buyurun efendim diyorlar.

Yine de kendimi bildim bileli avukat olmayı düşündüm. Avukat hak savaççısı, özgürlük savaççısı gibi geliyordu bana. Bizim mesleğimizin başında lord, padişah gibi ünvanlar yok. Telefon geliyor, buyurun avukat hanım veya avukat bey deniliyor. Ben avukat Mehmet Ali Güney diyorum. Avukat kimliği adımızla bile bu kadar özdeşleşmiş. Yani bu sıfatı günde 40 kere kullandığımızı göre bu meslek de bu denli onurlu olmalı. Şahsen ben mesleğin onurlu olması adına tüm kurallara uyuyorum.

Siz Avukatlığın Artık Çok Fazla Saygı Görmediğini mi Düşüyorsunuz. Peki Sizce Bunda Avukatların Payı Var mı?

Ülkemizde saygınlık yok maalesef. Avukatların da bunda payı var tabi ki. Türkiye'de eskiden sadece Ankara ve İstanbul Hukuk fakülteleri vardı. Şimdi ise 50'nin üzerinde hukuk fakültesi var.

Ancak berber kalfalığından diğer tüm mesleklere kadar sınav olmasına rağmen avukatlıkta sınav yok. Bunu diğer meslekleri küçümsemek için söylemiyorum ama hiçbir sınava tabi olmayan tek bir meslek var o da avukatlık. Sınav olmadığı için de hiçbir şey yapamazsan avukatlık yaparsın diye bir düşünce var. Herkes avukatlık yapabilir havası var.

Herkesin avukatlık yapması şart değil ki. Bilhassa sınav olmamasından kaynaklanıyor bu durum. Ticaret hayatının acımasız rekabet kuralları içinde yapılıyor meslek. Az evvel bahsettiğim gibi mesela bu haksız rekabet siyasette de var. İktidar partisi elemanı tüm kurumları topluyor. Diğer avukat ise bu durumda mağlup olarak başlıyor mesleğe. Kirasını dahi ödeyemiyor. O zaman da avukattan kamu düzeni içinde iş yapmasını bekleyemezsiniz. İş var, meslek var ama para kazanamıyorsunuz.

O Zaman Avukatlık Sınavını Destekliyorsunuz?

Elbette destekliyorum, mesela; Fransa'da avukatlık mesleğini yapmaya hak kazanmak için sadece okulu bitirmiş olmak yeterli olmayıp, maddi açıdan da ciddi bedellerin ödenmesi gerekiyor. Ancak Türkiye'de maddi bedellerin ödenmesi gerekmeseyse bile bir takım elemelerden geçilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu nedenle de bence sınav gerekli bir unsur.

Ben nasıl yargının bir ayağı isem, nasıl hakim savcı adaylarına staj evresinde bir maaş veriliyorsa, avukat stajyerlerine de onlar kadar olmasa bile adalet bakanlığı kaynaklarından bir fon oluşturularak para ödenmeli, en azından stajyeri rahatlatacak kadar. Bu olmazsa sosyal adalette olmaz. Siz sordunuz ya milletvekili olsan ne yapardınız diye. Önce bu durumla ilgilenirdim.

İleri toplumlarda insanlar mutlaka bir konuda ihtisaslaşmıştır. Ben ihtisaslaşmış bir avukatım, hukukçuyum gibi iddialı bir laf edemem ama iyi bir avukat olduğuma inanıyorum. (Çok para kazanma anlamında değil) Her şey para da değildir. Emeğe saygı duyuyorum ama bir dava için alınan çok büyük rakamları da hafızam almıyor. Bu resmen 500 liralık ceketi adamın allayıp, pulayıp sahte marka etiket koyup 5 milyara vermesi gibi bir şey.

Önce avukatlığın yasal olarak anayasanın içinde yer alması ve haklarının verilmesi gereklidir. Sosyal hakların avukata verilmesi gerekir. Sosyal haklar dediğimiz zaman stajyerlikten başlıyor. Türkiye geliştirmekte olan bir ülke olduğu için kimse ben taksici, ayakkabıcı olayım demiyor. Bizler bile evlerimizde çocuklarımızın beyinlerini yıkıyoruz. Aman çok para kazan diyoruz. Hiç kimse adam ol, milletine, ülkeneye hayırlı ol demiyor. Fazla para kazan önemli görevlere gel deniliyor ve çocuk da ona şartlanıyor zaten. Ben milletvekili olsaydım yapacağım diğer bir işte, dokunulmazlıklar ve milletvekillerine tanınan emeklilik meselesini çözmek olurdu. Adam milletvekili oluyor ve iki sene sonra çok büyük miktarda maaş alıyor. Bu çok haksız bir durum. Ben milletvekili olsaydım kesin buna muhalefet ederdim. Zaten parti de beni 5-6 ay içinde ihraç ederdi.

Peki Meslek Yaşantınızda Başınızdan Geçen İlginç Bir Dava Var mı?

İnsan mesleğini seviyorsa her dava ilginçtir. Her dava

önemlidir. İlk davamda çok heyecanlanmıştım. Davaya girdim. Davanın hâkimi Ahmet Ayanoğlu, sonradan Yılmaz Güney'i Ağır Ceza Başkanı olarak yargılamıştı. Çok da meşhur bir ceza hâkimiydi. Davaya girdim. Davada karşı tarafın avukatıda Faruk Eren! Benim hocam. Faruk Hocayı karşımda görünce heyecanlandım. İlk davam. Konuşmayı biraz abartılı, kontrolsüz yapmışım. Hâkim de hocanın öğrencisisiniz galiba dedi bana. Evet, efendim gurur duyarım dedim bende.

Duruşmada müvekkilimi savunmaktan daha çok hocamın karşısında olmaktan dolayı heyecanlandım. Duruşma sonrası elini öptüm o da bana gülümsedi. Birde ilk defa temyiz duruşmasına gittim. Duruşmadan önce ben sürekli her yerde savunmama çalışıyorum. Ya 9. ya da 10. hukuk dairesi tam olarak hatırlayamadım. Duruşma günü bana tebliğ edildikten sonra ben o kadar çok heyecanlandım ki dilekçeler hazırlıyorum, aynanın karşısında konuşuyorum, hazırlanıyorum hatta önemli bilirkişilerden görüş alıyorum. Neyse duruşma günü geldi.

Avukat Mehmet Ali Güney diye beni çağırdılar. Tabi o zaman benim yürüyüşüm dahi değişti çok heyecanlandım. Bir James Bond çantam vardı, şifreli. Ben onu açıp dava dosyamı çıkaracağım. İçinde iş mahkemesi temyiz savunmam var. Yazı da var. Ben biraz izah ederimde ondan sonra onları veririm diye düşünüyorum.

Hâkim çabuk konuş dedi. Birşeyler söyledim abuk sabuk, bir taraftan da çantayı açmaya uğraşıyorum. Hâkim buyurun çıkabilirsiniz dedi. Ben ne çantayı açtım, ne dosyaları verdim. Ve o dava lehimize sonuçlandı. Bu da çok ilginçti benim için. Hazırlık yaptım, sanki bir tiyatro eserinde oynayacakmışım gibi aynanın karşısında konuştum, ama maalesef çantamı bile açmadan duruşma bitmiş oldu. Bu da ilginç bir anı benim için.

Uzun Yıllardır Bu Mesleğe Emek Vermiş Biri Olarak Avukatlara Tavsiyelerimiz Nelerdir?

Valla benim tavsiyemi avukatların hiçbiri tutmazlar. Ben avukatlara ahlaklı olun diyorum, bilgili olun diyorum, cesur olun diyorum.

Avukatlar hukukun üstünlüğünü savunacak, hakkı savunacak, insan hak ve özgürlüklerini savunacak. Bu beni ilgilendirmez, bana uzak demeyecekler.

Giresun Barosu Türk Kadınına Seçme Ve Seçilme Hakkı Verilmesinin 74. Yılına Kutladı

Giresun Barosu Kadın Hakları Komisyonu, 5 Aralık Türk Kadınına Seçme ve Seçilme Hakkının verilmesinin 74. yılı nedeniyle Giresun Barosu Lokalinde toplantı düzenledi. Giresun Barosu Kadın Hakları komisyonunda Görevli Av. Tuba Şenel, Av. Elvan Şahin, Av. Eylem Tekin Karakaya ve Av. Ela Domaç'ın düzenlediği toplantıya CHP Kadın Kolları, DSP Kadın Kolları, Cumhuriyet Kadınları Derneği, KESK ve Eğitim İş, Eğitim-Sen, Atatürkçü Derneği üyeleri ile Giresun Barosu avukatları katıldı.

Toplantıda konuşan Giresun Kadın Kolları Başkanı Av. Tuba Şenel yaptığı konuşmada özetle; "Türk Kadınının siyasette ağırlığını hissettirme zamanı gelmiştir, bağımsızlık mücadelesi veren ülkeler nasıl Atatürk'ü örnek lider olarak almışlarsa; kadın haklarını savunanlar devrimci olarak aynı şekilde Atatürk'ü örnek almak zorundadır. Ne mutlu Atatürk'ü yetiştiren Türk kadınına ve ne mutlu ona sahip olan Türk milletine. Giresun Barosu her zaman kadın haklarının savunucusu olacaktır." demiştir.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Giresun Barosu Kadın Komisyonunu Bildirisidir

Bugün, Ülkemizde her geçen yıl giderek artan oranda kadının Sosyal ve ekonomik alanda güçlendiğini görmekte isek de kadına uygulana fiziksel, psikolojik ve ekonomik şiddete aynı oranda artmaktadır. Bunun sebebi de erkek egemen ve feodal toplum yapısının hala devam ediyor olmasıdır. Türkiye de her yıl artan şiddet olaylarını mağduru büyük oranda kadınlardır. Ancak ülkemizde bu konuda yeterli düzenlemeler ve yasalar mevcut değildir. Kadına uygulanan fiziksel şiddetin boyutu artarken, bu suçta verilen cezalarda yetersizdir. Bu durumun şiddet uygulayan kişilere ceza verilerek engelleneceğini düşünmüyoruz. Toplumun ekonomik ve sosyal koşulları eğitim ile birlikte değişik ilerledikçe, toplum yapısı da değişecek kadına yönelik her türlü şiddette azalacaktır.

Türkiye her ne kadar kadın hakları konusunda, gerek ulusal mevzuatında gerekse uluslar arası anlaşmalara imza atsa da uygulamada kadın mağduriyeti konusunda eksiklikler devam etmektedir. Bu konuda verilecek eğitimin aile içerisinde ve okul yıllarında başlanması gerektiğine inanıyoruz. Çünkü aile içerisinde şiddete maruz kalan çocukların ileride kendileri de yetişkin olduğun da, şiddete eğilimli oldukları ve şiddet uyguladıkları istatistikî verilerle saptanmıştır. Sağlıklı bir toplumun sağlıklı bireylerden oluştuğu bir gerçektir. Gelişmiş ülkelerde kadınlara iş hayatında ve karar alma mekanizmalarında yeteri kadar yer verilmesine rağmen, ülkemizde gerekli mevzuat değişiklikleri yapılmasına rağmen uygulamada aynı hassasiyet gösterilmemektedir. Bu durum Milletvekili seçimleri, Belediye Başkanlığı seçimlerinde ve iş hayatında önemli konumlarda kadına yeteri kadar yer verilmediğinin bir göstergesidir.

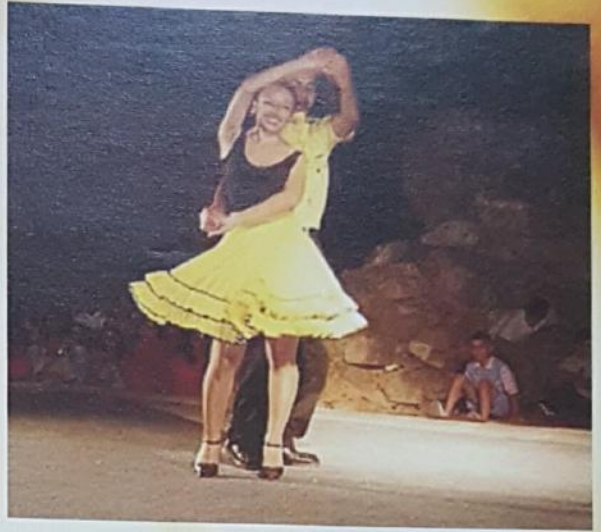
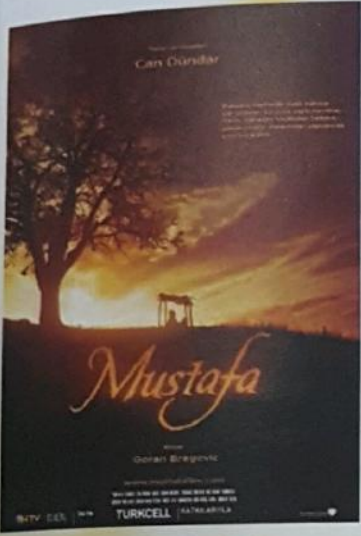
Biz Giresun Barosu Kadın Hakları Komisyonunda görevli Avukatlar olarak bu konuda hukuki açıdan her türlü hukuki destek sağlanmaktadır. Sonuç olarak kadın hakları konusunda toplumun bilinçlenmesi ve fırsat eşitliğinin sağlanması için örgütlü mücadelenin kadın erkek tüm toplum tarafından yürütülmesi gerektiği kanaatindeyiz. En büyük kadın hakkı ihlali olan kadına yönelik her türlü şiddete ayrımcılığa HAYIR diyerek ülkemizdeki ve tüm dünya kadınlarının 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜNÜ Kutluyoruz. 06.03.2009

Komisyon Başkanı
Av. Tuba ŞENEL

Başkan Yardımcısı
Av. Elvan ŞAHİN

Yazman
Av. Eylem TEKİN KARAKAYA

Üye
Av. Ela DOMAÇ

- 10 Kasım 2008 tarihinde gösterime giren ve yönetmenliğini Can DüNDAR'ın yaptığı "Mustafa" adlı film için Sinema Best'te baromuz adına özel gösterim düzenlenerek meslektaşlarımız tarafından izlenmiştir. Filme meslektaşlarımızın büyük ilgi gösterdiği görüldü.
- 14 Kasım 2008 tarihinde Giresun Barosu başkanı Av. Gültekin Uzunalioğlu, Eski Baro Başkanımız Av. Şansal Dikmen ve Av. Hayri Yüksel, Av. Gönül Uzunalioğlu birlikte yıllarca baromuzla hizmet etmiş olan Baro katibimiz İbrahim Işık'ı Kayadibindeki evinde ziyaret ettiler. Ziyaret sırasında yapılan sohbetlerde eski Günler anıldı ve duygu dolu anlar yaşandı. İbrahim Amcamız baromuzca hatırlanmasından memnuniyetini belirtti. Başkan Av. Gültekin Uzunalioğlu bundan sonra İbrahim Amcamızın baromuzu ziyaret etmesini ve baro mensuplarının bundan çok memnun kalacaklarını belirtti.
- Baromuzca dans kursu açılarak vals, tango, flamenco, rumba türü dans öğrenmek isteyen meslektaşlarımızın hizmetine sunuldu. Kursa özellikle genç meslektaşlar ilgi gösterdiler.
- Baromuzca meslektaşlar arasında birlik ve beraberliğin gelişmesi için Karadeniz'in ilk ve tek beş yıldızlı oteli olan Rize İkindere Ridos Oteli'ne gezi düzenlenmiştir.
- Giresun Barosu Yönetim Kurulu toplantısını Görele İlçemizde gerçekleştirmiştir. Giresun Barosu Yönetim Kurulu 13.02.2009 tarihli toplantısını Görele İlçemizde gerçekleştirmiştir. Giresun Baro Başkanımız Av. Gültekin Uzunalioğlu ve Baro Yönetim Kurulu üyelerimiz önce Görele Adliyesinde görevli Hakim ve Savcılara ziyarete bulunarak karşılıklı görüş alışverişinde bulunmuşlardır. Daha sonra Görele İlçemizde görev yapan Avukatlarla bir araya gelen Baro Başkanımız ve Yönetim Kurulu Üyelerimiz, meslektaşlarımızın sorunlarını ve problemlerini yerinde dinlemişlerdir. Baro Yönetim Kurulumuz adına Baro Başkanımız Av. Gültekin Uzunalioğlu, "Görele İlçesindeki meslektaşlarımızın misafirperverliğine ve ilgilerine çok teşekkür ediyoruz. Karşılıklı olarak görüş alışverişinde bulduk. Yararlı olduğuna inandığımız bu toplantılarımızı diğer ilçelerimizde de yapacağız." diyerek toplantıdan duyduğu memnuniyetini dile getirmiştir.
- Giresun Barosu bünyesindeki avukat ve stajyer avukatlar ile avukat eşleri ve çalışanlarının katılımıyla Baltalma Spor Tesislerinde halı Saha turnuvası düzenlendi. Turnuvayı Ahmet Ak'ın kaptanlığını yaptığı takım kazandı.
- Giresun barosu tarafından Baro lokali ve Staj Eğitim merkezi olarak kullanılmak üzere Adliye Binası yanında daire alınarak en kısa zamanda hizmete sunulma çalışmalarına başlandı.
- Adliye Binasının Asliye Ceza Mahkemelerinin bulunduğu 3. katında Avukat bekleme odası meslektaşlarımızın hizmetine sunuldu.

Av. Erol GÜNAYDIN

YASAL ŞUFA (ÖNALIM) HAKKININ KULLANILMASINDA SÜRE SORUNU

Türk Hukuk Devriminin temel taşlarından ve kanımca da en önemlilerinden olan 765 sayılı Türk Kanunu Medenisi bilindiği üzere 01.01.2002 tarihinde yürürlüğe giren 4721 sayılı Yeni Türk Medeni Kanunu ile birlikte yürürlükten kaldırılmıştır. Yeni Türk Medeni Kanunu'nun yürürlüğe girmesi ile birlikte bir takım yasal değişiklikler de beraberinde hukukumuzda girmiştir. İşte bunlardan birisi de yeni Türk Medeni Kanunu'nun 732., 733. ve 744. maddelerinde düzenlenen yasal şufa (önalım) hakkının kullanılması ile ortaya çıkan yeni yasal durumdur.

Bilindiği üzere yasal şufa (önalım) hakkı, müşterek mülkiyete tabi bir taşınmazın paydaşlarından birisinin payını bir üçüncü kişiye satması halinde, diğer paydaşlara aynı koşullarla bu payın alıcısı olabilme yetkisi veren yenilik doğuran bir haktır. Bu pay şahsa değil, paya bağlı bir haktır. Kim paydaş olur ise, bu hakka o sahip olmaktadır. Yasal şufa (önalım) hakkı kullanılıncaya müşterek malik payını, yasal şufa (önalım) hakkını kullanan diğer paydaşa temlik etme zorunluluğuyla karşı karşıya kalmaktadır. Bu nedenle de yasal şufa (önalım) hakkı taşınmaz mülkiyetinin dolayısıyla sınırlandırılmasını oluşturur. Ancak ortada doğrudan doğruya bir sınırlandırma söz konusu değildir. Şufa hakkı, bir paydaşın payını satmasına veya başka bir şekilde temlik etmesine engel olmaz. Sadece müşterek malik olmayan bir üçüncü kişiye yapılan bir satış üzerine diğer paydaşlar için şufa (önalım) hakkını kullanma olanağı sağlar. Bu hak kullanılmadıkça ortada bir sınırlama yoktur. Ancak şufa (önalım) hakkı sahibi hakkını kullanınca, Muhatap ile arasında, şufa (önalım) hakkının kullanılmasına yol açan satış sözleşmesinin koşullarına uygun bir satış ilişkisi doğar. Yasal şufa (önalım) Hakkının amacı, paydaşlar arasında istenmeyen kişilerin girmesine engel olmak ve mümkün merteye payların

bir elde toplanmasını sağlamaktır. 765 sayılı eski Medeni Kanunda şufa (önalım) hakkının kullanılması ile ilgili bir zamanaşımı süresi yer almamaktaydı. Ancak 658. maddede yer alan sözleşmeden kaynaklanan şufa (önalım) hakkıyla (akdi şufa hakkı) ilgili satış işleminin öğrenilmesinden itibaren 1 ay, her halukarda ise satışın yapıldığı tarihten itibaren 10 yıl geçmekle şufa hakkının zamanaşımına uğrayacağı düzenlenmekteydi. Zamanaşımı ile ilgili husus daha sonrasında Yargıtay'ın 26.12.1951 tarih ve 2/6 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı ile yasal şufa hakkında da uygulanması gerektiği kabul edilmişti ve uygulamada bu yöneydi. 4721 sayılı yeni Medeni Kanunu'nun 733. madde-sinde ise;

"Cebri artırımla satışlarda önalım hakkı kullanılamaz.

Önalım hakkından feragatin resmi şekilde yapılması ve tapu kütüğüne şerh verilmesi gerekir. Belirli bir satışta önalım hakkını kullanmaktan vazgeçme, yazılı şekle tabidir ve satıştan önce veya sonra yapılabilir.

Yapılan satış, alıcı veya satıcı tarafından diğer paydaşlara noter aracılığıyla bildirilir.

Önalım hakkı, satışın hak sahibine bildirildiği tarihin üzerinden üç ay ve her halde satışın üzerinden iki yıl geçmekle düşer.” şeklinde bir düzenleme yapılmıştır. Yeni Medeni Kanun ile birlikte genel olarak 3 ay ve 2 yıl şeklinde süreler getirilmiş olup, eski Medeni Kanunun zamanaşımı süresi öngörmesine rağmen, yeni yasayla şufa hakkının kullanılmasının hak düşürücü süreye tabi tutulması genel olarak önemli bir araç olarak karşımızda durmaktadır. Bunun dışında ise yapılan satışın alıcı veya satıcı tarafından diğer paydaşlara noter aracılığı ile bildirilmesi şeklindeki düzenlemenin şeffaf bir durum yarattığı ortadadır. Ancak noter kanalıyla diğer paydaşlara bildirim yapılmamasının nasıl bir yaptırıma tabi tutulacağı yasa da belirtilmemiştir. Kaldı ki eski yasanın şufa hakkının kullanılması ile ilgili olarak 658. maddesinin kıyasen uygulanmasıyla oluşan 10 yıllık sürenin, 2 yıla indirilmesi de ayrı bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Çünkü, yasa koyucunun yapılan satışın alıcı veya satıcı tarafından diğer paydaşlara bildirilmesi zorunluluğu karşısında ve bildirim sonrasında 3 ay içinde şufa hakkının diğer paydaşlar tarafından kullanılması gerektiği yönündeki düzenlemenin modern, çağdaş ve şeffaf bir anlayışın sonucu olduğunun kabul edilmesi gerektiğini düşünmekteyim. Ancak yasa koyucunun satışın yapılmasından itibaren 2 yıl geçmekle yasal şufa hakkının hak düşürücü süreye tabi tutulması da bir o kadar anlamsız ve 733. maddenin genel amacını ve ifadesini anlamsız hale getirmesine neden olmaktadır. Çünkü alıcının veya satıcının yapmış oldukları bu satış işlemini gizli tutmak yönünde bir iradeleri varsa diğer paydaşlara noter aracılığı ile bildirimde bulunmayacakları ortadadır. Çünkü satış işleminden 2 yıl sonra şufa hakkının kullanılmasının hak düşürücü süreye tabii kılınması karşısında kimsenin noter aracılığı ile bildirimde bulunmayacağını düşünmekteyim. Bizim ülkemizde insanların sık sık tapu sicil müdürlüklerine giderek acaba benim müşterek mülkiyete mevzubahis taşınmazıma yeni bir kimse satış yoluyla paydaş malik oldu mu acaba? sorusuyla gitmeyeceği açıktır. İstisnai durumların ve insanların olabileceğini düşünmekle birlikte, toplumumuzda bu türden insanların bulunmadığını genel olarak gözlemlemekteyiz.

Yeni Medeni Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden sonra dikkatimizi çeken bu yasal durum karşısında acaba Yargıtayımız nasıl bir yaklaşım sergiler acaba diye düşünürken Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin iki adet kararını özetle vermek istiyorum.

“Davacı vekili, dava dilekçesinde, müvekkilesinin dava konusu taşınmazda hissedar olduğunu diğer hissedar Adnan'ın hissesini davalıya sattığını, satışı memlekete geldiğinde yeni öğrendiğini, davalı adına kayıtlı payın iptali ile müvekkili adına tapuya tescilini istemiştir. Davalı ise davanın haksız ve yersiz olduğunu hisseyi beş yıl önce satın aldığını, davalının zaman zaman üzüm ve yaprak toplamaya geldiğini ve satışı bildiğini, satın alınan yerin davacılar ile diğer hissedarlar arasında taksim edildiğini aralarında an tabir edilen sınır olduğunu, davacının önalım hakkını süresi içinde kullanmadığını belirterek dava-

nın reddi gerektiğini savunmuştur. “Dava konusu önalıma ilişkin pay 17.9.1998 tarihinde davalıya satılmıştır. Davacı bu satışı dava tarihinden iki hafta önce Konya'ya geldiğinde öğrendiği iddiası ile 24.6.2003 tarihinde bu davayı açmıştır. Satış tarihi itibarıyla 4722 sayılı Kanunun 20. maddesi hükmü gereğince önalım hakkı Türk Kanunu Medenisi hükümlerine tabi olup, satışı öğrendiği günden itibaren bir ay ve her halde satış tarihinden 10 yıl geçmekle sona erer. Türk Medeni Kanununun 733. maddesinde önalım hakkının kullanılması için iki yıllık süre öngörüldüğünden, Türk Kanuni Medenisinde öngörülen süre Türk Medeni Kanunda belirlenen süreden daha uzun olmakla 4722 sayılı Kanunun 20. maddesinin son cümlesi uyarınca Türk Medeni Kanununun yürürlüğe girdiği tarihten iki yıl sonra yani 1.1.2004 tarihinde sona erecektir. Davanın açıldığı 24.6.2003 tarihinde bu süre dolmamıştır. Bu durumda payın satıldığı tarihteki yürürlükte bulunan Türk Kanunu Medenisi hükümlerine göre davanın açılmasında bir usulsüzlük yoktur. Davalı davanın süresinde açılmadığı ve taşınmazın pay satımından önce davacı ile diğer hissedarlar arasında eylemli olarak bölüşüldüğü ve aralarında an tabir edilen sınır bulunduğunu savunduğuna göre bu savunmalar üzerinde durularak delillerin toplanması ve sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken, bu yön gözetilmeksizin yazılı gerekçe ile davanın reddedilmesi hatalı olduğundan hükmün bozulması gerekmiştir.” (Yargıtay 6.Hukuk Dairesi Esas No. 2004/7055 Karar No. 2004/7787 Tarihi 08.11.2004)

“Önalım davasına konu edilen pay 13.3.2003 tarihinde 15.000.000.000 lira bedelle davalılara satılmıştır. Davacı 4.4.2003 tarihinde davalılara keşide ettiği ihtarname ile şufa hakkını kullanacağını bildirmiş ve davayı 2.9.2003 tarihinde ikame etmiştir. İhtarnamenin keşide edildiği tarih ile davanın ikame edildiği tarih arasında 3 aydan fazla süre geçmiştir. Medeni Kanun'un 734. maddesine göre önalım hakkı dava dışı irade bildiri ile değil ancak dava yolu ile kullanılabilir. Aynı Kanun'un 733. maddesinde dava açma süresi 3 ay ve 2 yıla sınırlandırılmıştır. Bu maddede açıklanan 3 aylık süre içinde açılmayan davanın reddi gerekirken bundan zühulle yazılı şekilde davanın kabulüne karar verilmesi hatalı olmuştur. Hükmün bu nedenle bozulmalıdır.” (Yargıtay 6.Hukuk Dairesi Esas No. 2004/4456, Karar No. 2004/4387, Tarih 01.06.2004)

Yukarıda iki adet Yargıtay kararından bizim çıkarımsadığımız sonuç özetle, noter bildiri varsa bildirimden itibaren 3 ay, noter bildiri yoksa satışın yapılmasından itibaren 2 yıl içinde şufa (önalım) hakkının dava yoluyla kullanılmalıdır.

Yararlanılan Kaynaklar:

- 1- Eşya Hukuku-Kemal OĞUZMAN ve Özer SELİÇİ
- 2- Eşya Hukuku-Hatemi/Serozan/Arpacı
- 3- Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Esas No. 2004/7055 Karar No. 2004/7787 Tarihi 08.11.2004
- 4- Yargıtay 6. Hukuk Dairesi Esas No. 2004/4456, Karar No. 2004/4387, Tarih 01.06.2004

"Ceza kaldırılabilir, ama suç insanın içinde sonsuza kadar yaşar."

Ovidius

8 Mart 2009 Pazar Günü Giresun'da Toplanan Karadeniz Bölgesi Baro Başkanları ve Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu'nun Kamuoyu Açıklaması

Dünya Emekçi Kadınlar Gününde yaptığımız toplantıda tüm kadınlarımıza en içten saygılarımızı sunarken, toplumsal yaşamda gerçek yerlerini alma mücadelelerinde en önde gelen destekçileri olduğumuzu bir kez daha belirtiyoruz. Ülkemizin güncel sorunları dikkate alındığında, "bağımsız yargı", "hukuk devleti" ve "eksiksiz demokrasi"yi oluşturma yolundaki sorunlarımızın giderek daha da ağırlaştığını belirtmekten üzgünüz.

Tam bağımsız olamadığı için kurumlaşmayan ve sürekli eleştiri altında olan yargının savunma ayağı avukatlar olarak, bağımsız savunmayı oluşturamamanın sıkıntılarını yaşamaktayız. Yıllardır gündeme getirdiğimiz savunma mesleğinin sorunlarının çözümünde önemli gelişme olmadığını bir kez daha vurgulamakta yarar görüyoruz. Barolarımız ve Türkiye Barolar Birliği yasal görevlerini yerine getirmeğe çalışırken savunma mesleği ve avukatlar olarak, birlikte yargı organını oluşturduğumuza inandığımız her düzeydeki yargıç ve savcı meslektaşlarımızdan kurumlaşmış ve bağımsızlığını almış bir savunma organının oluşumunda gereken olumlu katkıyı ne yazık ki görememekteyiz.

Avukatlık Yasası'nda yasa maddesi ile belirlenen; baroların protokoldeki yeri, avukat kimliğinin resmi belge niteliğinde olması gibi düzenlemelerin fiilen uygulanamamasından CMK da açıkça belirtilen avukatın vekaletname ibraz etmeden dosyayı inceleyebilme hakkının yönetmelikle geri alınmasına kadar bir çok konuda avukatın hak ve yetkilerinin tanınmaması ne yazık ki yargı kararları ile gerçekleştirilmektedir.

- Hala yargılamayı tamamlayan bir unsur değil de karıştıran bir yük olarak görülüyoruz,
- İstenildiği kadar uluslararası ve ulusal düzenlemeler ceza yargılamasında "silahların eşitliği" asıl kuraldır denilsin bu yoldaki isteklerimiz hala fantezi olarak niteleniyor,
- Hala savcı ile yargıç kafa kafaya fısıldaşıp duruşma yürütüyor,
- Kamu avukatlarının kamu personelinin en mağdurları arasındaki yerlerinde unutulmuşlukları sürüyor,
- Görevleri başında saldırıya uğrayan, öldürülen meslektaşlarımıza bırakın yasal işlemlerin etkin ve özenli yapılmasını beklemeyi bir geçmiş olsun ya da başsağlığı mesajı esirgenmektedir.

Bunlar sav, savunma ve hüküm üçlüsünün ayrılmaz bir bütün olduğu anlayışını henüz tam anlamı ile yerleştire-

mediğimizi göstermektedir. Yargı mensupları bu eksikliği giderecek birlikteliği gösteremeyince yürütme ve yasama organlarının yargıya bakışı da bir o kadar eksik olmakta örneğin meslektaşımız olan Adalet Bakanı bile avukatları suçlayabilmektedir. Halen Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin gündeminde olan "Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu Tasarısı"na yönelttiğimiz eleştiriler kapsamında; Arabuluculuğun avukatlar aracılığıyla kurumlaştırılması sağlanmalıdır. Sadece hukuk eğitimi almış olanlar ve avukatlar arabulucu olabilmelidir. Arabuluculuğun doğrudan Adalet Bakanlığı'na bağlı bir kurum olarak düzenlemesi sakıncalıdır. Örgütlenmenin Türkiye Barolar Birliği ve barolar bünyesinde yapılması gerekir. Bugün ülkemizde avukatlık mesleğine girebilmek için bir yıllık staj dışında herhangi bir sınav koşulu bulunmaz iken, dört yıllık hukuk lisans eğitimi sonrası avukatlık ruhsatı almış bir meslektaşımızın arabuluculuk yapabilmesi için arabuluculuk sınavını başarma koşulu getirilmesini uygun bulmuyoruz.

Hukuk eğitiminin kalitesine yönelik eleştirilerimizi yıllardır dile getirdiğimiz ve yeterli nicelik ve nitelikte öğretim elemanı olmadan açılan fakültelerin sorun kaynağı olduğunu ısrarla belirtmemize karşın 28 Şubat tarihli Resmi Gazete'de iki yeni vakıf üniversitesi bünyesinde hukuk fakültesi kurulması ile amaçlanın ne olduğunu anlamakta zorlanıyoruz. Yaşanan bütün bu mesleki sorunlar yanında, dünyanın bütünleştiği ve iletişimin sınır tanımadığı bir dönemde Türkiye'nin dünya gündeminden farklı bir gündeme sahip olması düşünülemez. Bu nedenle Türkiye'nin gündemi "sürdürülebilir kalkınma, refah ve çağdaşlık" olmalıdır.

Saygılarımızla. 09.03.2009

- Av. Adnan Hasip YALÇIN / Amasya Barosu Başkanı
- Av. İzzet Varan ARTVIN / Barosu Başkanı
- Av. Şeref Yıldız BARTIN / Barosu Başkanı
- Av. Gültekin UZUNALIOĞLU / Giresun Barosu Başkanı
- Av. Ali Haydar DERELİ / Gümüşhane Barosu Başkanı
- Av. Mehmet İhsan DARENDE / Kastamonu Barosu Başkanı
- Av. Attila ÖNAL / Ordu Barosu Başkanı
- Av. Ateş HATİNOĞLU / Rize Barosu Başkanı
- Av. Necat ANIL / Samsun Barosu Başkanı
- Av. Ali Galip ERGÜL / Sinop Barosu Başkanı
- Av. Faruk BOSTANCI / Tokat Barosu Başkanı
- Av. Mehmet ŞENTÜRK / Trabzon Barosu Başkanı
- Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulu

TÜRKİYE BAROLAR BİRLİĞİ
BAŞKAN ÖZEL

Ankara, 19/03/2009

Av. Gültekin UZUNALIOĞLU
Giresun Barosu Başkanı

Sayın Başkanım,

7-8 Mart 2009 günlerinde Giresun'da gösterdiğiniz sıcak konukseverliğe ve dostluğa çok teşekkür ederim.

Sağlıklı ve başarılı çalışmalarınızın devam etmesi dileğiyle sevgi ve saygılarımı sunarım.

Avukat Özdemir ÖZOK
Türkiye Barolar Birliği
Başkanı

T.C.
SAMSUN
BARO BAŞKANLIĞI
Tel: 4311561 & 4313970
4356904 & 4356953
Fax: 4355487
Samsunbarosu@hotmail.com

BARO BAŞKANLIĞINA
GİRESUN

07-08 Mart 2009 tarihlerinde T.B.Birliği Yönetim Kurulu, Denetleme Kurulu ve Karadeniz Bölgesi Baro Başkanlarının katılımıyla yapmış olduğumuz toplantı faydalı ve dayanışmayı artırıcı, sevgiyi ön plana çıkaran, mesleğimizin sorunları ile ilgili problemlerin giderilmesi için son derece yararlı bir beraberlik olmuştur.

Toplantıda tüm katılımcılar kendi evindeymişcesine rahat etmişlerdir. Bu denli güzel, içten birlik hemberliği sağlayan başta şahsınız ve çşiniz olmak üzere, baro yönetimine ve Giresun Barosu'nun tüm avukatlarına şahsın ve Barom adına saygı ve sevgilerimi sunar, teşekkürlerimi bildiririm. 10.03.2009

Av. Necat ANIL
Samsun Barosu Başkanı

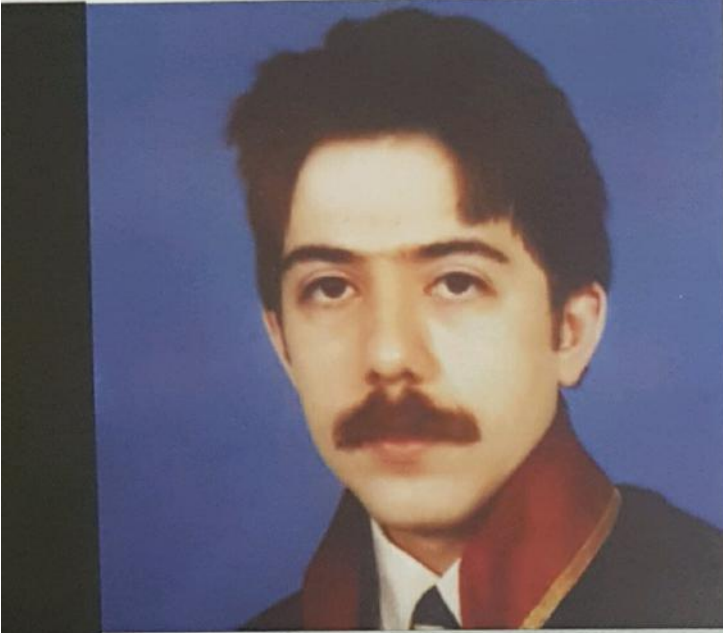
Bahçeşehir Üniversitesi
Cemalpaşa Cad.
Cemalpaşa Mahallesi Sk. No: 4-6
Beşiktaş 34349-İstanbul
Tel: (0212) 381 00 00 (pbx)
Faks: (0212) 381 00 20
www.bahcesehir.edu.tr

Sayın Av. Gültekin UZUNALIOĞLU
Giresun Barosu Başkanı

Davetiniz olarak geldiğim Giresun'da sizlerden inanılmaz sıcak ve yakın bir karşılama ve kabul gördüm. Etkinliğinizde konuşmacı olarak yer almaktan çok büyük gurur ve onur duyduğum ve sizlerle bir arada olmaktan gerçekten çok keyif aldım. Çok değerli dostlarla çok güzel zaman geçirmemi sağladığınız için bir kez daha teşekkür eder, bundan sonra farklı çalışmalarında hep birlikte, yan yana yer alacağımızın ümit eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Tekrar görüşmek üzere sevgi ve saygılarımla,

Prof. Dr. Süheyl BATUM
Bahçeşehir Üniversitesi
Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi

Av. Ahmet KÖKSAL
Giresun Barosu Genel Sekreteri

TÜRK ANAYASA SİSTEMİ SÜRESİNCE HUKUK DEVLETİ

"Millet iradesinin mutlak üstünlüğü, egemenliğin kayıtsız şartsız Türk Milletine ait olduğu ve bunu millet adına kullanmağa yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş hukuk düzeni dışına çıkmayacağı, kuvvetler ayrımının, Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli Devlet yetkilerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medeni bir işbölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu" esastır.

Cumhuriyet Öncesi

"Hukuk Devleti"ne doğru atılan ilk adım olarak, Kasım 1808 tarihli Sened-i İttifak kabul edilir¹. Siddık Sami ONAR'ın deyişiyle, "bu senedi Osmanlı İmparatorluğunda ilk amme hukuku kaidesi ve hukuk devletine doğru gidiş sayabiliriz"².

Keza Tanzimat Dönemi'nin başlangıcı kabul edilen 3 Kasım 1839 tarihli Gülhane Hatt-ı Hümayunu³; 28 Şubat 1856 tarihli Islahat Fermanı⁴, 11 Aralık 1875 tarihli Adlet Fermanı⁵ da aynı içerikte değerlendirilebilir.

Bugünkü şekli anlamda ilk anayasa kabul edilen 23 Aralık 1876 tarihli Kanun-u Esasi bu yönde atılmış önemli bir adım olmakla birlikte, yine de uygulamada "hukuk devleti"ne geçilememiştir⁶.

Kurtuluş Savaşı Dönemi

Bilindiği üzere, Kurtuluş Savaşı vermekte olan bir

Ulusun, bu olağanüstü koşullara, tüm olumsuzluklara karşın, ulusal istenci yansıtmak amacıyla kurduğu Büyük Millet Meclisi tarafından oluşturulan bir olağanüstü dönem anayasası niteliğinde olan 20 Ocak 1921 tarihli Teşkilatı Esasiye Kanunu⁷, olağanüstü dönem anayasası diğer bir deyimle "savaş anayasası" olsa da "mülk devlet" ve "polis devlet" anlayışından, "hukuk devleti" anlayışına geçişin önemli bir basamağıdır. Bu anayasa ile Büyük Millet Meclisi, olağanüstü koşulların sona ermesiyle çağdaş anlamda hukuk devletine geçişin belirtilerini vermiştir.

Cumhuriyet Dönemi

Cumhuriyetimizin ilk Anayasası olan 1924 Anayasası (1924 teşkilat-ı Esasiye Kanunu)⁸ 20 Nisan 1924 yılında, yani Cumhuriyetin ilanından yaklaşık 6 ay sonra kabul edilmiştir. Bu Anayasa ile hukuka bağlılık tamamıyla kabul edilmiş ve "hukuk devleti", 2. maddede devletin nitelikleri arasında sayılmamakla birlikte çağdaş anlamda "hukuk devleti" anayasal metin anlamında vücut

bulmuştur.

103. maddede belirtilen “Teşkilatı Esasiye Kanununun hiçbir maddesi, hiçbir sebep ve bahane ile ihmal veya tadil olunamaz. Hiçbir kanun Teşkilatı Esasiye Kanununa münafi olamaz” normu ile, Anayasa, en üst norm haline getirilmiş ve “anayasal üstünlük” kavramı hukuk düzenimize girmiştir.

Yine 1924 Anayasasının 8. maddesi şöyledir: Hakkı kaza, millet namına, usulü ve kanunu dairesinde müstakil mehakim tarafından istimal olunur.

Bugünkü anlamda “güçler ayrılığı ilkesi” ilk kez bu Anayasa ile yaşama geçmiştir.

Çağdaş anlamda ilk Anayasamız olan 1961 Anayasası ile “hukuk devleti” terimi, Cumhuriyetin niteliklerinin sayıldığı 2. maddede yerini almıştır.

Yine, “hukuk devleti”nin temel kurumlarından, yasama faaliyetlerini denetleme işlevini üstlenen Anayasa Mahkemesi de ilk olarak bu Anayasa ile anayasal düzenimize girmiştir.

Dolayısıyla, egemenlik hakkının kullanımı salt yasama organına bırakılmamış, yetkili organlar eliyle egemenliğin kullanılacağı vurgulanmıştır⁹.

Birtakım değişiklikler geçirmiş olsa da halen yürürlükte olan 1982 Anayasası da, bu anlamda, yine 1961 Anayasasındaki hükümleri yinelemiştir¹⁰.

Anayasamızın “Başlangıç” kısmında da vurgulandığı üzere, “Millet iradesinin mutlak üstünlüğü, egemenliğin kayıtsız şartsız Türk Milletine ait olduğu ve bunu millet adına kullanmağa yetkili kılınan hiçbir kişi ve kuruluşun, bu Anayasada gösterilen hürriyetçi demokrasi ve bunun icaplarıyla belirlenmiş **hukuk düzeni dışına çıkamayacağı**” ve devamında “Kuvvetler ayrımının, Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli Devlet yetkilerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medeni bir işbölümü ve işbirliği olduğu ve **üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu**” esastır.

“Cumhuriyetin nitelikleri” kenar başlıklı 2. maddede, nitelikler tek tek sayılarak sonunda “..... bir hukuk devletidir” denmiştir.

Türkçe dilbilgisi kuralları gereği, burada aslolanın “hukuk devleti” olduğu, diğer sayılan niteliklerin ise “hukuk devleti”nin unsurları olduğu ortaya çıkmaktadır.

Fakat, “sosyal bir hukuk devleti” ibaresi, yaygın olarak (madde gerekçesinin de etkisiyle) “bir sosyal hukuk devleti” olarak algılanmakta ve yorumlanmaktadır. Madde gerekçesinde de, “sosyal hukuk devleti” bir bütün olarak ele alınıp tanımlanmıştır¹¹. Aslolanın yasak oyucunun istenci olduğu, madde gerekçelerinin maddelerin yorumlanmasında ilk sırada değer taşıdığı asıl ve genel kural olmakla birlikte, gerek maddenin kaleme alınış biçimi, gerekse Anayasanın bir bütün olarak değerlendirilmesi, gerekçenin aksine aslolanın “hukuk devleti” olduğu ve “sosyal” kavramının da tıpkı diğer kavramlar gibi (demokratik, laik vs.) “hukuk devleti”nin birer unsuru/sıfatı olduğu yorumunu kanımca daha doğru kılmaktadır.

Sonuç olarak; Cumhuriyet’in en büyük devrimi olan “hukuk devrimi” ve onun yansıması niteliğindeki “hukuk devleti ilkesi”, ilk Anayasamız ile hukuk düzenimizdeki yerini alarak, çağın koşullarına uygun biçimde bugüne kadar gelişegelmiştir. Toplumsal düzenimizin vazgeçilemez ilkesi niteliğindeki “hukuk devleti” ilkesi, bundan sonra da, çağdaş hukukun yol alacağı sürece uygun olarak, daha farklı ve ileri boyutlara taşınacaktır.

1- Orijinal metin için bkz. KUZU, B., Türk Anayasa Metinleri ve İlgili Mevzuat, 1988, s.237 vd.

2- ONAR, S.S., İdare Hukukunun Umumi Esasları, 1952, s.127.

3- Orijinal metin için bkz. KUZU, B., a.g.e., s.241 vd.

4- Orijinal metin için bkz. KUZU, B., a.g.e., s.244 vd.

5- Orijinal metin için bkz. KUZU, B., a.g.e., s.250 vd.

6- ONAR S.S., a.g.e., s.131.

7- Orijinal metin için bkz. KUZU, B., a.g.e., s.285 vd.

8- Orijinal metin için bkz. KUZU, B., a.g.e., s.291 vd.

9- Madde 4 - Egemenlik; kayıtsız şartsız Türk Milletindir.

Millet, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organlar eliyle kullanır.

10- 1982 Anayasası, Madde 2, 6.

11- KUZU, B., a.g.e., s. 4.

Dr. Cengiz YAVUZ
TBB Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu Doktoru

TBB, SOSYAL YARDIM VE DAYANIŞMA FONU İLE AVUKATIN YANINDA

Sosyal Yardım ve Dayanışma Fonunda gerçekleşen ilk birikimlerle birlikte TBB, iş göremezlik, cenaze ve olağanüstü hal yardımlarından avukatın faydalanmasını sağlamış; kısa denebilecek bir süre sonra da, 2006 yılında, nitelikli sağlık hizmetine ulaşımın zor ve pahalı olduğu gerçeğini dikkate alarak yerinde bir karar ile tedaviye ihtiyaç duyan üyelerinin hastane giderlerini büyük oranda karşılamaya başlamıştır.

Sosyal Yardım ve Dayanışma Fonunda gerçekleşen ilk birikimlerle birlikte TBB, iş göremezlik, cenaze ve olağanüstü hal yardımlarından avukatın faydalanmasını sağlamış; kısa denebilecek bir süre sonra da, 2006 yılında, nitelikli sağlık hizmetine ulaşımın zor ve pahalı olduğu gerçeğini dikkate alarak yerinde bir karar ile tedaviye ihtiyaç duyan üyelerinin hastane giderlerini büyük oranda karşılamaya başlamıştır.

Ülke genelinde çok sayıda avukata önemli miktarda sağlık, iş göremezlik ve olağüstü yardımlar yapan Fon, zamanla avukat için ciddi bir güvence haline gelmiş ve değişen koşulları yakından takip ederek her geçen gün "avukatın yanında daha fazla olmayı" hedeflemektedir. Bu amaçla, gelişim yönünde çalışmalarını sürdüren Fon tarafından yapılan yardımların her avukat tarafından bilinmesi için, yapılacak ek yardımların tespiti amacıyla barolar aracılığı ile ve direk iletişime geçilerek çalışmalar yapılmış, bilinen her yöntem kullanılarak ihtiyaç sahibi olabilecek avukata ulaşılmaya gayret edilmiştir. Bire bir iletişim yolu ile tedavi yardımı yapılan avukatların gider belgelerinin incelenmesi sonucu, ülkemizde son yıllarda

yıllarda yaşanan sağlıkta dönüşüm çalışmaları nedeniyle tam oturmamış olan özel sektör sağlık hizmet fiyatlandırma sistemi nedeniyle Sosyal Güvenlik Kurumu tarafından sağlanan Genel Sağlık Sigortası hizmetlerinden yeteri gibi faydalanılmadığı fark edilmiştir. Bu nedenle, TBB SYDF tarafından avukata yapılan yardımları özetlemeden önce, bu tespitten hareketle birkaç hususu belirtmek isterim:

1- SGK ile anlaşmalı hiçbir özel/resmi sağlık kurumu acil durumlarda müdahale, yoğun bakım, kalp operasyonları, organ nakli için hastadan fark ücreti adı altında para talep edemez. Talep edilmesi halinde uyarınız. (özel oda ve hizmet hariç)

2- SGK ile anlaşmasız herhangi bir özel sağlık kurumu, acil durumlarda müdahale için, SGK tarafından belirlenmiş fiyatları uygulamak zorundadır. Özel kurum olmalarını gerekçe göstererek cari fiyatlarını veya TTB tarifelerini baz alarak farklı fiyatlandırma yapamaz. Ödenen bedel, SGK'dan talep edilebilir (SGK fiyatlandırması baz alınarak).

3- SGK anlaşmalı özel sağlık kurumlarında, SGK'na kesilen faturanın %30'undan fazla, hastadan fark ücreti adında para talep edilemez (özel oda, özel giderler hariç).

4- SGK anlaşmalı özel sağlık kurumlarında yapılan tedavi nedeniyle, özel doktora ayrıca para ödenemez (eski bıçak parası vs). Ödenmesinin talep edildiği durumlarda Genel Sağlık Sigortası güvencesi dışında tamamen özel bedel karşılığı hizmet alınmış olur ve diğer tüm hastane giderlerinin de hasta tarafından karşılanması gerekir. Bu şekilde yapılmış ödeme SGK dan talep edilemez.

5- Her tedavi ihtiyacında öncelik, Genel Sağlık Sigortalısı olarak ücretsiz veya yasal farkı ödemek sureti ile hizmeti almak olmalıdır. Zira, 1 Ekim 2008 den önce topluluk sigortalısı olan avukatlar, istememeleri halinde sağlık pirimi ödemeyip sağlık sigortalısı olmayabilirlerdi. Şimdi ise, tıpkı özel sağlık sigortasına yıllık pirim öder gibi, zorunlu olarak sağlık pirimi ödemektedirler ve ödemiş oldukları bu bedelin karşılığını almak da sahip çıkmaları gereken en doğal haklarıdır. Anlaşmalı özel hastaneden, sigortasız özel hasta gibi yüksek bedeller ödeyerek hizmet almak, bedeli ödenmiş sağlık sigortasını (özel veya resmi) yok saymak anlamına gelecektir.

TBB SOSYAL YARDIM VE DAYANIŞMA FON YARDIMLARI

1- İşgöremezlik Yardımları

a- Analık Halinde: Doğum yapan bayan avukata, doğum belgesi teslimi ile 730 TL/doğum

b- Hastalık Halinde: 21 gün ve üzeri istirahat gerekliliğinde, sağlık kurulu raporu ile, yılda maksimum 90 gün için. (Çalışan av.'a) 17 TL/gün

c- Olağandışı Halde: Kalp, Kanser, Felç, Kaza gibi durumlar nedeniyle, uzun süre tedavi gerektiren, zor çareli hastalık hallerinde. 5.000TL/yıl. Maksimum. (Başkanlık Divanı Kararı ile) 10.000TL/yıl. Maksimum. (Ek Yardım Yönetim Kurulu kararı ile) (Avukat ve Stj.av.)

2- Sağlık Yardımları

Yatarak tedavi gerektiren durumlar, acil travmatoloji, operasyon veya yatarak tedavi sonrası gerekli fizik tedavi, Kemoterapi, Radyoterapi, evde hemşire bakımı, tıbbi malzeme, koroner stent, tekerlekli sandalye ihtiyaçlarında yapılır. Kapsam dışı durumlar az da olsa mevcuttur. (ayakta muayene-tetkik-reçete, gebelik-doğum-tüp bebek, diyaliz giderleri, estetik operasyon-lar vb.)

* Fatura aslı (işlem detaylarını gösteren veya detaylık) ve doktor imza ve kaşeli epikriz yeterlidir.

50.000 YTL/yıl toplam limit (%20 katılım payı kesilerek ödeme yapılır, net yıllık 40.000 YTL))

*10.000 YTL/yıl Stajyer avukatlar için (net yıllık 8.000 YTL)

*Yapılan ve faturada gösterilen işlem (paket liste) başına BUT (veya SUT) fiyatının %60 fazlası, bir kısım işlemler için TTB ücretleri esas alınarak hesaplama yapılır. Ayrıca; (50.000TL lik limit içinde olmak üzere)

Yatak ücreti:250 TL/gün

Refakat ücreti:100 TL/gün

Tıbbi Malzeme:3.000 TL (Yönetim Kurulu Kararı ile 9.000 YTL ye kadar yükseltilebilir)

Koroner Stent:5.000TL/işlem

Hemşire:50TL/gün (maks. 20gün)

Tekerlekli Sandalye: 2.500TL/2 yıl. (net ödenir. %20 kesinti yapılmaz)

3- Acil Müdahale-Kara/Hava Ambulansı

Türkiye'nin her yerinde, yaşanan acil sağlık sorunu nedeniyle "444 12 12" numaralı telefonda tıbbi yardım istenebilir. TBB tarafından avukatlar için yalpın anlaşma gereği ücretsizdir. Gerekli görülmesi halinde, uçak ve helikopter ambulansı ile müdahale yapılabilir.

4- Cenaze Yardımı

Vefat eden avukat, stajyer ve çalışmayan avukatın ailesine 1.120 TL ödenir.

5- Olağanüstü Yardım

Avukatın evinde veya ofisinde deprem, sel gibi zarar sonrasında Başkanlık Divanı kararı ile 5.000 TL ve Yönetim Kurulu kararı ile ek 10.000 TL yardım yapılabilir.

* Burun operasyonları için SYDF ile operasyon öncesi irtibat zorunludur.

* Stj. Av. ların burun operasyon giderleri kapsam dışıdır.

* Sadece fatura aslı ile ödeme yapılır. Mutemet alındısı, makbuz, fiş geçersizdir.

* GSS olanaklarından üyelerin faydalandırılması; kamu, üniversite hastaneleri ile SGK ile anlaşmalı özel hastanelerden hizmet alımı her zaman üyelerin menfaatine olacaktır.

* Yardım türlerindeki değişiklikler ve yardım bedelleri için web sayfamızı takip ediniz.

* Yardımdan faydalanmak için her üyenin www.barobirlik.org.tr sayfasından "BAROPORT" üzerinden kayıt işlemini tamamlatınız.

*Her türlü soru, öneri ve şikayet, mümkün olması halinde her hastane yatışı için SYDF ile irtibata geçiniz.

yargıtay kararları

T. C.
YARGITAY
13. HUKUK DAİRESİ
E. 2004/12189
K. 2005/1003
T. 28.1.2005

- KARZ AKTI (Banka Havalesi İle Borç Olarak Gönderilen Paranın İade Edilmemesi/İtirazın İptali Talebi-Davacının Dayandığı Dekontlar Davacı İddiasını Kanıtlamaya Yeterli Olmadığı)
- HAVALE (Borç Ödeme Vasıtası Olduğu-Davacının Dayandığı Dekontlar İtirazın İptali Davasında İddianın Kanıtlanmasına Yeterli Olmadığı)
- İTİRAZIN İPTALI (Banka Havalesi İle Borç Olarak Gönderilen Paranın İade Edilmemesi-Davacının Dayandığı Dekontlar Davacı İddiasını Kanıtlamaya Yeterli Olmadığı)
- BANKA DEKONTLARI (İtirazın İptali Davasında İddianın Kanıtlanmasına Yeterli Olmadığı-Havalenin Borç Ödeme Vasıtası Olduğu)

818/m.306
2004/m.67

ÖZET: Davacı davasını açarken karz hukuki ilişkisine dayanmış ve davalıya banka havalesi ile borç olarak gönderilen paranın kendisine iade edilmediğinden yaptığı icra takibine de itiraz edildiğinden itirazın iptali davasını açmıştır. Havale borç ödeme vasıtasıdır. Öyle olunca davacının dayandığı dekontlar davacı iddiasını kanıtlamaya yeterli değildir.

DAVA: Taraflar arasındaki itirazın iptali davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın kabulüne yönelik olarak verilen hükmün süresi içinde davalı avukatınca temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü:

KARAR: Davacı, davalıya farklı zamanlarda 3000 DM borç verdiğini, bunun 500 DM. nin iade edildiğini kalan 2500 DM. nin iade edilmediğini, 2500 DM. nin karşılığı olan 1270 Euro'nun tahsili için yaptığı icra takibine davalının itiraz ettiğini bildirip, haksız itirazın iptaline ve %40 inkar tazminatı ve faiziyle tahsiline karar verilmesini istemiştir. Davalı, davaya cevap vermemiştir.

Mahkemece, davanın kabulüne itirazın iptaline, icra inkar Tazminatı talebinin reddine karar verilmiş; hüküm davalı tarafından temyiz edilmiştir. Davacı davasını açarken karz hukuki ilişkisine dayanmış ve davalıya banka havalesi ile borç olarak gönderilen paranın kendisine iade edilmediğinden yaptığı icra takibine de itiraz edildiğinden bu davayı açmıştır. Davalı, icra takibine yaptığı itirazında gönderilen paranın borç olarak gönderilmediğini bildirmiş, davaya cevap vermemekle de davacı iddiasını inkar etmiştir. Davacının, parayı borç olarak gönderdiğini yasal delillerle kanıtlaması gerekir. Miktar itibarıyla ve davalının açık muafakatı olmadığından olayda tanık dinlenemez.

DAVACI İDDİASINI İSPAT İÇİN BANKA DEKONTUNA DAYANMAKTADIR. İBRAZ ETTİĞİ DEKONTTA PARANIN KARZ OLARAK GÖNDERİLDİĞİNE DAİR BİR AÇIKLAMA BULUNMAMAKTADIR. HAVALE BORÇ ÖDEME VASITASIDIR. ÖYLE OLUNCA DAVACININ DAYANDIĞI DEKONTLAR DAVACI İDDİASINI KANITLAMAYA YETERLİ DEĞİLDİR.

Davacı iddiasını kanıtlayamamış ise de, açıkça dava dilekçesinde vesair delil demek suretiyle yemin delillerine dayandığı anlaşıldığından, Mahkemece davacıya, davalıya yemin teklifi hakkı olduğu hatırlatılarak hasıl olacak sunuca uygun bir karar verilmesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup, bozmayı gerektirir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle temyiz olunan hükmün davalı yararına BOZULMASINA, peşin harcın istek halinde iadesine, 28.01.2005 gününde oybirliğiyle karar verildi.

GİRESUN BAROSU HALI SAHA FUTBOL TURNUVASI

Giresun Barosu Tarafından düzenlenen halı saha futbol turnuvasında gerek grup maçları gerekse yarı final maçlarındaki kıyasıya mücadele sonucunda takım kaptanlığını Av. Soner Karademir'in yaptığı 3. Takım ile takım kaptanlığını Av. Ahmet Ak'ın yaptığı 5. Takım Finalde karşı karşıya geldiler. Avukatlar, eşleri ve çocukları tarafından ilgiyle izlenen turnuva finaline Av. Soner Karademir'in Av. Ahmet Ak'a çiçek vermesi ve rakiplerin birbirlerine başarılar dilemesinin ardından başladı. İlk dakikalarda her iki takım da birbirini tartmaya çalışırken tutuk bir oyun sergilediler. Daha sonra oyuna hâkimiyet kuran ve maça turuncu forma ile çıkan 3. takım Av. Turgay Gürsoy'un 2 Av. İbrahim Aydın'ın 1 golüyle ilk yarıyı 3-0 önde tamamlamayı başardı. İlk yarının tamamlanmasıyla izleyicilerin tamamına yakını kupanın sahibinin 3. takım olacağını düşündüler. Ancak ikinci devreye galibiyet yeminiyle çıkan 5. takım oyuna hücumda Av. Ahmet Ak, Av. Yalçın Özdemir ve Stj. Av. Korhun Çakır'ın etkili oyunları ve defansta Av. Müjdat Öz, İsmail Akar ve Çağrı Güney'in özverili müdafaası ile izleyicilere bambaşka bir ikinci yarı izlettiler. 3. takımın yorularak oyundan düşmesi ve yeşil formayla mücadele eden 5. takımın etkili oyunu skora da yansıdı. Stj. Av. Korhun Çakır'ın 2 ve Av. Yalçın Özdemir'in golüyle skor bir anda 3-3'e geldi. Maçın son dakikalarında direktan dönen toplar, karamboller ve kaçırılan fırsatlarla skorun dengede kalmasıyla seri penaltı atışlarına geçildi. İşte bu dakikadan sonra maç boyunca dikkat çekmeyen 5. takım kalecisi Av. Tevfik Öksüz değme kalecilere taş çıkarak rakip takımın 3 penaltısına geçit vermedi.

Böylelikle 5. takım turnuva şampiyonu olurken kupayı Baro Başkanımız Av. Gültekin Uzunalioğlu'nun elinden alan Av. Ahmet Ak kazandıkları kupayı turnuvanın açılış maçında talihsiz şekilde ayağı kırılan meslektaşımız Stj. Av. Burak Konal'a armağan ettiklerini, öncelikle turnuva boyunca özverili oyunları ile takımının kupayı almasını sağlayan tüm takım arkadaşlarına ve turnuvaya katılan ve izleyen herkese teşekkür ettiğini söyledi.

Turnuvada 10 gol ile gol krallığını Av. Tezcan Sürücü ile stj. Av. Korhun Çakır paylaşırken Başkanımız turnuva anısı olarak turnuvada oynanan futbol topunu imzalayarak genç meslektaşımız Stj. Av. Korhun Çakır'a hediye etti.

5. Takım Kadrosu

Tevfik ÖKSÜZ (K)
Çağrı GÜNEY
Müjdat ÖZ
İsmail AKAR
Korhun ÇAKIR
Yalçın ÖZDEMİR
Ahmet AK

Bunları Fark Ettiniz mi?

- Av. Ahmet Ak'ın oğlu Yiğit yarı final maçında babasının hasretine dayanamayarak sahaya girerken izleyicilere komik anlar yaşattığını,
- Av. Uğur Köse grup maçında, maçın 1. saniyesinde topsuz alanda sakatlanarak turnuva tarihinde en hızlı sakatlanan oyuncu unvanını kazandığını,
- Yarı Finalde penaltı atışları sırasında kaleyi koruyan Av. Tuğrul Yanıkoğlu'nun oğlu Ali Saim babasının yediği gollerini gözyaşlarıyla izlediğini,
- Av. Uğur Köse'nin yarı final maçında daha dirençli bir oyun sergileyerek maçın 10. dakikasında topsuz alanda sakatlandığını,
- Uğur Köse'nin yerine giren Av. Hakan Civelekoğlu'nun Hawaii şortuyla izleyenlere tebessüm ettirdiğini,
- Kadrosunda Av. Gültekin Uzunalioğlu, Av. Mustafa Tosun, Av. Aytekin Şenlikoğlu ve Mert Ejder'in bulunmasına rağmen 6. Takımın turnuvaya bir türlü "ağırlığını" koyamadığını
- Av. Cüneyt Yeşiltepe'nin klâs hareketleriyle alkış topladığını,

Av. Selçuk BEAZYÜZ
Dergi ve Yayın Komisyonu Üyesi

ULUSLARARASI HUKUK VE ULUSLARARASI CEZA MAHKEMESİ

Dünya, 2009 yılına İsrail'in Filistin'e yaptığı alışlagelmiş saldırıların bir yenisi ile girdi. İsrail 27 Aralık'ta başlattığı hava saldırılarını, 3 Ocak'ta kara hareketiyle sürdürdü. Ateşkes ilan edip hareketini 'şimdilik' durdurduğu 18 Ocak'a kadar, Gazze'de 1.300 kişiyi öldürdü. Ölenlerin yaklaşık üçte biri çocuklardan oluşuyordu.

Ağustos 2008 tarihinde Türkiye'ye ziyarete gelen Sudan Devlet Başkanı Ömer el Beşir hakkında Uluslararası Ceza Mahkemesi 4 Mart 2009 tarihinde tutuklama kararı verdi. El Beşir, Darfur'da yaşanan savaş ve insanlığa karşı suçlar nedeniyle UCM tarafından yargılanmak isteniyor. El Beşir'in Darfur'da 300.000'e yakın insanın ölümüne ve yaklaşık 2.5 milyon insanın mülteci kamplarına sığınmasına yol açan olayların sorumlularından biri olduğu kabul ediliyor.

Tutuklama kararından önce Ağustos 2008'de yaptığı Türkiye ziyareti sırasında insan hakları örgütleri, Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin e, El Beşir'in Türkiye'de TCK çerçevesinde yargılanması için başvurmuşlardı. TCK'nın 76 ve devamı maddelerinde düzenlenen soykırım ve insanlığa karşı suçlarla El Beşir'in yargılanması mümkündür. Bu suçlardan yargılama yapılabilmesi için failin kim olduğu ve fiilin nerede işlendiği hususlarına bakılmıyor. İki olay, uluslararası hukuku yeniden hatırlamamıza getirdi. Aslında 1990'lardan sonra yoğun olmak üzere uluslararası hukuku ya da hukuksuzluğu anmamak hiç mümkün olmadı. Bosna, Kosova, Ruanda, Çeçenistan, Doğu Timor, Kamboçya, Somali, Liberya, Gürcistan,

Afganistan, Sudan ve elbette Irak ile Filistin gezegenin kan sızdıran merkezleri oldular. Soykırım, işkence, tecavüz ve kadınlara yönelik diğer tüm şiddetler, kaybettirme gibi insanlığa karşı suçlar ile savaş suçları sürdürdükçe alternatifliği kendinden menkul uluslararası hukuk bir özlem olmayı sürdürüyor.

Yazıyı sürdürmeden önce "uluslararası hukuk" ile "devletlerarası hukuk" kavramlarından hangisinin kullanılacağı konusunda karar vermek gerekiyor. Devletlerarası hukuk, daha ziyade hukukçular tarafından kullanılmaktadır. Devletlerarası hukukun umumi ve özel olarak sınıflandırılması karşısında hukukçuların bu kullanımı sürdürmelerinin yanlış olduğu söylenemez. Yine de açıklayacağım nedenden dolayı "uluslararası hukuk" kavramını kullanmayı tercih ettim. Zira hukukçu için teknik niteliği ağırlıklı olsa da devletlerarası hukuk, yalnızca devletleri özne olarak görme eğilimindedir. Bu bakışın sakıncasını yine en iyi Filistin örneğinde görebiliriz. Filistinliler uzun yıllar uluslararası toplum tarafından muhatap alınmadı. Mücadele etmeye başlayınca ve dünya çapında ciddi bir kamuoyu desteği sağlayınca görünür oldular. Son yıllarda uluslararası örgütleri ve

devlet niteliği kazanmamış örgütlü toplulukları da uluslararası hukuk kişisi olarak kabul etme eğilimi var. Hatta bireylerin dahi uluslararası hukuk sahasına girmeleri mümkün hale geldi. Bunun en iyi örneği, AIHM'e bireysel başvuru hakkıdır.

Uluslararası Hukukun Varlığı Sorunu

20. yüzyılda yaşanan iki dünya savaşı, uluslararası toplumu, barışın yerleştirilmesi ve kuvvet kullanımının meşru müdafaa ile sınırlandırılmasının zorunluluğuna ikna etti. Birleşmiş Milletler, barışın korunması ve kuvvet kullanma yasağı temelinde kuruldu. Ancak bir kısmını yukarıda aktardığım olaylar, uluslararası hukukun varlığını tartışmalı hale getirdi. Tartışmalara şu soruyla başlayabiliriz: “Hukuk tekniği bakımından uluslararası hukuk diye bir şeyin var olduğunu söyleyebilir miyiz?” Varlık sorununu, ulusal ya da iç hukukun özelliklerinden hareketle değerlendirmek en doğru akıl yürütme yolu olarak görünmektedir. Uluslararası hukuk bakımından kuralları oluşturan, hukuk öznelerinin tabii olmayı kabul ettiği, bir yasama merci yoktur. Kurallar ya antlaşmalar yoluyla bizzat devletler tarafından ya da uluslararası örgütler tarafından üyelerinin iştirakiyle konulmaktadır. Uluslararası hukukun temel aktörlerinden sayılabilecek Birleşmiş Milletler ise, uluslararası politikaya ve güç ilişkilerine bağımlılığı nedeniyle belirtilen anlamda bir işlev üstlenememektedir.

Uluslararası hukukta, öznelerin tamamının yetkisini kabul ettiği bir yargı merci bulunmamaktadır. AIHM ve Adalet Divanı gibi mahkemeler bulunmakla birlikte, bu mahkemelerin yetkisi az sayıda ülke tarafından kabul edilmiştir. Devletler, bu mahkemelerin yargılama yetkisini ancak kendileri kabul ettiklerinde yargılanabilmektedir. Dolayısıyla yargılama konusunda keyfiyete bağlı bir durum vardır. Hukukun bir kurallar dizgesi olduğu ama diğer kurallardan temel farkının bir yaptırma bağlanması olduğu malumunuzdur. Uluslararası hukukun varlığını sorunlu hale getiren olgu tam da bu tanımdan anlaşılabilir. Uluslararası hukukta yaptırım uygulayacak bir merci bulunmamaktadır. Belli bir olay karşısında uygulanacak yaptırımlara devletler birlikte karar vermektedir.

Devletlerin yaptırımlara karar verirken hukuksal düşünmedikleri, çıkarlarını esas aldıklarını görebiliyoruz. BM Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesinin tek başına alınan bir kararı veto edebilmesi, karar alma sürecinin fazlasıyla sıkıntılı olduğunu göstermektedir. İsrail'in son katliamı karşısında, ABD nedeniyle BM'nin herhangi bir yaptırım kararı çıkarmaması buna örnektir. Örgüt üye-

liğinden çıkarma ya da antlaşmanın feshedilmesi gibi yaptırımlar da uygulanmaktadır. Bu yaptırımlar da konjonktürel çıkarın belirlendiği keyfiyete tabidir. Yaptırım kararının verilmiş olması da tek başına yaptırımların uygulanmasını sağlamaz. Güçlü ve egemen devletlerin yaptırımları umursamadıklarını biliyoruz. Örneğin İsrail, BM kararlarını ihlal etmeyi alışkanlık haline getirmiştir.

Uluslararası Hukukun Mümkünlüğü Sorunu

Ulusal hukuklarda, kuralların uygulanmasına yönelik yaptırımları tesis eden ve şiddet tekeli elinde bulunduran tek bir devlet vardır. Dolayısıyla hukuk yapıcı ile hukukun muhatabı arasında hiyerarşik bir ilişki söz konusudur. Uluslararası hukukta ise, en azından teorik düzeyde, devletler arasında eşit bir ilişkinin olduğu kabul edilir. Dolayısıyla hukuk yapıcı ile muhatap arasında hiyerarşik bir ilişki yoktur. Bu nedenle özneler, kurallara uyup uymama konusunda bağımsızlaşmışlardır.

Hukuk, bir düzeni içeren istikrarlı toplumsal yapıyı gereksinir. Oysa uluslararası hukuk karmaşık, istikrardan uzak, birbirlerinden yapı itibarıyla farklı öznelerin oluşturduğu bir zeminde yükselmektedir. Uluslararası hukuk, uluslararası politika ile kuşatılmış ve çoğu durumda ona sıkıca bağlanmıştır. Böylece uluslararası politikaya egemen olan ilişkilerin niteliği (gücün belirleyiciliği, dengeyi gözetme, vb.) hukuka ya da hukukun uygulanmasına da yansır. Bu nedenle -ironik olarak- hukuk kişilerinin her koşulda eşit olduğu söylenemez. Örneğin; ABD ile Irak'ın eşit hukuk kişileri olduğu düşünülemez.

Uluslararası hukukun, ulusal hukuklar gibi istikrarlı kurumsal bir yapıya kavuşabilmesi, devletlerin egemenliklerinin bir kısmından feragatleriyle mümkündür. Basitçe devletlerin kendi içişlerine karşılmasını kabul etmesi gerekir. Özellikle emperyal amaçlarını gerçekleştirme peşinde koşan ABD gibi devletlerin egemenliklerinden feragat etmeyecekleri kolayca görülmektedir.

Yukarıda açıklananlar, uluslararası hukukun ulusal hukuklar gibi var olamayacağını göstermektedir. Elbette çözümü imkansız bir sorundan bahsetmiyoruz. Savaş ve insanlığa karşı suçların engellenmesi isteğindeki samimiyet, bu sorunların aşılmasını sağladığı ölçüde uluslararası hukuku da özlenen haline sokacaktır. Yine de devletlerin önemli bir kısmının samimiyetlerinin şüpheli olduğunu bildiğimizden, uluslararası hukukun tesisi yakın zamanda olası görünmemektedir. Özellikle 11 Eylül bahanesiyle hareket eden ABD'nin “önleyici savaş

doktrini" tek başına uluslararası hukuku imkansız hale getirmektedir. Askeri yöntemlerin sorgulanması ve mümkünse askeri seçeneklerden vazgeçilmesi zorunludur. Kuvvet kullanmanın olağanlaştırılması, BM gibi hali hazırdaki kurumları da temelinden sarsmaktadır.

Bir Olanak Olarak Uluslararası Ceza Mahkemesi

20. yüzyılda uluslararası mahkemelerin kurulduğuna tanık olduk. Kuruluş ve kapsamı bakımından uluslararası mahkemeler iki bölüme ayrılabilir:

Belli bir olayın yargılanması için kurulan özel yetkili, ömürleri sadece bu yargılamayla sınırlı olan geçici nitelikteki mahkemeler ile daimi olmakla birlikte bölgesel olan mahkemeler. İlk tür mahkemelere II. Dünya Savaşı sonrasında kurulan ve kaybedenlerin yargılandığı (bu nedenle "Galiplerin Mahkemesi" olarak da adlandırılan) Nuremberg ve Tokyo Mahkemeleri örnek verilebilir. Yine 1993'te BM Genel Kurulu kararıyla kurulan Eski Yugoslavya Ceza Mahkemesi ile 1994'te BM Genel Kurul kararıyla kurulan Ruanda Ceza Mahkemesi de bu kapsamdadır. Ruanda mahkemesi, ilk kez bir hükümet başkanını soykırım suçundan yargılayıp mahkum etti, böylece tarihin ilk soykırım mahkumiyetini verdi. Milošević'i de yargılayan Yugoslavya Mahkemesi ise yargılamalarını sürdürüyor. İkinci tür mahkemelere ise Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Avrupa Toplulukları Adalet Divanı, Afrika İnsan Hakları ve Halkların Hakları Komisyonu ve Amerikan İnsan Hakları Mahkemesi örnek verilebilir.

Geçici, özel yetkili ve bölgesel nitelikte olmaları bu mahkemeleri, uluslararası hukukun amacını gerçekleştirmesinde yetersiz bırakmaktadır. Bu mahkemelere rağmen insanlığa karşı suçların artarak devam etmesi yeni ve

değişik nitelikte mahkemelerin kurulmasını zorunlu kılmıştır. Bu eksikliği gidermek amacıyla uluslararası hukuk için önemli bir kazanım olan Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM) kurulmuştur. UCM, yargılama alanını tüm dünyayı kapsar şekilde geliştirme eğiliminde olan sürekli nitelikte bir mahkemedir.

Roma'da 15 Haziran-17 Temmuz 1998 tarihleri arasında, 160 devletin katılımıyla, BM Uluslararası Ceza Mahkemesi Kurulmasına Dair Diplomatik Konferans düzenlendi. Bu konferansta UCM'yi kuran Roma Statüsü 120 lehte, 7 aleyhte ve 21 çekimsiz olmak üzere katılımcı devletlerin oy çokluğuyla kabul edildi. Roma Statüsü'nün 126. maddesinde, UCM'nin Roma Statüsü'nün 60 devlet tarafından onaylandığı anda görevine başlayacağı düzenlenmişti. 60 devletin bu statüyü imzalaması ile 1 Temmuz 2002 tarihinde mahkeme göreve başlamıştır. 18 Temmuz 2008 tarihi itibarıyla Roma Statüsünü imzalayan ülke sayısı 139'dur. Türkiye ise Statüyü çeşitli bahanelerle imzalamaktan kaçınmaktadır. UCM'nin görev alanına dört tip suç girmektedir: Soykırım suçları, insanlığa karşı suçlar, savaş suçları ve saldırı suçları.

Soykırım suçu, 1948 tarihli Soykırımın Önlenmesi ve Sorumluların Cezalandırılması Sözleşmesinde tanımlandığı biçimiyle esas alınmıştır. İnsanlığa karşı suçların kapsamına kasten öldürme, toplu yok etme, köleleştirme, halkın sürülmesi ya da zorla nakli, uluslararası hukukun temel hükümlerinin ihlali sonucu hapsedme ya da fizik özgürlüğünden başka biçimde ağır yoksun bırakma, işkence, ırza geçme, cinsel köleleştirme, fuhuşa zorlama, hamileliğe zorlama, zorla kısırlaştırma ve benzer her türlü diğer cinsel zorlama, siyasal, ırkçı, ulusal, etnik, kültürel, dinsel ya da cinsel nedenlerle ya da uluslararası hukukta kabul edilemez olarak benimsenen evrensel başka ölçütlere bağlı olarak herhangi bir gruba ya da herhangi bir belirlenebilir topluluğa zulmetme, zorla kaybetme, hiç canlı bırakmama emrinde bulunma, apartheid¹, fiziki bütünlüğe ya da fiziki ya da ruh sağlığını ağır kayıplara ya da büyük acılara bilinçli olarak neden olacak nitelikte öteki insanlık dışı muameleler girmektedir. Savaş suçlarının kapsamı belirlenirken Cenevre Sözleşmesi ile sonraki sözleşmeler ve bu konu ile örf ve adet kuralları temel alınmıştır. Saldırı suçlarının tanımı, unsurları ve kapsamı konusunda ise henüz bir mutabakat sağlanmamıştır.

UCM'nin kurulduğu 2002 yılından 2004 yılına kadar UCM Savcılığı'na yaklaşık 500 başvuru yapılmıştır. Şu an itibarıyla UCM tarafından yürütülen yargılamalar şunlardır:

1. Uganda:

Uganda'nın kuzeyinde dini temellere dayalı bir devlet kurmak amacıyla yıllardır savaşılan LRA'nın (Lord's Resistance Army-Tanrının Direnişi Ordusu) işlediği suçlar nedeniyle Uganda Başkanı durumu UCM'ye götürmüştür. Başsavcı 29 Temmuz 2004'te soruşturma açıldığını duyurmuş ve dosyayı 2. Ön Yargılama Dairesine göndermiştir.

Mahkeme Ekim 2005'te LRA'nın 5 lideri hakkında, bir yandan cinayet, kölelik, seks köleliği, tecavüz suçları nedeniyle insanlığa karşı suç, diğer yandan da cinayet, tecavüz, sivillerin öldürülmesi ve yağma suçlarından dolayı savaş suçu işledikleri gerekçesiyle tutuklama kararı çıkartmıştır. Bu kişilerden hiçbiri henüz yakalanmamıştır.

2. Sudan (Darfur):

Darfur'da Sudan devletinin, desteklediği Janjavid adı verilen paramiliter gruplar eliyle geniş çaplı bir etnik temizlik yapması nedeniyle BM Güvenlik Konseyi, bu durumu UCM'ye intikal ettirmiştir. 6 Haziran 2005 tarihinde soruşturma açılmıştır.

Soruşturma kapsamında Sudan eski İçişleri Bakanı Ahmad Muhammad Harun, Cancavid milislerinin lideri Ali Muhammad Ali Abdal-Rahman ve son olarak Sudan Devlet Başkanı Ömer el Beşir hakkında tutuklama kararı verilmiştir. Ancak bu kararlardan hiçbiri infaz edilememiştir.

3. Kongo:

Ülkede 1998 yılından beri Lubanga Dyilo liderliğindeki UPC (Kongo Vatandaşlar Birliği) ile hükümet kuvvetleri arasında çatışmalar sürmektedir. Bu çatışmalar nedeniyle yaklaşık 4 milyon insan ölmüştür. Demokratik Kongo Cumhuriyeti Devlet Başkanı, UCM Savcısı'na bir mektup göndererek, ülkesinde gerçekleştirilen ve Roma statüsü kapsamındaki suçlara ilişkin soruşturma açılmasını talep etmiştir.

Savcı, ön incelemesini tamamlayarak dosyayı Ön Yargılama Dairesi'ne göndermiştir. Lubanga, 17 Mart 2006 tarihinde tutuklanmış, böylece UCM kararıyla tutuklanan ilk kişi olmuştur. Lubanga şu anda Hollanda'nın Lahey kentinde tutuklu olarak bulunmaktadır. Lubanga, 15 yaşından küçük çocukların askere alınması, çatışmalarda aktif olarak kullanılması ve teca-

vüz gibi suçlardan dolayı yargılanıyor. değişik nitelikte mahkemelerin kurulmasını zorunlu kılmıştır. Bu eksikliği gidermek amacıyla uluslararası hukuk için önemli bir kazanım olan Uluslararası Ceza Mahkemesi (UCM) kurulmuştur. UCM, yargılama

4. Orta Afrika Cumhuriyeti:

Orta Afrika Cumhuriyeti Yüksek Ceza Mahkemesi, eski devlet başkanı ve başkan yardımcısı tarafından işlenen suçları araştırırken, araştırmanın yetersiz kalabileceği ihtimali nedeniyle UCM Savcısı'ndan konuyla ilgili soruşturma başlatmasını talep etmiştir. Ülkede etkin ve yeterli bir araştırma yapılamayacağına kanaat getiren savcılık, dosyayı Mayıs 2007'de 3. Ön Yargılama Dairesi'ne göndermiştir. Eski hükümet yetkilileri hakkında cinayet, tecavüz ve Orta Afrika Cumhuriyeti'nin kuzeyinde yaşayan yerlilere yönelik soykırım iddiaları bulunmaktadır.

Uluslararası hukuktan yüz geri edildiği şu günlerde, UCM önemli bir olanak gibi görünüyor. Uluslararası kamuoyu ve elbette onun bir parçası olan hukukçular, adaletin uluslararası düzeyde sağlanmasını talep ediyor. Ülkemizdeki hukukçuların da UCM'ye sahip çıkıp Türkiye'nin Mahkemenin yetki alanına girmesi için çaba harcaması gerekiyor. Malumunuz olduğu üzere, adaletin tesisinde hukukçular vazgeçilemez bir yer işgal ediyor.

Kaynaklar:

<http://www.ucmk.org.tr/>; Uluslararası Ceza Mahkemesi Koalisyonunun web sitesi.

<http://www.amnesty.org.tr/>; Uluslararası Af Örgütü-Türkiye'nin web sitesi.

Yazının sınırlılığı nedeniyle UCK hakkında yeterli bilgi verilmesi mümkün olmamıştır. Ancak UCK hakkında Türkçe olan bu iki siteden bilgi alınabilir. Ayrıca UCK'nın resmi sitesi <http://www.icc-cpi.int/>'ten de yararlanılabilir.

¹ Apartheid, Güney Afrika Cumhuriyeti'nde ırksal azınlık olan beyazların, ülke yönetimini siyahları dahil etmeyerek yürüttükleri ve 1994'te sona eren ırkçı politikadır. Uluslararası terminolojide, ırkçılık siyasetinin egemen olduğu hükümetlerce yönetilen rejimlere denilir.

TBB Başkanı; "Anayasa Mahkemesi ile Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, yargı bağımsızlığının teminatı olan son derece önemli 2 kurumdur" dedi

Özok'tan hukuk dersi

'Hukuk Devleti' konulu konferansta konuşan Türkiye Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok, Ergenekon davasının da usulüne uygun bir şekilde yürütülmediğini savundu

■ **TÜRKİYE** Barolar Birliği Başkanı Özdemir Özok, Anayasa Mahkemesi ile Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun, yargı bağımsızlığının güvencesi açısından son derece önemli 2 kurum olduklarını söyledi.

Özdemir Özok, Giresun Üniversitesi ve Giresun Barosu tarafından, üniversitenin Güre Yerleşkesi Konferans Salonu'nda düzenlenen 'Hukuk Devleti' konulu konferansta yaptığı konuşmada, ülkede

çağdaş, özgürlükçü, aydın değerlere ve gerçekleştirilen devrimlere karşı geçmişten günümüze dek sistemli bir direniş ve karşıt bir duruş olduğunu savundu.

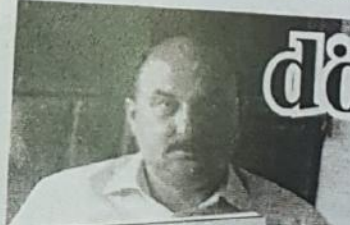
Devamı Sayfa: 4'de...

Yeni Giresun

3 KASIM 2008 PAZARTESİ

Baro'da Uzunalioğlu dönemi başladı

1.Sayfa'dan devam...
168 kayıtlı üyesi bulunan Giresun Barosu'nun seçiminde 153 avukat oy kullanırken Uzunalioğlu 49, Yanıkoğlu 49, Gocuk 40 ve Özgürel 13 oy aldı. Uzunalioğlu ile Yanıkoğlu'nun aynı sayıda oy almasından sonra seçimin ilkesi gereği kıdem durumundan dolayı başkanlık görevi Gültekin Uzunalioğlu'nun oldu. Yönetim ise; Ahmet Köksal, Uğur Köse, Arzu Kurt, Ahmet Şenyuva, Yalçın Özdemir, Tezcan Sürücü, Halis Aslan ve

Hakan Mutlu'dan oluştu. Üst Kurul delegeliklerine de M. Ali Güney ve Serkan Özdemir seçildi.

Seçimi Yeni Giresun'a değerlendiren Giresun Barosu'nun yeni Başkanı Gültekin Uzunalioğlu, birlik ve beraberlik içinde, Cumhuriyetin ve Atatürk'ün ilkelerinden ödün vermeden çalışacaklarını ve Giresun'un sorunlarına çözüm üreteceklerini ifade etti.

CHP Bulancak İlçe başkanı da olan Uzunalioğlu, şimdilik bu görevinden istifa etmeyi düşünmediğini de söyleyerek "Uygun bir zamanda bu görevinden istifa etmeyi düşünmüyorum"

Özok'tan hukuk dersi

1.Sayfa'dan devam...

Bunun, Türkiye'nin bir parçası olduğumuz için diyor Özok; "Fransız Devrimi öncesi ve sonrasındaki 1789 insan ve vatanıdır. İnsanlar haklarını buldular, Onunla Devleti geçirdi ve haklarını buldular, daha sonra tüm dünyayı sarıyan bu gelişmeler etkisini kazanmaya başladı ve sonuçta, Avrupa'nı başlattı" dedi.

Bugünden 200 yıl geriye gittiğinde dahi insanlar aydınlandı, güçlendi, uyandı ve insanları aydınlandı, güçlendi ve tüm sorunlara çözüm buldular. Yani aydınlandı ve tüm sorunlara çözüm buldular. İnsanlar haklarını buldular, Onunla Devleti geçirdi ve haklarını buldular, daha sonra tüm dünyayı sarıyan bu gelişmeler etkisini kazanmaya başladı ve sonuçta, Avrupa'nı başlattı" dedi.

Bugünden 200 yıl geriye gittiğinde dahi insanlar aydınlandı, güçlendi, uyandı ve insanları aydınlandı, güçlendi ve tüm sorunlara çözüm buldular. Yani aydınlandı ve tüm sorunlara çözüm buldular. İnsanlar haklarını buldular, Onunla Devleti geçirdi ve haklarını buldular, daha sonra tüm dünyayı sarıyan bu gelişmeler etkisini kazanmaya başladı ve sonuçta, Avrupa'nı başlattı" dedi.

likazok, Giresun Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Osman Mutlu, Giresun Barosu Başkanı Mustafa Uzunalioğlu ile birlikte konferansta konuştu.

ERGENEKON DAVASI USULÜNE UYGUN YÜRÜMÜYÜR

Ergenekon davası usulüne uygun ve sağlıklı şekilde yürütülmediğini söyledi. Ergenekon davası kapsamında yapılan tüm işlemlerin usulüne uygun ve sağlıklı şekilde yürütülmediğini söyledi. Ergenekon davası kapsamında yapılan tüm işlemlerin usulüne uygun ve sağlıklı şekilde yürütülmediğini söyledi. Ergenekon davası kapsamında yapılan tüm işlemlerin usulüne uygun ve sağlıklı şekilde yürütülmediğini söyledi.

Ergenekon davası usulüne uygun ve sağlıklı şekilde yürütülmediğini söyledi. Ergenekon davası kapsamında yapılan tüm işlemlerin usulüne uygun ve sağlıklı şekilde yürütülmediğini söyledi.

Avukatlardan 'Mustafa'ya destek

1.Sayfa'dan devam...
Gösterime girdiği günden bu yana herkesim tarafından yoğun biçimde tartışılan, kimilerinin beğendiği, kimilerinin beğenmediği, kimilerinin de 'aman gütmeyin, olumsuz etki yapar' dediği filme ilişkin Yeni Giresun Gazetesi Haber Koordinatörü Salih Yaylı'a yaptığı değerlendirmelerini sürdüren Baro Başkanı Uzunalioğlu, "Ufak tefek eleştiriler yapılabiliyor ancak ben bir kaçık suda firtına koparılmayacağımı düşünmüyorum. Herkesin izlemesini öneriyorum" derken filmi genel olarak beğendiğini dile getirdi.

ifade ederek de "Kaldı ki o da bizim gibi insan bu benzer duygularının olması çok doğaldır" şeklinde görüş belirtti.

Giresun Barosu da Ankara'daki binanın satışına karşı çıkıyor

Uzunalioğlu: Satıştan vazgeçilsin

■ BARO Başkanı Av. Gültekin Uzunalioğlu, Ankara'da bulunan ve mülkiyeti Giresun İl Özel İdaresi'ne ait olan binanın 24 Aralık'ta satışa sunulacağını belirterek, "Tüm Giresunlular olarak yetkililerden istegimiz bu satış kararlarının acilen gözden geçilmesi ve bu satıştan vazgeçmeleridir." dedi.
Devamı Sayfa: 4'de...

"Cumhuriyet karşıtlarına geçit vermeyeceğiz"

Giresun Baro Başkanı Gültekin Uzunalioğlu Atatürk devrimlerine sonsuza dek sahip çıkacaklarının altını çizdi

■ GİRESUN Barosu Başkanı Gültekin Uzunalioğlu, "Cumhuriyeti yıkmak isteyenlere asla geçit vermeyeceğiz" dedi.

Av. Uzunalioğlu yaptığı yazılı açıklamada, Atatürk'ün cumhuriyet rejimini, gelişmenin, uygarlığın ve mutluluğun temeli olarak gördüğünü, bağımsız Türkiye Cumhuriyeti'ni kurarak da çağdaşlığın ve uygarlığın yolunu açtığını dile getirdi. Devamı Sayfa: 4'de...

"Cumhuriyet karşıtlarına geçit vermeyeceğiz"

1. Sayfa'dan devam...

"Cumhuriyet'le birlikte, ekonomik, siyasal, toplumsal ve kültürel alanlarda gerçekleştirilen atılımlar, Türkiye'nin çağdaş dünya ile bütünleşme sürecine hız kazandırmıştır" diyen Uzunalioğlu şunları söyledi: "Atatürk'ün 'Beni görmek demek, mutlaka yüzümü görmek demek değildir; ben fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız ve hissediyorsanız, bu yeterlidir' sözü, tüm yurttaşlara mesaj vermektedir.

Onu ölümsüzlüğe uğurladığımız günün yıldönümünü hepimize düşen en büyük görev; Atatürk'ü ve en büyük Cumhuriyet'i anlamak, Cumhuriyet'in değerlerini her korumak, Atatürkçü düşüncüyü benimsemek, Türkiye'ye aydınlık yarınları taşımaktır.

Ulusumuz, Yüce Atası'nın açtığı yolda ilerleyerek gösterdiği ereklere ulaşmak için çaba gösterecek, demokrasinin ve laik Cumhuriyetimizi yeni eserlerle yüceltecek, tüm kurallarıyla sonsuza değin yaşatacaktır. Atatürk ilke ve kurallarıyla bu çabalarımızda yolumuzu aydınlatmayı sürdürecektir" Başkan Uzunalioğlu, Atatürk'ün bıraktığı Cumhuriyete ve Atatürk devrimlerini yıkmaya çalışana karşı mücadelelerini sürdüreceklarını ve onlara asla geçit vermeyeceklerini ifade etti.

Baro Başkanı Gültekin Uzunalioğlu, 'Mustafa' filmi genel olarak beğendiğini söyledi

Avukatlardan 'Mustafa'ya destek

Yapılan eleştirilerin abartı olduğunu da ifade eden Uzunalioğlu; "Bir kaşık suda fırtına koparacak bir sorun göremedim" ifadesini kullandı

■ Salih YAYLA GİRESUN Baro Başkanı Av. Gültekin Uzunalioğlu, Can Dündar'ın yazıp yönettiği 'Mustafa' adlı filmi genel olarak beğendiğini ifade ederek yapımcıları kutladı, emeği gençlere de teşekkür etti.
Baroya bağlı avukatlarla önceki akşam toplu şekilde filmi izlemesini organize eden Başkan Uzunalioğlu filmde; Atatürk'ün insan yanına vurgu yapıldığını, onun da korku, endişe, yalnızlık, mutluluk, mutsuzluk vb gibi duygularının olduğunu anlatıldığını belirterek de: "İyi ki de izledim, sevgim daha da çoğaldı" dedi. Devamı Sayfa: 4'de...

HUKUKUMUZDA SÜRELER

MAHKEME	Cevap	Bilirkişi Raporuna İtiraz	İth. Tedbir - Yü. Dur. Kararına İtiraz	Temyiz		Temyize Cevap	Tashihi Karar	Tashihi Karara Cevap	Temyiz veya T. Karar Dilekçe Reddi Kararları Temyizi
				Teffhim	Tebliğ				
ASLİYE	10	7	7		15	10	15	15	7
TİCARET	10	7	7		15	10	15	15	7
SULH	Duruşma	Duruşma	7		8	10	*15	*15	7
İŞ	Duruşma	Duruşma	7	8	8	10			7
TÜKETİCİ	Duruşma	Duruşma	7	---	15	10	15	15	7
AİLE	10	7	7	---	15	10	15	15	7
FİKRİ-HUKUK	10	7	7	---	15	10	15	15	7
Fikri-Ceza	Duruşma	Duruşma	7	1 Hafta	1 Hafta	---	1 Ay (C. Sav)	---	1 Hafta
İCRA-HUKUK	Duruşma	Duruşma	7	10	10	10	10	10	7
İCRA-Ceza	Duruşma	Duruşma	---	7	7	10			1 Hafta
CEZA	Duruşma	Duruşma		1 Hafta	1 Hafta		1 Ay (C. Sav)		1 Hafta
İDARE	30	7	7		30	30	15	30	7
VERGİ	30	7	7		30	30	15	30	7

*HUMK 440/III-2 maddesi hükmüne dikkat edilmeli (Tashihi karar yolu açık olanlarda 15 gün)

HUKUKUMUZDA PARASAL SINIRLAR

	01.01.2006'dan İtibaren (YTL)	01.01.2007'den İtibaren (YTL)	01.01.2008'den İtibaren (YTL)	01.01.2009'dan İtibaren (TL)
Senetle / Tanıkla İspat (HUMK 288)	430,00	460,00	490,00	540,00
Görev - Sulh / Asliye (HUMK 8)	5.490,00	5.910,00	6.330,00	7.080,00
Görev B. Şehirlerde Tüketici İl veya İlçe Hakem Heyetleri	1.892,63	2.067,89	2.159,08	2.446,03
Tüketici Hakem Heyetleri Kararlarının bağlayıcı veya delil olmasına dair alt ve üst parasal sınır	724,99	792,12	827,05	936,97
Temyiz / Kesinlik (HUMK 427)	1.090,00	1.170,00	1.250,00	1.400,00
Temyiz - İcra Mahkemeleri	3.120,00	3.360,00	3.600,00	4.030,00
Tashihi Karar (HUMK 440)	6.850,00	7.380,00	7.600,00	8.510,00
Mürafaa (HUMK 427)	10.890,00	11.830,00	12.680,00	14.200,00

GİRESUN MERKEZ
2008 YILINA AİT MAHKEMELER VE İCRA DAİRELERİ İSTATİSTİKLERİ

MAHKEMELER	Geçen Yıdan Kalan	Yıl İçinde Açılan	Bozularak Gelen	Toplam	Davacı veya Mağdur Sayısı (Tüzel Kişiler Dahil)	Davalı veya Sanık Sayısı
AĞIR CEZA MAH.	133	181	104	418	744	650
1. ASLİYE CEZA MAH.	256	322	79	657	704	993
2. ASLİYE CEZA MAH.	179	336	73	588	597	718
1. SULH CEZA MAH.	280	562	15	857	452	1080
2. SULH CEZA MAH.	270	526	20	816	475	1225
1. ASLİYE HUKUK MAH.	533	426	52	1011	1457	3069
2. ASLİYE HUKUK MAH.	325	385	26	736	1007	3008
İCRA HUKUK MAH.	31	135	2	168	179	217
İCRA DAİRELERİ	Geçen Yıdan Kalan	Yıl İçinde Gelen	Toplam	Sonuçlandırılan	İşlemden Kaldırılan	Gelecek Yılan Kalan
1. İCRA DAİRESİ	4509	4167	8676	525	1825	6326
2. İCRA DAİRESİ	4644	3526	8170	543	1850	5777

Av. Pembe Aydın

Av. Arzu Oral

Av. Semahat Nakışoğlu

Av. Şehnaz Anaforođlu

Av. Şule Şahin

Av. Ayşegül Çakır

Kuruluşumuzdan Günümüze Baro Başkanlarımız

3 Nisan 1940 tarihli ve
460 No'lu Muhamat
Kanununun Meriyeti
Zamanında ve 1 Nisan
1926 Tarihinde Teşekkül
Eden Baronun İlk Reisi'dir.
Fotoğraf Bulunamamıştır.

B. TEVFIK
1926-1930

Hamdi ÖZGEN
1930-1940

Hamza AYDOĞAN
1940-1949

Azmi ERGÜNEY
1949-1952

Mehmet AYKUTOĞLU
1952-1954

İbrahim Hakkı ÜN
1954-1967

Ahmet ERSÖZ
1967-1992

Nurten Pamuk AKDAĞ
1992-1994

Erhan Şansal DİKMEN
1994-2004

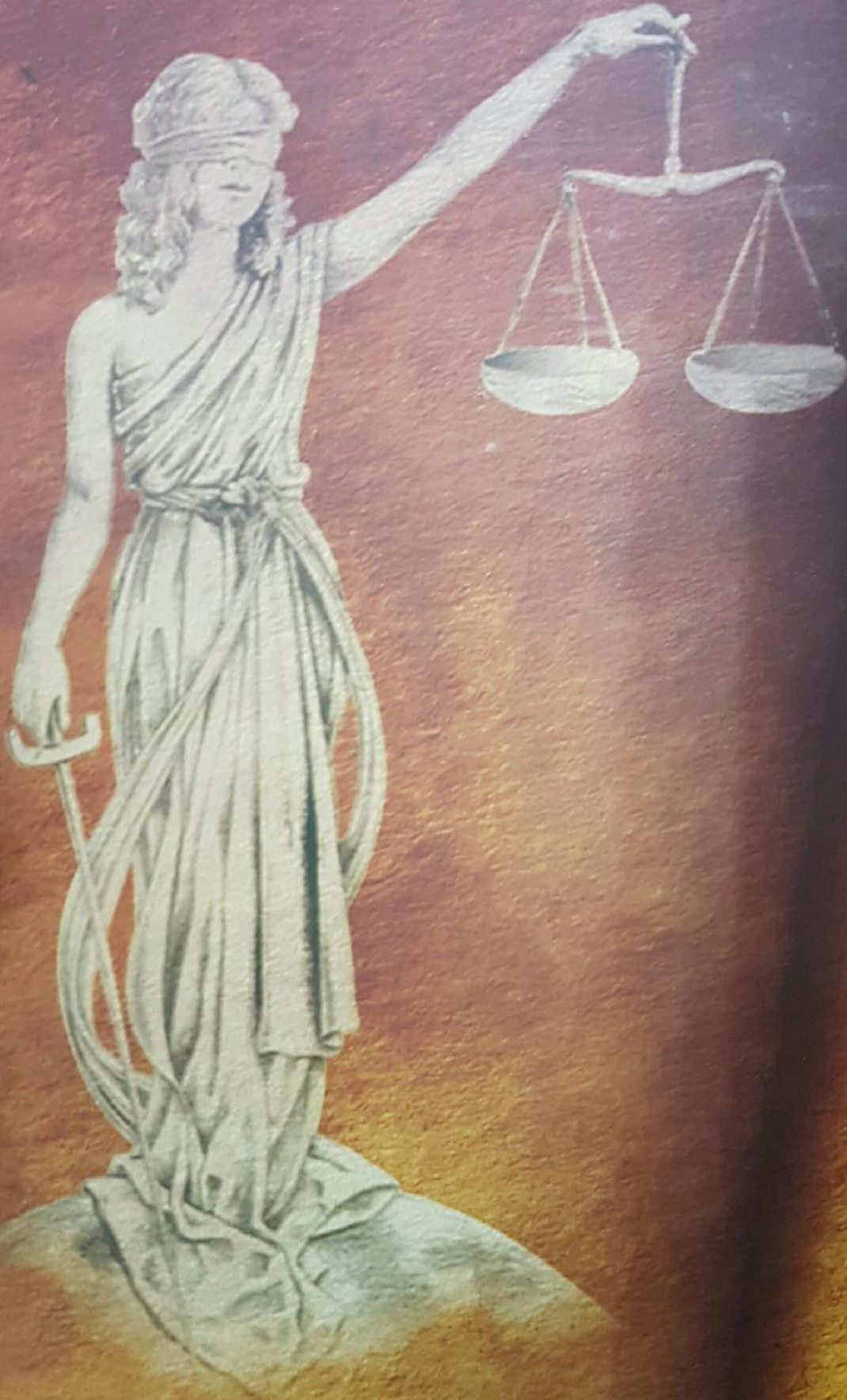

Mehmet Ali GÜNEY
2005-2008

Gültekin UZUNALIOĞLU
2008

Giresun Barosu sizlere minnettardır.

Bir rejim, halkın adalete inanmaz bir hale geldiği noktaya gelince o rejim mahkum olmuştur.